

Zoran Pantelić

Porodica Almuzlino

od 13. do 20. veka

המשפחה
אלמוזלינו

Zoran Pantelić

Porodica Almuzlino

od 13. do 20. veka

Beograd, 2021.

Predgovor

Hebrejska reč „ŠOREŠ“ na srpskom znači „KOREN“. Želju da saznam svoj „ŠOREŠ“ nosio sam dugo godina, do momenta kada sam kazivanja, koja sam slušao u porodici, podredio dokumentima i činjenicama. Prve podatke o porodici Almuzlino pronašao sam u španskom arhivu, gde se spominju neki članovi ove porodice u gradu Haka (Jaca) u Aragonu 1226. godine. Prateći kroz dokumenta njihov život u Španiji kao i progon iz te zemlje, dolazak u Otomansku imperiju, u Solun kao novu otadžbinu, i odlazak jednog člana te porodice u Beograd 1666. godine, od kada se prezime Almuzlino prvi put spominje u ovom gradu, polako je nastajala ova knjiga. Danas u Beogradu ni jedna osoba ne nosi prezime ALMUZLINO iako ima još živih potomaka. Ovo je knjiga o onima kojih više nema, ali koji i dalje žive u sećanju svojih potomaka.

Prilikom pisanja trudio sam se da sakupim što više podataka koji su bili dostupni u onoj meri koliko je naša zemlja, na nemirnom i čestim ratovima pustošenom Balkanu, uspela da sačuva. U jednom momentu spojile su se venčanjem dve porodice, Almuzlino i Albahari, pa sam pored moje glavne teme, porodice Almuzlino, osetio obavezu da i o ovoj drugoj nešto napišem.

Autor

U Beogradu, 2021. godine

1

Porodica
Almuzlino

המשפחה
אלמוזלינו

Poreklo Jevreja

Naziv Jevrejin potiče od hebrejske reči IVRI što znači OBALA, PREČANIN, DOŠLJAK, kasnije preneto u grčki jezik u obliku EBRAIOI. Dolaskom Jevreja na naše prostore preko Soluna, reč dobija svoj slovenizirani oblik JEVREJI.

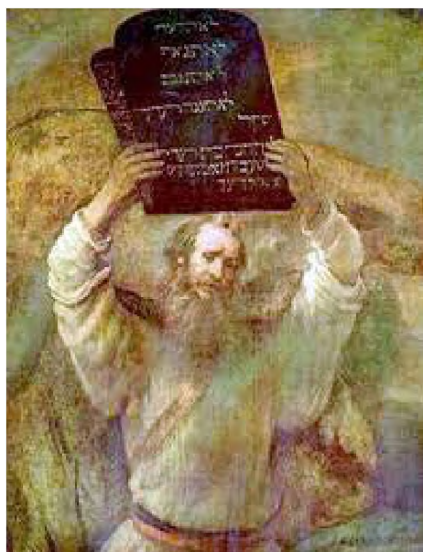

Inače oni sebe nazivaju JEUDI.

Jevreji su jedan od najstarijih naroda na svetu sa neprekidnom istorijom dugom najmanje četiri hiljade godina. Oni su jedan od mnogih naroda nastalih na antičkom Bliskom istoku krajem drugog milenijuma pre nove ere, poreklom iz oblasti nekadašnje Mesopotamije (današnji Irak). Prema predanju, Jevreji postaju narod, kada dolazi do plemenskog ujedinjavanja i razvoja „nacionalne“ svesti. Tu su nakon

egipatskog ropstva i odlaska u zemlju Kanan (Hanan), gde su tokom gotovo hiljadu godina imali svoju državu uz manje prekide, kada su bili pod vlašću Asirskog, Vavilonskog, Persijskog, Grčkog i Rimskog carstva.

U X veku p.n.e. Jevreji osnivaju kraljevinu u okviru koje je izgrađen i Prvi hram - Solomonov hram (nazvan po trećem kralju Kraljevine Izrael), tadašnji centar religioznog i društvenog života. Godine 931. p.n.e. Kraljevina Izrael se podelila na dve kraljevine - Judeju i Izrael. Kraljevinu Izrael, posle skoro 200 godina samostalnosti, osvajaju Asirci 720 god.p.n.e čime ona prestaje da postoji. Tokom Vavilonskog osvajanja Judeje 586. godine p.n.e. hram je srušen a stanovnici odvedeni u ropstvo. Nakon višedecenijskog ropstva, Jevreji se vraćaju u Judeju gde obnavljaju Drugi hram - Irodov hram (Irod, kralj Judeje od 37 do 4. godine p.n.e.) čija je izgradnja završena oko 522. god.p.n.e. Hram je dobio njegovo ime nakon opsežne rekonstrukcije koja je dala njegov finalni izgled.

Mojsije sa tablicama božijeg zakona

Nošenje Tore

U I veku p.n.e. jevrejsku državu osvojili su Rimljani, 70. god. nove ere i uništili Irodov hram, koji je za Jevreje, kao i Prvi hram, bio centar religije, života i veze sa bogom. Razaranje ovog Hrama prouzrokovalo je masovno iseljavanje Jevreja iz njihove zemlje.

Tada nastaje GALUT - jevrejska dijaspora. Jevreji se raseljavaju širom Evrope, Severne Afrike i Azije gde osnivaju svoje zajednice. Unutar ovih zajednica razvio se poseban način života koji nije više zasnovan i koncentrisan oko Hrama, već oko posebnih institucija od kojih su centralno mesto imale sinagoga i mesta učenja religioznih knjiga i zakona (Bet Midraš). Sa jevrejskom dijasporom počinje period, u judaizmu poznat kao PERIOD RABINA (od 70. godine n.e. do 500. godine n.e.). Tokom cele istorije jevrejske dijaspore, negovana je veza sa zemljom iz koje su proterani. Vremenom postaju poznati kao narod raseljen po celom svetu.

Rušenje Irodovog hrama 70. godine nove ere

Rušenje Irodovog hrama 70. godine nove ere

Jevreji Španije

Arapci nakon osvajanja juga Španije nisu odmah obezbedili svoju vlast nad ovim poluostrvom. Iz južnog dela zemlje, gde su Arapi osnovali svoju državu, hrišćanski vladari su proterani tek posle dugih i krvavih ratova. U X veku obrazovan je kalifat sa Kordobom kao glavnim gradom. Drugi veliki gradovi kalifata bili su Sevilja, Granada i Lucena. Toledo, nekada glavni grad Zapadnih Gota, takođe je pripadao arapskom kalifatu. Dok su mnogi hrišćani primili islam i utopili se u arapsko stanovništvo, Jevreji su ostali odani svojoj veri i svom narodu. Oni sa višim obrazovanjem često su zauzimali važne položaje u državnoj upravi.

Početak XIII veka u Španiji se završila duga borba između muslimana i hrišćana, pobedom hrišćanskih plemića. Sa izuzetkom Granade, gde su mavarski kraljevi ostali nepobedjeni, sve druge male arapske kraljevine su uništene a Mavari isterani iz zemlje. Od hrišćanskih kraljevina, koje su tada stvorene, najjače su bile Aragon, sa prestonicom u Barceloni i Kastilja sa prestonicom u Toledu. Kraljevi ovih dveju država cenili su doprinos Jevreja u razvoju Španije za vreme arapske vladavine i zadržali su mnoge Jevreje koji su bili diplomate, finansijski savetnici i lekari. Jevrejske opštine uživale

su znatan stepen autonomije. Za to vreme iz Rima su pape stalno skretale pažnju kraljevima Aragona i Kastilje na crkvene dekrete, kojima se Jevrejima zabranjuje zauzimanje visokih položaja u državi i naređuje nošenje određenih oznaka na odeći. Dva veka relativne stabilnosti u životu Jevreja nazivalo se "zlatno doba". Jevreji su bili umešne zanatlije, trgovci i finansijeri, vladali su veštinama lekara i farmaceuta, vodili su računa o obrazovanju i religiji i bavili se humanitarnom pomoći za bolesne i materijalno slabije članove svoje zajednice. Živeli su u posebnim gradskim kvartovima što im je ponekad donosilo probleme od hrišćanskog stanovništva, ali i omogućilo da sačuvaju svoj etnos, jezik i religiju. Takvo stanje održalo se negde do druge polovine XV veka, tačnije do 1481. godine, kada je počelo sa radom prvo Veće Inkvizicije u Sevilji. Ubrzo posle toga Inkvizicija se širi na celu kraljevinu Španiju sa centrom u Toledu, najvećim delom zahvaljujući Velikom inkvizitoru Tomasu Torkvemadi.

Veliki inkvizitor Tomas Torkvemada

Obred Brit mila - obrezivanje novorođenčeta sedmog dana od rođenja

ALMOSNINO - Španija

Porodica Almosnino zasnovana je u mestu Haka (Jaca) u Aragonu u XIII veku.

Otro clan de especial arraigo en Jaca es el de los Almosinín, de los que conocemos también a tres generaciones: Salomón, Alazar y Sarón. Era estirpe antigua en Jaca desde 1226, año en que aparece citado un Juce Almo-xení en los documentos del monasterio de Santa Cristina

U dokumentima iz 1226. godine pominju se imena iz tri generacije porodice Almosnino. Dokumenta se nalaze u manastiru Santa Cristina kod grada Jaca (Haka).

Manastir Sveta Kristina, Jaca (Haka), Aragon

Takođe se u nekim spisima pojavljuju imena Barzillai 1277. god. kao i Josif i Jakov Almosnino 1285. godine kao “adelantadosi” (nameštenici) jevrejske zajednice u gradu Jaci (Haki).

Jaci (Haka), jevrejski kvart

Tokom XIV veka sa ovim prezimenom susrećemo se u mnogim mestima Aragona: Monzon, Barbastro, Saragosa. Početkom XV veka u mnogim dokumentima, počev od komercijalnih i bračnih ugovora, testamenata i raznih spiskova, nalazimo imena ove porodice u mestu Hueska, takođe u Aragonu. Bili su viđenija porodica rabina, trgovaca i uopšte obrazovanih ljudi.

Grad Hueka (Huesca)

1. Sinagoga Mayor 4. Acceso principal a la judería 6. Puerta de la Furiega
 2. Sinagoga Menor 5. Puerta de la Torremocha 7. Puerta de Puente Seco
 3. Sin. Jucé Abencabra

Jevrejski kvart u gradu Hueska

Začetnici porodice Almosnino bili su Abraham Almosnino i Isak Cocumbriel (Koronobriel) iz Hueske, čije su se porodice orodile. Živeli su u tom gradu u Aragonu, kao rabini i veoma učeni ljudi. To je bila i jedna od važnijih jevrejskih zajednica u kraljevstvu. U to vreme Jevreji su se bavili zemljoradnjom i vinogradarstvom, zanatima i trgovinom, najviše svilom ali i drugim tkaninama. Jevrejska četvrt bila je smeštena u jugozapadnom delu grada, gde su postojale tri sinagoge. Početkom XIV veka u Hueski je bilo 108 kuća ili oko 500-700 ljudi. Već početkom XV veka zajednica broji oko 1500 osoba. Jevrejsko groblje prvi put se spominje u dokumentima 1156. godine.

U gradu Hueska, negde oko 1470. godine, pojavio se izvesni Juan de Siudad (Juan de Siudad), maran (konvertit iz jevrejske u hrišćansku veru), sa željom da se vrati ponovo u veru svojih otaca. Obratio se najuglednijim ljudima jevrejske zajednice u ovom gradu sa molbom da mu pomognu u ostvarivanju ove namere. Upravo ti, moji daleki preci, Abraham Almosnino i Isak Cocumbriel bili su odabrani da mu pomognu. Tajna nije dugo sačuvana, Abraham i Isak su uhapšeni i posle nekoliko godina suđenja osuđeni na smrt spaljivanjem na lomači. Kazna je izvršena na trgu u Huesci 1489. godine.

Izvršenje kazne spaljivanjem na lomači

Pod sve većim pritiskom crkve i sudskog veća Inkvizicije, koju je predvodio zloglasni inkvizitor Torkvemada, kralj Ferdinand i kraljica Izabela, donose odluku o progonu svih Jevreja sa teritorije Španije 31. marta 1492. godine.

Sa progonom nastaje i egzodus mojih predaka. Bez imovine i sredstava, osim nešto malo skrivenog imetka, uz mnogo opasnosti na putu, strahujući od brodoloma nesigurnih barki i napada gusara, stižu u Solun ili Saloniki, kako su ga nazivali, grad u tadašnjoj Osmanskoj imperiji.

Iz Aragona je tada prognano više od 60.000 Jevreja.

Jedan deo familije Almosnino uputio se u Maroko, u grad Fez, a drugi deo na Gibraltar, odakle su se u XVIII veku odselili u London, i bili viđeniji Jevreji u jevrejskoj zajednici. Među njima bio je i Hasdai, član Bet Dina londonske sefardske zajednice, kao i njegovi sinovi Isak, hazan zajednice (umro 1843. godine) i Solomon, sekretar zajednice sa dugogodišnjim uticajem na njen rad (rođen 1792 - umro 1877).

sixteenth century. He was the author of a commentary on some of the minor prophets, published among the rare commentaries, in Moses Frankfurter's large Bible, Amsterdam, 1724-27; also of a commentary on the Pentateuch, with particular regard to Rashi's commentary.

BIBLIOGRAPHY: Steinschneider, *Cat. Bodl.*, cols. 841, 1443, 1770-1773, 2404; *idem*, *Hebr. Bibl.*, p. 124; Fürst, *Bibl. Jud.*, i. 99; Kasselring, *Bibl. Esp.-Port. Jud.*, pp. 10, 11; Carmoly, *Le Famille Almosnino* (reprinted from *L'Univers Israélite*, 1850), in *Littératureblatt des Orient*, xii. 619; Sanchez, *Poems Castellanos Anteriores al siglo. xv.*, pp. 185 et seq.; *Jew. Quart. Rev.*, xi. 136; Grätz, in *Monatschrift*, xiii. 28 et seq.

F. OR S. M.

Solomon Almosnino: Secretary to the Bevis Marks Synagogue (Sephardic), in London, England; born Sept. 5, 1792; died in London, 1873. He was

Solomon Almosnino.

descended from an ancient Spanish family, his grandfather, who was chief rabbi of Gibraltar, having migrated to England in the middle of the eighteenth century. In the year 1814 Almosnino was appointed clerk to the secretary of the Bevis Marks Synagogue, and on the death of the secretary, in 1821, was elected his successor. He practically managed the affairs of the congregation; and its entire funds passed through his hands. He was concerned in all the historical events of his community for half a century. Being entirely bound up in his work, all his hopes, fears, and aspirations were concentrated in the *mahamad*-room (vestry-room) at Bevis Marks. His modest and unassuming kindness won for him the respect and friendship of all sections of the community.

BIBLIOGRAPHY: *Jew. Chron.* and *Jew. World*, January, 1873. G. L.

ALMS: A word derived from the Greek *ἰσχυοειν* (mercifulness), used by Greek-speaking Jews to denote almost exclusively the offering of charity to the needy, from a feeling of both compassion and righteousness (*zedakah*). (See LXX, on Prov. xxi. 21, and Dan. iv. 24.) The word "almagiving," however, is far from expressing the full meaning of the Hebrew *zedakah*, which is, charity in the spirit of uprightness or justice. According to the Mosaic conception, wealth is a loan from God, and the poor have a certain claim on the possessions of the rich; while the rich are positively enjoined to share God's bounties with the poor. A systematic mode of relief of the needy was, therefore, provided by the law and by the institutions of the synagogue (see CHARITY). But all these provisions could not entirely remove want. "The poor shall never cease out of the land," says the lawgiver, and commands: "Thou shalt open thine hand wide unto thy brother, to thy poor, and to thy needy, in thy land" (Deut. xv. 11). In the course of time the giving of Alms out of mere pity and without regard to the permanent relief of the recipient, became a meritorious practise, possessing, like sacrifice, the power of atoning for man's sins, and redeeming him from calamity and death. The verb Prov. xi. 4 (compare xvi. 6, xxi. 3) was

©JewishEncyclopedia.com

expounded in this sense: "Water will quench blazing fire; so doth almagiving make atonement for sins." "Lay up alms in thy store-house; it shall deliver thee from all affliction" (Eccles. iii. 30, xxix. 12).

Accordingly, King Nebuchadnezzar is told by Daniel: "Break off thy sins by righteousness [*zedakah*—almagiving] and thine iniquities by showing mercy to the poor" (Dan. iv. 27), and

Talmudic Conception. both Daniel and the king become mod-
els of charity (Midr. Zutta, Cant., ed. Buber, p. 21). (See ALTAR.) The en-

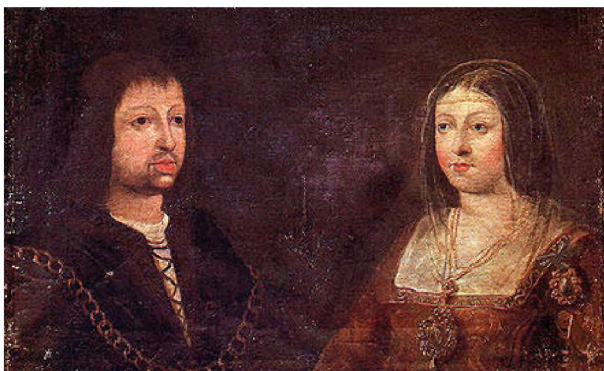
tire story of Tobit is a lesson on almagiving and its redeeming powers (Tobit, i. 8, 16; ii. 14; iv. 7-11; xii. 8, 9). "Alms deliver from death and purge away all sin" (compare Prov. xi. 4); whence the custom of giving Alms at funerals (see ZEDAKAH BOX). "Every one who occupies himself with charity shall behold the face of God," as it is written (Ps. xvii. 15, *ibid.*): "I beheld Thy face by almagiving" (*zedek*; see Midr. Teh. *i. s.*, B. B. 10a). Almagiving, prayer, and fasting constituted the three cardinal disciplines which the synagogue transmitted to both the Christian church and the Mohammedan mosque (see Tobit, xii. 8; and compare Matt. vi. 1-18; and the Koran, where almagiving, called *zakat* (Arabic *zakat*), or *sadaqa* (*zedakah*), is always mentioned in connection with prayer (sura ii. 40, 104; ix. 54). The Mandaeans, too, made almagiving (*zida*) and fasting the means of obtaining eternal life and bliss (see Brand, "Mandäische Schriften," pp. 28 et seq.). According to Rab Assi of the third century, "almagiving is equal in value to all other commandments" (B. H. 3a; compare Luke, xv.). "It saves man from sudden, unnatural death and the soul from doom" (R. Johanan, B. B. 10a, after Prov. x. 2): "Almagiving is more than any sacrifice, though personal charity is superior even to almagiving" (R. Eleazar, Suk. 49a). R. Eleazar states also that it should precede prayer, taking Ps. xvii. 15 also to mean, "After almagiving I shall behold Thy face," B. B. 10a. Likewise each fast-day was virtually an occasion for almagiving, as the day's offerings were handed over to the poor (Ber. 6b). Compare Midr. Zutta, Cant., ed. Buber, p. 21: "The Israelites fast and give their food and that of their children to the poor"—quoted by Origen, "Homilies to Leviticus," x. (see also Aristides, xv. 9).

"Almagiving is a powerful panelete (mediator) between the Israelites and their Father in heaven; it brings the time of redemption nigh" (B. B. 10a). In allusion to the various Biblical pas-

The Gift of King Monobazus.—righteousness in the sense of almagiving—Josef., Peah, iv. 20 (also B. B. 12a) narrates a story of King Monobazus, the husband of queen Helena of Adiabene, who lived about the year 18. He is in the legend probably confounded with his son Izates, who, after his father's death, became a convert to Judaism, and sent—in addition to the rich gifts of his mother—large sums to Jerusalem for the relief of the poor (Josephus, "Ant." xx. 2, § 3). "When the generous gifts he had bestowed upon the poor, in the time of great famine, provoked the protests of his brothers, who reproached him for having thus squandered what his royal ancestors had gathered together, he replied:

"My ancestors laid up here on earth; I in heaven" (Ps. LXXV. 13):
My ancestors laid up treasures where the human hand can reach them; I, where no human hand can reach them (Ps. LXXV. 15);
My ancestors laid up treasures that bear no fruit; I, such as bear fruit (Isa. lli. 10);
My ancestors laid up treasures of Mammon; I, treasure of souls (Prov. xi. 30);

Vremenom, kako se familija širila, na ovo prezime nailazimo u skoro svim zemljama Zapadne Evrope (Francuska, Holandija, Italija...itd.), kao i u Severnoj i Južnoj Americi, što je praktično bilo nemoguće da se dalje istražuje.

Kralj Ferdinand i
kraljica Izabela

Progon Jevreja
iz Španije

Egzodus Jevreja
iz Španije

Mapa migracije španskih Jevreja

M. Caqrmoly Eliakim (1802-1825),
familija Almosnino, Paris 1850. godina

Jevreji u Turskoj (Osmanskoj) imperiji

Dolaskom iz Španije u Osmansko carstvo Jevreji su od samog početka naišli na blagonaklon stav turskih vlasti i sultana Bajazita II. Priča se da je sultan Bajazit, koji je naredio da se vrata Turske širom otvore za jevrejske useljenike ovako izneo svoje mišljenje o njihovom proterivanju iz Španije: "Kako je glup Ferdinand Španjolski koji je izgonom Jevreja osiromašio svoju vlastitu zemlju a obogatio našu".

Dolazak španskih Jevreja u Tursku

Ubrzo po dolasku Jevreja u Tursku, počeli su da pristižu i mnogi njihovi sunarodnici koji su pod pritiskom katoličke crkve primili hrišćansku veru (Marani), koji su bili ostali u Španiji i Portugaliji. Oni nisu mogli da istrpe ogromne pritiske i nepodnošljive uslove života, kakve su im nametale katolička crkva i vlasti.

U Turskoj su ponovo postali članovi jevrejske zajednice, pa su sefardske opštine u Carigradu, Solunu, Jedrenu i drugim gradovima Balkanskog poluostrva znatno porasle tokom prve polovine XVI veka. U glavnom gradu,

Carigradu, živelo je oko trideset hiljada Jevreja koji su podigli 44 sinagoge.

Sefardi su se podelili u grupe prema kraju, odnosno gradu svog porekla i tako su organizovali svoje opštine. Postojale su: kastilska, aragonska, toledska, kordobska, barcelonska i mnoge druge. Govorili su španskim i portugalskim jezikom, ali sa upotrebom i po neke hebrejske reči, pa je tako nastao LADINO, jezik kojim sefardski Jevreji na Balkanu i Aziji govore i danas.

Sultan Bajazit II

Pored ovih velikih sefardskih opština bilo je u ovim gradovima i manjih opština koje su sačinjavali starosedelački Jevreji (Romanioti - doseljeni na te prostore još u Vizantijsko doba) i aškenaski Jevreji, pridošli iz Nemačke.

Sa Jevrejima se u moćnoj turskoj državi postupalo liberalno. Sultani su među Jevrejima imali svoje lekare i diplomate, finansijske savetnike i trgovce, koji su trgovali sa prekomorskim zemljama, koristeći gradove - luke: Carigrad, Solun, Izmir i druge. Jevreji su vladali mnogim zanatima i proizvodnjom, naročito baruta i vatrenog oružja potrebnim za tursku vojsku. Živeli su obično u

zasebnim kvartovima, ne pod prisilom, već iz praktičnih razloga, sa potpunom autonomijom u okviru svoje zajednice. Autonomije nije bilo jedino kada se radilo o plaćanju poreza turskoj državi ili krivičnom delu nad muslimanima.

Kada je Palestina, koja je bila pod vlašću egipatskih sultana, 1517. godine pala pod tursku vlast, veliki broj Jevreja, koji su napustili Španiju i lutali po svetu, naselio je Palestinu. U opustošenom Jerusalimu, Cfatu,

Sefardski Jevrejin
u Turskoj

Tiberijusu i Hebronu, gde je do tada živeo neznatan broj jevrejskih porodica usred mnoštva Arapa, izrasle su sefardske opštine sa sinagogama, ješivama i rabinima. Palestina je odjednom postala veliki jevrejski centar.

Povratak Sefarda u Palestinu

Jevreji u Solunu (Saloniki)

Bilo je više gradova, kao što su Amsterdam, Prag, Beč i Varšava, koji su se mogli nazvati "drugim Jerusalimom", dva najveća bili su Carigrad i Solun.

Solunski Jevreji su ovaj grad zvali Salonika, tako su i pisali njegovo ime.

U Solun su najpre počeli da dolaze Jevreji Aškenazi (1376. godine) a onda i Sefardi, nakon progona iz Španije i Portugalije. Tada je to bio grad Osmanskog carstva, koji ih je prihvatio raširenih ruku, a Jevreji su znali da uzvrate sa zahvalnošću, tako što su carstvo obogatili umećem pravljenja knjiga, prevođenjem, trgovinom i zanatima. Tu je formirana jedna od najvećih jevrejskih zajednica, koja je određivala privredni i kulturni život grada.

Gradska luka u Solunu bila je zatvorena za Šabat, što govori o veličini jevrejske populacije u tom gradu.

Ladadika, deo Soluna, bila je jevrejski deo grada, koji i sada oslikava njegov izgled pre velikog požara 1917. godine. Do 1912. godine u gradu je živelo samo 25% Grka.

Posle Holokausta u Drugom svetskom ratu, jevrejsku zajednicu u Solunu kao i danas, čini zanemarljiv broj njenih pripadnika.

Tokom vekova, prvobitno malo jevrejsko groblje je proširivano, da bi 1940. godine na njemu bilo više od 500.000 grobova.

Reč Šabat **שבת** potiče od glagola *šavat* i najčešće se prevodi kao *odmor*, ili kao glagol – **odmarati**. Još tačniji prevod bio bi prestanak rada, čime se označava jedno aktivno stanje, jer odmor ne mora nužno označavati odustajanje od svakog rada, već može i da označava bavljenje različitim hobijima (slikanje, vožnja bicikla itd), druženje sa prijateljima, čitanje knjiga za koje inače nemamo vremena, kao i bilo šta što nas relaksira, što u svojoj suštini predstavlja rad, ali ga mi takvim ne doživljavamo.

Drugim rečima, Šabat može da označava i aktivni i pasivni odmor, a kao izraz **poštovanja Božije zapovesti**, petkom pre zalaska Sunca, domaćica pali dve sveće (*nerot Šabat*, **נרות שבת**) i izgovara blagoslov svetlu:

“ *Kao što sjaje i svetle ove sveće, tako neka svetle i oči onih koji se bave "Torom" (תורה).*

Molitva za Šabat

Solun XVII vek

Solun XVII vek

Solun XIX vek

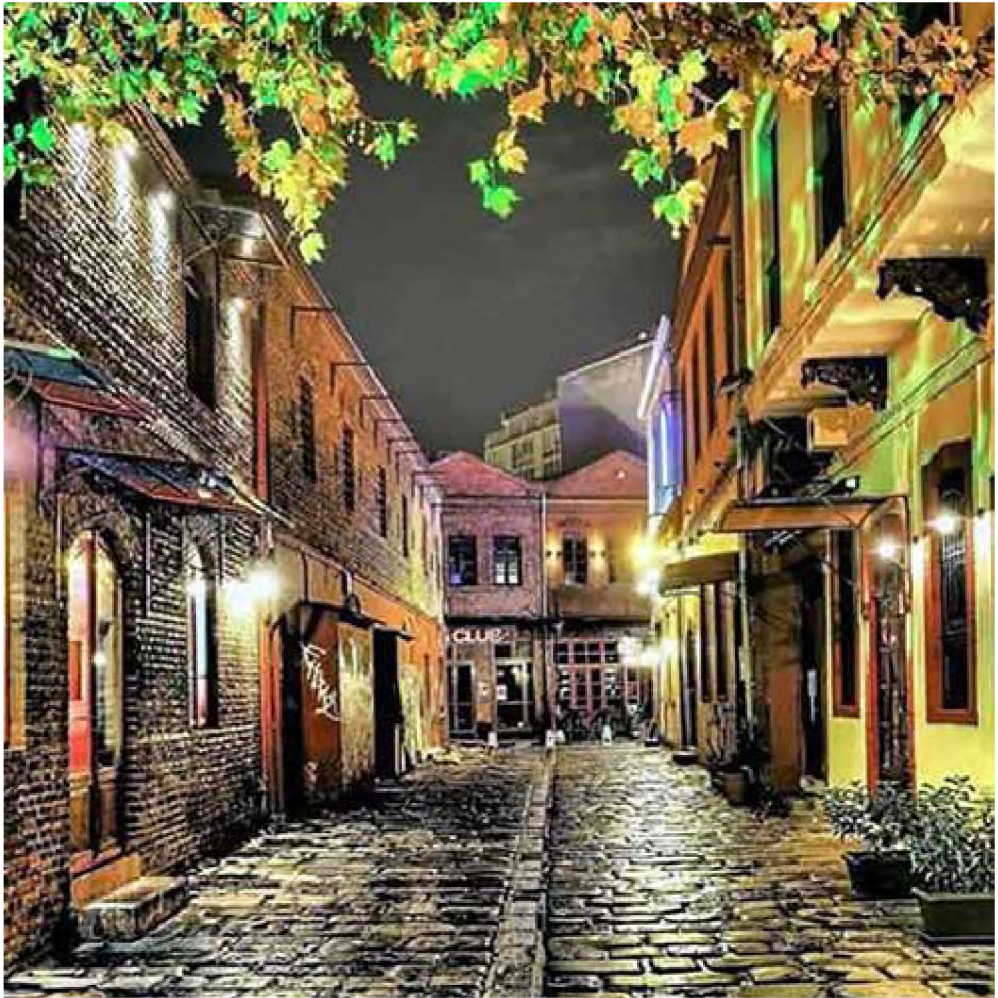
SALONIKKI - (Constantinople)
SALONIQUE - (Constantinople)
SALONICA - (Constantinople)

Jevrejsko groblje u Solunu

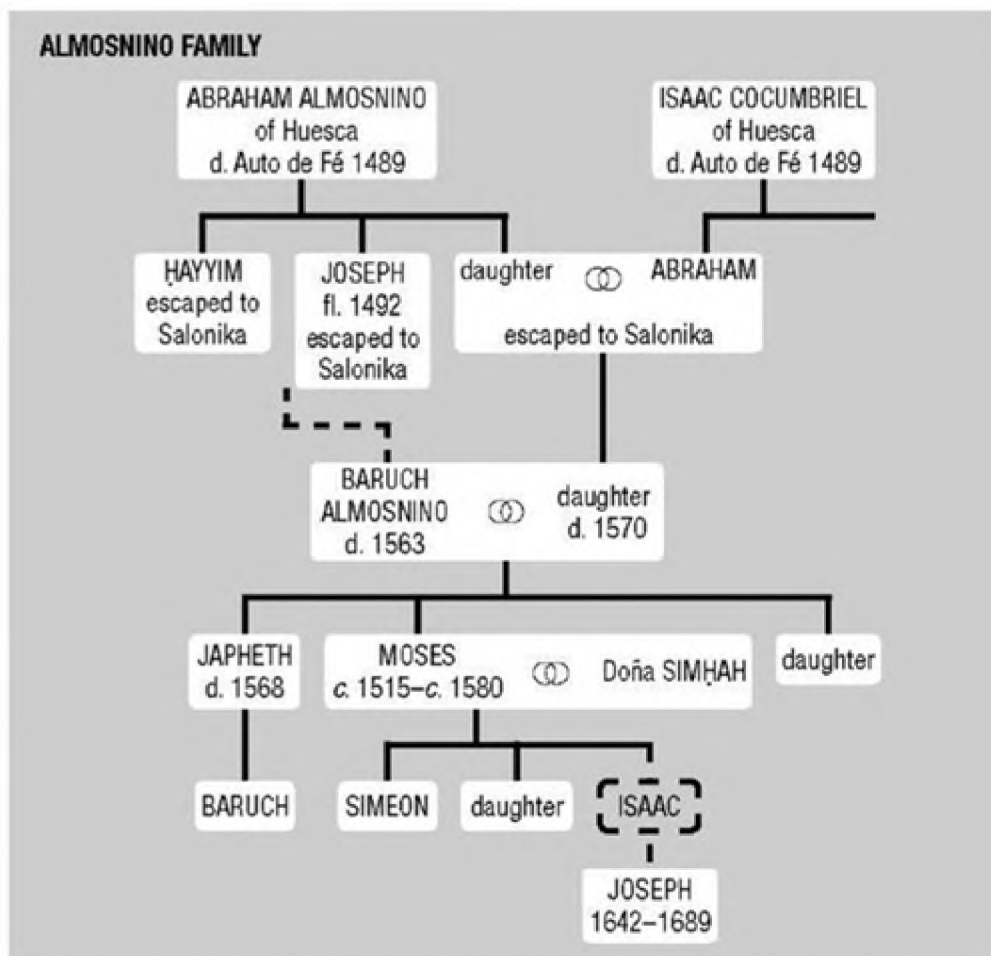

Jevrejsko groblje u Solunu

Jevrejski kvart u Solunu - Ladadika, danas

Porodica Almosnino u Solunu XV - XVII vek

Rodoslov porodice Almosnino

Najznačajnija osoba ove porodice u Solunu svakako je bio Moše ben Baruh, rabin, erudita i propovednik. Rođen je 1515. godine u Solunu gde je i umro 1580. godine. Govorio je i više jezika a njegove brojne publikacije svedoče o zavidnom poznavanju astronomije, filozofije, istorije, matematike i lingvistike. Kao nadareni govornik držao je službu solunskim vernicima u zajednicama NEVEH ŠALOM I LIVJAT LIENU. Izabran je 1565. godine za člana tročlane delegacije koja se iz Solunu uputila za Carigrad kod sultana Selima II. Njihov zadatak je bio da izdejtstvuju privilegije koje su dobili od sultana Sulejmana Veličanstvenog 1537. godine. Taj dokument je izgoreo 1545. godine u velikom požaru, pa su se lokalne turske vlasti oglasile na odredbe

Sultan Selim II zvani Mest (Pijanica) -
vladao od 1566 do 1574. godine

iz tog dokumenta i počele da uvode teške namete za jevrejsku zajednicu u Solunu. Na putu za Carigrad 1565. godine dva člana delegacije su umrla, tako da je sva odgovornost za povoljan ishod ovog puta pala na pleća Almosnina.

Tokom tri godine boravka u Carigradu, veliku pomoć u ovoj misiji pružio mu je Josef Nasi, najbogatiji Jevrejin u Evropi i veliki finansijer mnogih kraljeva i sultana, kao i drugi uticajni Jevreji kao što su Sigure i Rabi Josef Hamona, Rabi Meir ebn-Sanče i Rabi Abraham Saimaha, koji je imao uticaja kod Velikog vezira.

Uspeo je da izdejstvuje povoljnu odluku od Selima II, kojom je solunska zajednica dobila status samoupravne jedinice 1568. godine i koji je uživala vekovima.

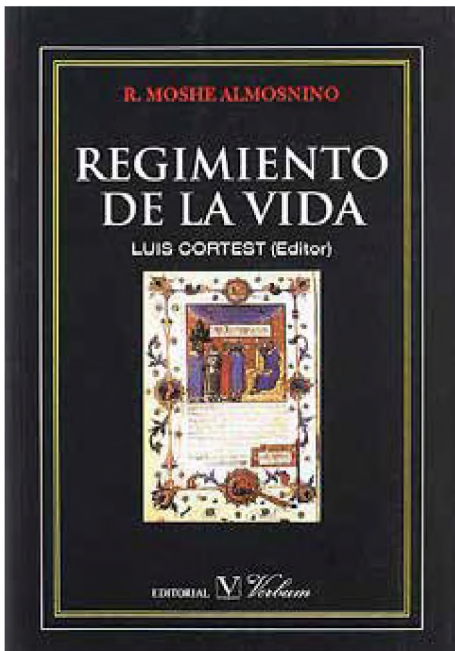

Luka u Konstantinopolju - Istanbulu

Prijem zvanica na dvoru sultana Selima II

Almosnino je autor mnogih dela iz filozofije, astronomije i etike. Jedno od najznačajnijih i najređih dela špansko - jevrejske literature je knjiga sa sveobuhvatnim opisom Konstantinopolja. Za vreme trogodišnjeg boravka u ovom gradu, do prijema kod sultana Selima II, imao je prilike da se sretne sa mnogim važnim ličnostima iz turske vlasti, sa velikim vezirom Mehmed pašom Sokolijem (Sokolović), Pertev Mohamed pašom, Ferid pašom, Ahmed Pašom, Piale pašom (prvi Sultanov zet) i Mahmud pašom, sa nadimkom Sal paša (drugi sultanov zet).

Knjige Moše ben Baruh Almosnina

Knjige Moše ben Baruh Almosnina

Konstantinopolj - Istanbul

Plan Konstantinopolja - Istanbula

Bazar - Konstantinopolj

Sin Moše ben Baruha, Jichak (Isak) bio je poznati rabin u Solunu, međutim o njegovom životu i radu nema nikakvih podataka.

Turski Sultan Sulejman Veličanstveni, osvojio je Beograd 29. avgust 1521. godine, koji je do tada bio u ugarskom posedu.

Turskim zaposedanjem Beograda, u koji su prvi ušli janičari, kao elitni deo turske vojske, hrišćani, ugarski vojnici i zapovednici pobjegli su iz grada. Srpskom stanovništvu nije dozvoljeno ni povlačenje ni zadržavanje u Beogradu. Sultan je 9. septembra

Sultan Sulejman Veličanstveni

Beograd, 1521. godine

naredio da se srpski ratnici sa porodicama odvedu u Carigrad pod stražom. Oko 10. septembra krenuli su uz odobrenje Turaka da ponesu svoje svetinje: mošti Svete Petke, mošti carice Teofane i ikonu Bogorodice. Srbima koji nisu učestvovali u borbama dozvoljeno je da sa porodicama ostanu u Beogradu. Crkva u donjem gradu pretvorena je u džamiju, a za prvog zapovednika postavljen je Bali beg, smederevski sandžak - beg i beogradski muhafiz.

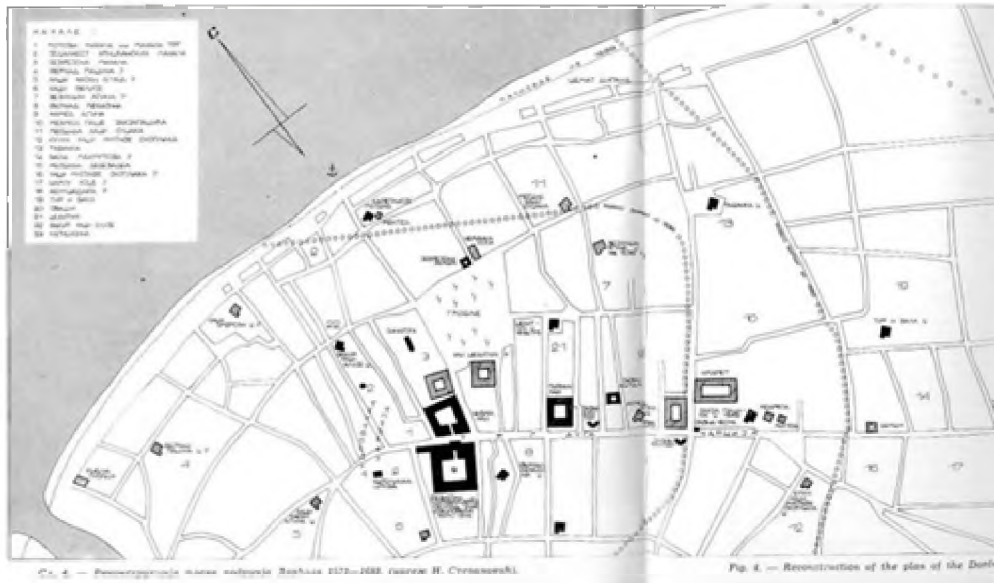
Beograd je bio podeljen na Donju Varoš, koja se nalazila ispod Kalemegdana između Save i Dunava i Gornju Varoš koja se prostirala prema Dunavu. Na samom ušću Save u Dunav, pored Riblje pijace, nalazilo se veliko pristanište koje je moglo da primi "pedeset lađa". U Beogradu su tada živeli, pored Turaka i Srba, i Jevreji, Jermeni, Grci, Cigani i drugi. U vrlo kratkom vremenu izgrađen je veliki broj džamija i drugih verskih objekata, crkava i sinagoga. Jevreji su živeli u mahali na obali Save, ali posle velikog požara 1560. godine kada je uništeno mnogo jevrejskih kuća, preseljavaju se, ili su bili preseljeni, ne zna se tačno, u kraj pored Dunava (Jalija). Jevreji su 1567. godine u Beogradu imali tri sinagoge, nekoliko rabina. Glavni rabin je bio Avram Benjamin.

Popisom stanovništva u Beogradu, Smederevu, Valjevu, Užicu i Rudniku koji je obavio Turčin Bali Mustafa 1570. godine, navodi se da je pored 4.082 muslimana, 1.382 hrišćana, 960 Cigana, bilo i oko 100 Jevreja. Ovde treba

naglasiti da su u turske popise uvođeni samo poreski obveznici. Nisu upisivane žene i deca kao ni privilegovano stanovništvo, gde se misli na pripadnike turskog garnizona.

Prvo pominjanje prezimena Almosnino u Beogradu nalazimo u dokumentu - zadužnici od 25.01.1606. godine gde se po predmetu Jevrejina Davida Sala, kao svedoci pojavljuju Jevreji David Baruh i Abraham Almosnino. Postoji još jedan dokument, gde beogradski trgovci Isak Adanja i Jakov Baruh 03.11.1611. godine ovlašćuju dvojicu punomoćnika da ih zastupaju pred sudovima u Dubrovniku. Punomoćje potpisuju kao svedoci tri beogradska Jevrejina: Salamon Mojsijev Maestro, David Pardo i Abraham Almosnino.

O pomenutom Abrahamu Almosninu, nema više podataka, ali je verovatno bio u rodbinskoj vezi sa porodicom Almosnino iz Soluna.

Rekonstrukcija plana područja Dorćola 1521 - 1688 godine

Josif Almosnino bio je sin Jichaka i unuk mnogo poznatijeg Moše ben Baruha. Rođen je 1642. godine u Solunu. U Jerusalimu je učio u Ješivi "Bet Jakov" kod rabina i učitelja Jakova Hagiza, čiji su apsolvenci bili čuveni rabini i naučnici. Igrom sudbine iz Hagizove škole izašlo je i nekoliko vatrenih pristalica Šabataja Cvija, iako je on bio jedan od njegovih najljućih protivnika.

Josef Almosnino učio je u istoj generaciji sa Natanom iz Gaze, budućim vernim propovednikom dogme Šabataja Cvija.

Na poziv svoga ujaka, beogradskog rabina Jehude Lerme, mladi Josif Almosnino dolazi u Beograd, gde se vrlo brzo ženi se Leom, ćerkom rabina Simhe Hakoena.

Šabataj Cvi

Šabataj Cvi rođen je u Izmiru početkom XVI veka u skromnoj porodici. Još kao dete, odskakao je u učenju od svoje generacije da bi u mladalačkoj dobi sasvim zastranio i skrenuo u misticizam. Spletom raznih okolnosti, ponajviše svojim ponašanjem i stavovima neuobičajenim za to doba u zajednici, biva izbačen iz sinagoge i izopšten iz jevrejske zajednice. Kao takav privukao je jedan broj pristalica, da bi poznanstvom sa Natanom iz Gaze (Natan Gazeti) i njegovim

propagandnim sposobnostima, proglasivši se Mesijom, omasovio taj, kako je kasnije nazvan "mesijanski pokret" širom Evrope i po jevrejskim zajednicama u Aziji i severnoj Africi.

Stekao je veliko bogatstvo za sebe i najbliže saradnike, među kojima je bio i Natan Gazeti. Pokret je u jednom trenutku postao opasnost ne samo po Jevrejsku zajednicu u Turskoj carevini, nego i za turske vlasti. Uhapšen je, ali mu je vlast iz čisto pragmatičnih razloga ostavila dva izbora, smrt ili prelazak u islam. Suočeni sa smrću ipak je izabrao ovo drugo. Sultan Mehmed II prognao ga je u Berat (Albanija) ili, prema nekim podacima, u Ulcinj (Crna Gora), gde je umro zaboravljen od svih.

Sultan Mehmed II vladao u periodu 1648-1687. godine

Rabin Jehuda Lerma

Jehuda Lerma, rodnom iz Soluna, unuk je poznatog jevrejskog pisca (čije je ime i nosio, poznatog po knjizi "Lehem Jehuda" - "Jehudin život") i učenik carigradskog rabina Mordohaja Kalaja, dolazi u Beograd 1617. godine gde je ubzo izabran za glavnog rabina 1619. godine.

Knjiga rabi Jehude Lerme "Pleitat Beit Yehuda" - Venecija, 1647. godina

svog učitelja, carigradskog rabina Mordohaja Kalaja. Vreme njegovog rabinata u Beogradu počinje 1644. godine, uz kratak boravak u Budimu (1652.) i završava se njegovom smrću 1668. godine.

Simha je 1657. godine objavio u Veneciji knjigu "Sefer Šemot" ("Knjiga imena").

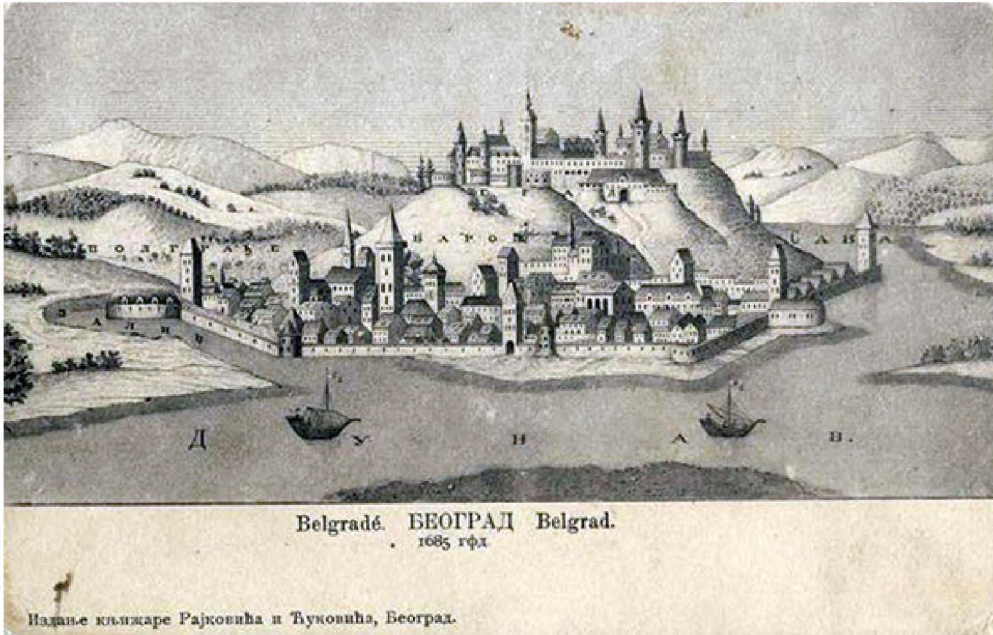
Njegovim dolaskom, Beograd postaje, odmah posle Soluna i Carigrada, poznato mesto po proučavanju hebraistike. Veliki deo njegovih pisanih rasprava (responsa) izgoreo je u požaru 1640. godine da bi se jedan deo neoštećenih spisa štampao 1647. godine u Veneciji pod nazivom "Pletat bet Jehuda" ("Sačuvano iz Jehudinog doma").

Rabin Simha Ben Geršon Hakoen

Simha je po majci bio unuk čuvenog budimskog rabina i naučnika Simhe Frajdmana ben Haima. Posle dobre škole kod rabina Lerme, bio je na usavršavanju kod poznatih solunskih rabina kao i kod učitelja

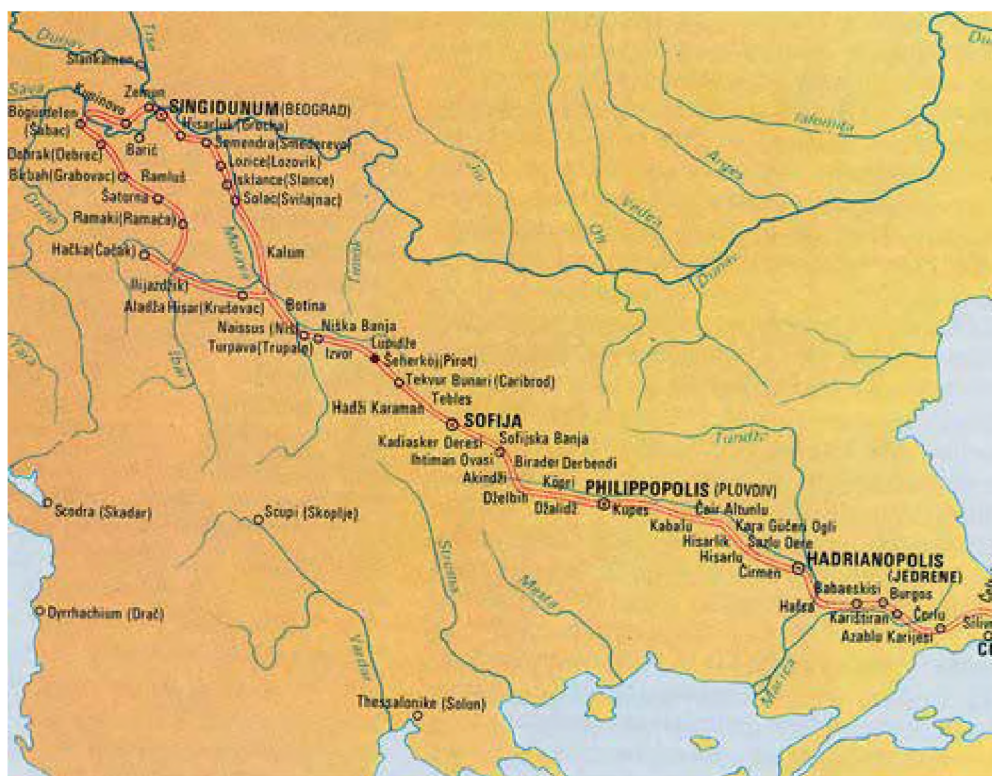
Knjiga Rabi Simhe Hakoena "Sefer Šemot" - Venecija, 1657. godina

Beograd, 1685. godine

Заслужену почит двојици рабина — мученици историјскога Београда — радио је рабин Игњат Шланг. Један од њих је Јосиф Алиолино, из друге половине 17 века, а други је Адриел Јехиел Магрис, из друге половине 18 века. — Давид Пијаде приказао је стварале сефардских сликара у Југославији: Леона Коена, Моше Пијаде и Марка Челебоновића. Значајна је написана садржајна студија Јанова Маестра о правноверју сефардских Јевреја који, добрим делом, води порекло на Таамуад и Кабана.

"Pravda" 14. mart 1934. godine

Carigradski drum

U to vreme u Beogradu je bilo veoma mnogo mladih učenih Jevreja koji su verovali da im je posle smrti rabina Simhe, mesto u glavnom rabinatu. Sa zavišću su gledali meteorski uspon Josifa Almosnina. Kada je postavljen za glavnog rabina mnogi su smatrali da su njegovom izboru doprinele porodične veze sa rabinima Jehudom Lermom i Simhom Hakoenom. Rivalstvo je ustupilo mesta intrigama, pa je tako mladi rabin Almosnino optuživan za sklonost Šabataju Cviju i njegovom pokretu, pogotovo što se znalo da je bio prijatelj iz školskih dana sa Natanom Gazetijem. U to vreme to je bila najveća mrlja koja se mogla prišiti nekom jevrejskom duhovnom vođi. Glavnom budimskom rabinu Efrajimu Hakoenu 1666. godine dolazi izričita optužba protiv Almosnina da u svojim besedama otvoreno propoveda šabatajizam, da Svetu Toru prikazuje uvredljivo i klevetnički, da izmišlja stvari i slično.

Beogradski Jevreji su znali kome šalju svoje optužbe, jer je rabin Efrajim bio poznat kao protivnik Šabataja Cvija. Međutim, on je odbio svaku pomisao na mogućnosti da je Almosnino "zaražen" šabatajizmom.

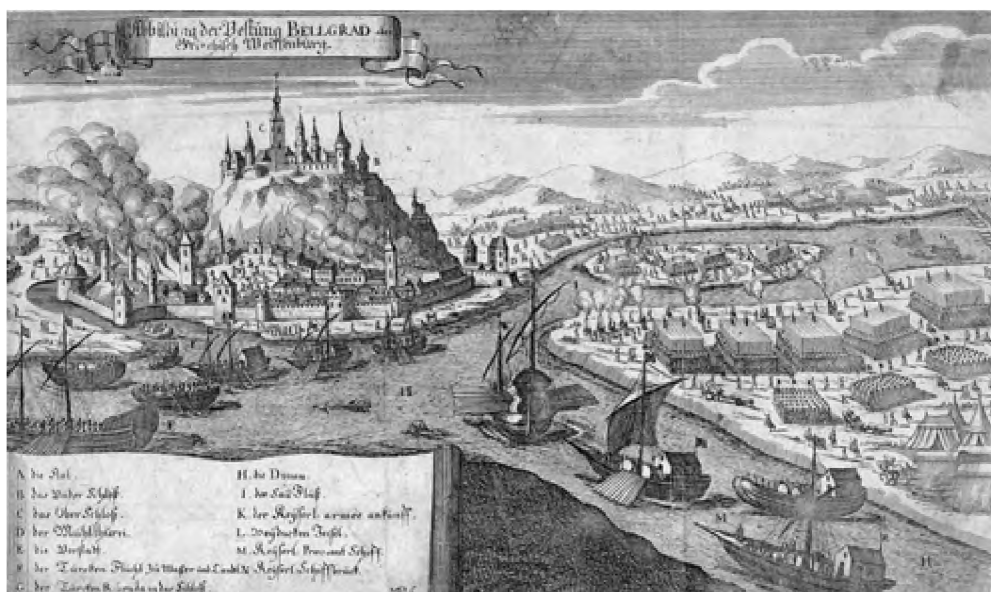
Uprkos svim negiranjima veze rabina Almosnina sa šabatajcima, postoje izvesne činjenice koje govore suprotno. Poznati izraelski naučnik Geršon Šalom tvrdi da je beogradska jevrejska zajednica, koja svakako ne bi preduzimala neke značajne korake bez Almosninovog znanja i odobrenja, poslala dva izaslanika da dočekaju Šabataja Cvija, kada je ovaj, kao prognanik, bio na putu za Berat (ili Ulcinj). Osim toga, rabin Almosnino je svojeručno prepisao dva pisma Natana iz Gaze i prepise slao raznim jevrejskim zajednicama. Rabin Josif Almosnino optuživan je i za prijem supruge Šabataja Cvija, Johoved. Naime, istoričar Jichak Ben Cvi piše da je posle smrti svoga muža Šabataja Cvija u Beograd došla njegova supruga Joheved i dovela svedoka, jednog muslimana iz Berata ili Ulcinja, koji je potvrdio da se nalazio pokraj Šabataja Cvija tokom njegove bolesti i da je bio prisutan kada je umro ili kada je sahranjen. Supruga Šabataja Cvija je došla u Beograd kako bi dobila potvrdu da joj je suprug stvarno umro i da ona samim tim nije više "vezanica" (u bračnoj vezi).

Sam pokret Šabataja Cvija u svojoj osnovi je bio napredan u odnosu na učenja i duhovni život jevrejskih zajednica, ali kao i svaki pokret svojim omasovljenjem i sticanjem velikih materijalnih bogatstava, pretvorio se u svoju

suprotnost. Moguće je da je rabin Almosnino imao simpatije prema tom i takvom pokretu u početku, pa čak i neku moralnu obavezu prema svom drugu Natanu Gazetiju i ljudima koji su u jednom momentu bili proganjani.

Povlačenje otomanske vojske počelo je posle poraza pod Bečom 1683. godine, nastavilo se padom Budima 1686. godine.

Austrijska opsada Beograda 1688. godine

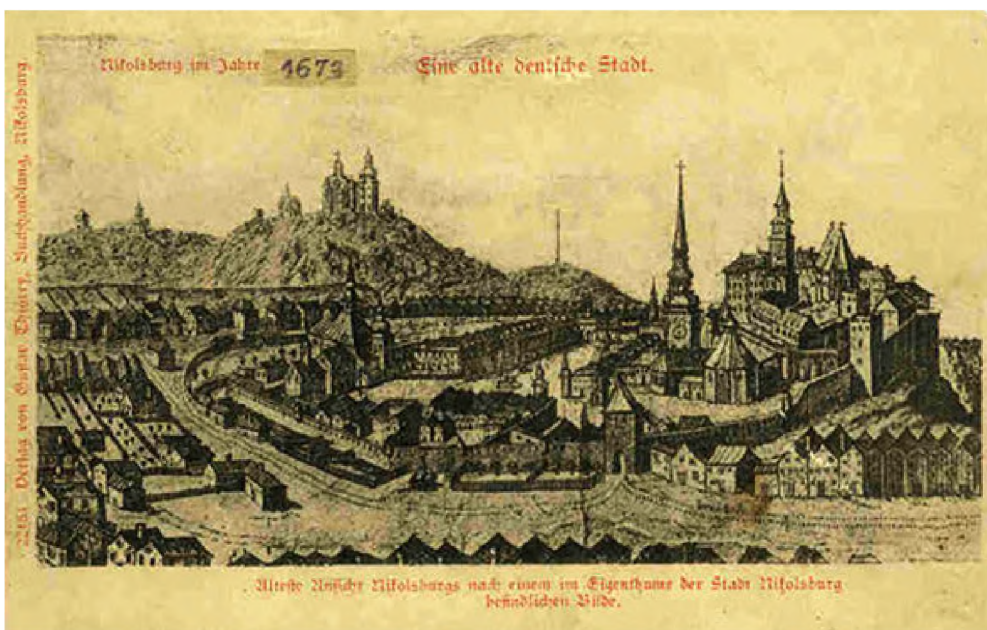
Početak 1688. godine počela je opsada Beograda. Austrijska vojska pod badenskim knezom Maksimilijanom Emanuelom, osvojila je Beograd 6. septembra 1688. godine. Grad je ostao u rukama Austrijanaca dve godine, do 8. oktobra 1690. godine.

Opsada i zauzeće Beograda doveli su jevrejsku zajednicu, koja je tada brojala oko 800 duša, do katastrofe. Mali broj Jevreja uspeo je da se skloni po gradovima otomanske imperije, uglavnom u Nikopolju, Solunu i Carigradu.

Jevreji zatečeni u Beogradu uglavnom su, kao roblje, odvedeni u osječku tvrđavu, ali su manje grupe odvođene još dalje, mahom u gradove Moravske.

Glavnog beogradskog rabina Josifa Almosnina sa porodicom Austrijanci odvođe u moravski grad Nikolsburg (danas Mikulov u Češkoj Republici), gde ga otkupljuje mesna jevrejska zajednica, ali on uskoro umire 1689. godine u svojoj 47 godini. Nekoliko godina kasnije Josifovi sinovi Jichak, Jehuda i Simha pronalaze deo očevog rukopisa u Carigradu gde štampaju 1711. i 1731. godine dva toma njegovih rukopisa - responsi, pod imenom "Edut bi Jehosef" (Josefovo svedočenje).

Glavni motiv progona Jevreja nije bio političke prirode, zato što su bili turski podanici, već materijalne. Naime, za svakog Jevrejina je tražen znatan otkup, zbog saznanja o solidarnosti svih jevrejskih zajednica u tadašnjem svetu i njihovoj spremnosti da otkup i plate.

Nikolsburg - 1673. godina

O događajima iz 1688. godine, ostalo je u predgovoru drugog toma knjige “Edut bi Jehosef” nekoliko redaka iz pera autorovog sina Jichaka Almosnina:

“Poznato je kako smo surovo izgnani iz svoje zemlje. Neprijatelj nas je iznenada zarobio i prognao. Svaki je odred terao svoje zarobljenike na drugu stranu. Decu i žene, mladiće i devojke, starce i starice, siročad i udove, svako je terao svoje. U našem odredu bilo je četiri pet (treba: četrdeset pet) Jevreja, među njima i moj veliki otac. Oficir na konju predao nas je svome sluzi, da nas odvede preko granice. Dobrome Bogu neka je hvala što smo posle pretrpljenih tegoba na kraju stigli u dobru pokrajinu, u veliku varoš učitelja i književnika. Tu su se Jevreji potrudili da nam ukažu dobrotu, svako po svojoj moći, nudili nam jela i reći utehe, i savetovali se kako da nas otkupe iz ropstva. Međutim, jednog dana predveče umre naš mili otac Josif. Starešine zajednice su se trudile, otrčali su zapovedniku da dozvoli sahranu pokojnika po našem zakonu, da ga ne ostave nesahranjenog i preko drugog dana. Ponudili su mu i poklon, no sluga rđavoga srca primio je poklon ali nije dozvolio da se pokojnik zakopa. Još iste noći obratilo se izaslanstvo varoškom poglavaru, koji te noći nije mogao da zaspi. On sasluša molbu, kazni slugu i sam dođe na pogreb da ukaže svoje poštovanje prema slavnom pokojniku. Ovo mi je, kao sinu, osobito vredno da pomenem”

Josif Almosnino bio je izuzetno poštovan kod svojih sunarodnika, ne samo u Beogradu, već i u jevrejskim zajednicama širom Evrope. Njegova mišljenja po verskim i svetovnim pitanjima mnogi rabini su uvažavali i često se sa njim savetovali. Poznata su njegova responza (pitanja i odgovori), koja nažalost nisu sačuvana. Živeo je porodičnim životom, sa voljenom suprugom i decom, sinovima i ćerkama. Podatak da se u beogradskoj sinagogi njegovo ime spominje kao prvo u godišnjem pomenu uoči jevrejskog praznika Jom Kipur, dovoljno govori kakav je trag za sobom ostavio u jevrejskoj zajednici Beograda.

Josif Ibn Danon, rođen u Beogradu, bio je učenik a kasnije i lični sekretar rabina Almosnina i nastavnik u beogradskoj ješivi. Kao prognanik iz Beograda, sa suprugom i sinom Mošedom prošao je mučni put do češkog grada Krezimira. Uz glad, nemaštinu i ponižavanje, nateran kao i mnogi drugi da ide nag po hladnoći, teško je primio vest o smrti svoga rabina i učitelja Josifa Almosnina. Ibn Danon je nalazio utehu u tome da je rabin Almosnino za života bio veoma cenjen i poštovan a imao je i sreću te je umro pored sinova i supruge, a ne na putu, kao toliko izgnanika, koje nisu mogli ni da pokopaju. Početkom 1689. godine Ibna Danona je otkupila jevrejske zajednice iz Praga. Stigao je do Amsterdama, gde mu je tadašnji veliki filantrop Josef ben Natanel Carfati pomogao da se skući i da svoja teška iskustva opiše u knjizi "Šloša sarigim"- Tri grančice vinove loze.

Austrijska okupacija Beograda trajala je kratko, nepune dve godine od 1688. do 1690, kada su Austrijanci, zbog rata Velike alijanse u Evropi, bili prinuđeni na povlačenje. Taj momenat, Turci su iskoristili i nakon šestodnevne opsade ponovo zaposeli Beograd. Grad je iz ovih sukoba izašao gotovo sasvim razoren.

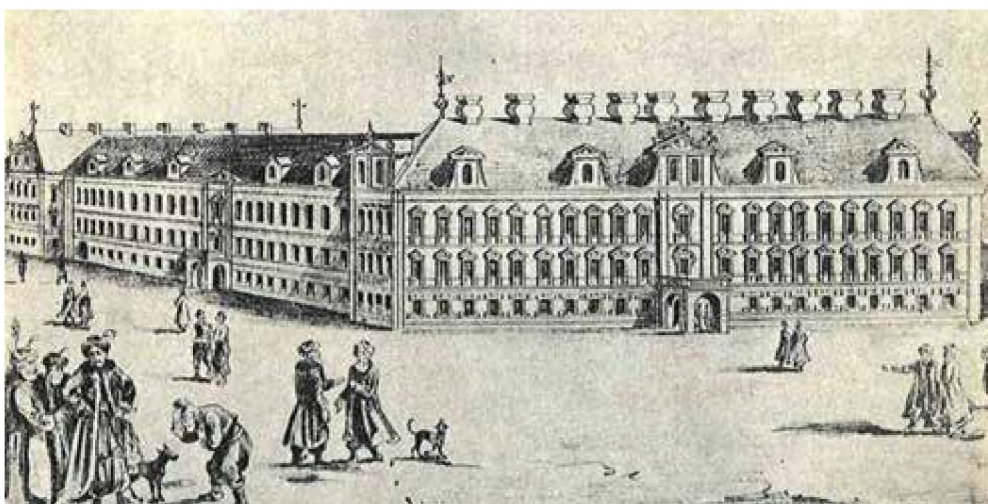
Malo toga je u takvom Beogradu obnovljeno ili izgrađeno do 1717. godine kada je, iako malobrojna, ali taktički briljantna austrijska vojska princa Eugena Savojskog ponovo osvojila Beograd. U toku sledeće 22 godine, koliko će ostati pod austrijskom vlašću, Beograd će doživeti velike promene, vrlo brzo će izgubiti orijentalni duh i poprimiti obeležja evropskog grada. Na mestu srušene tvrđave, prema nacrtima inženjera generala Nikole Doksata de Moreza, gradi se moderno utvrđenje. Pored tvrđave, u velikoj meri izmenjena je i sama varoš koja je kao i tvrđava opasana bedemima. Grad je podeljen na dva dela - nemački na Dunavu i srpski na Savi. Nova zdanja zidaju se u oba dela grada. Modernizacija Beograda još jednom je prekinuta 1739. godine posle katastrofalnog poraza Austrijanaca u sukobu sa turskom vojskom kod

Grocke. Beogradskim mirom dogovoreno je da se Austrija povuče preko Save. Beograd je pripao Osmanlijama i to uz obavezu Austrijanaca da sruše sve što su sagradili tokom prethodne dve decenije. Turcima je bilo potrebno 14 godina da bi vratili raniji izgled grada.

Dok je Beograd nazadovao, na drugoj strani Zemun je doživljavao procvat, dobivši poseban status u okviru Vojne Krajine.

Beograd 1717-1739. godine

Kasarna Karla Aleksandra Vitemberškog u Beogradu - potez Zmaj Jovina - Vasina ulica

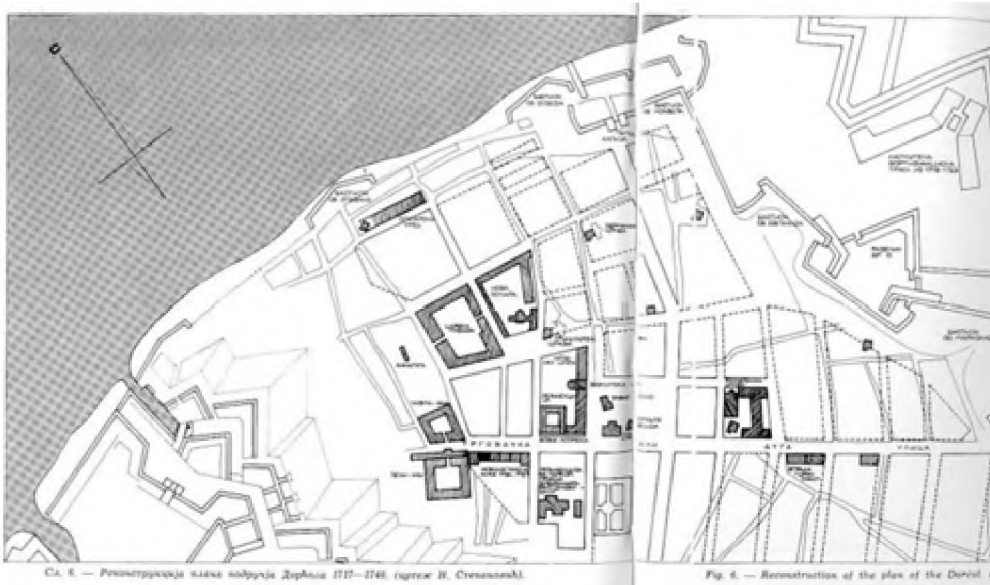
Po popisu stanovnika u Beogradu koji su sprovele austrijske vlasti, 24. novembra 1717. godine, nalazile su se svega 924 porodice, najviše srpskih (494) i nemačkih (343), ostalih je bilo znatno manje. Ukupan broj stanovnika jedva da je premašivao 5.000 - 6.000 duša. Po izveštaju austrijskog generala Odijera od 24. maja 1718. godine u Beogradu su se zatekli ovi Jevreji: Solomon Levi, Mojsije Čaldeti, Avram Koen, Jakov Adanja, Jada (Juda) Ozer, Elija Adanja, Josif Tajtacak, Mordehaj Lediti, SABATAJ ALMUZLIN, Menahem Pasefik, Avram Ozer, Aron Tubu, Mena Talmide, Menahem Binja, Gabriel Seni, Avram Menahem, Baruh Adanja Josef Menze, Simon Isak, Isak Geršon, Juniš Juda Manuel, Janit of Eljakim, Josif Benazre, Hiršl, Ruben Jakov, Hajim Kolbo, Mosis Manuel, Josif Leče, Hananel, Mojsis Hiršl, Samuel Nisim i Joel Matijas. Ipak, tokom vremena broj stanovnika u Beogradu se povećavao, pa je tako oko 1730. godine iznosio 12.000 - 15.000 ljudi.

Broj Jevreja, naročito Sefarda, bar u prvo vreme austrijske uprave znatno je opao, dok se nastanio priličan broj aškenaskih Jevreja. Prema strogim odredbama koje su donele austrijske vlasti protiv Jevreja, oni nisu mogli dobiti pravo na svojinu nepokretnih imanja, mesto za izgradnju sinagoge i dr. Vlast je Jevrejima dozvolila boravak samo u Beogradu i to u neznatnom broju, svega trideset četiri sefardskih i deset aškenaskih Jevreja sa porodicama.

Kako se novcem, kao i uvek moglo mnogo toga učiniti, najveći broj ovih uredbi nije se primenjivao. Španski Jevreji imali su još od ranije svoj "Jevrejski dom" ili kako su ga oni zvali "Abheham", sa 103 sobe, 49 kuhinja i 27 podruma, u kojem su stanovali a Aškenazi nešto manji dom sa 47 soba, 25 kuhinja i sedam podruma.

Prvi do sada poznati plan Beograda u koji je ucrtana Jevrejska ulica načinili su Italijani 1695. godine. Na kasnijem Zojterovom planu iz 1735. godine vidi se ne samo Jevrejska ulica već su obeležena i dva dvorišta: Dvorište turskih i Dvorište nemačkih Jevreja.

Beograd u ovom vremenu, ponovo pod turskom vlašću, postaje pogranični grad između Turske i Austrije. Mada su Jevreji najvećim delom 1739. godine napustili Beograd, sa Turcima nisu prekidali poslovne kontakte. U Zemunu je bilo stalno naseljeno osam jevrejskih porodica, ali i mnogo beogradskih Jevreja, koje su austrijske vlasti u prvo vreme tolerisale. Ove pogodnosti, Jevreji, turski podanici, vešto su iskoristili da razgranaju svoju trgovinu.

Plan Dorćola XVIII vek

Zemun XVIII vek

U periodu od 1739. godine pa do Prvog srpskog ustanka 1804. godine, prezime Almosnino (Moše, Hajim, Abraham, Jakob), uglavnom se pominje u dokumentima u vezi sa trgovinom. Jedan od trojice sinova rabina Josifa Almosnina (Jichak, Simha i Jehuda) jeste direktan potomak mog dela familije Almuzlino, ali koji tačno, nije bilo moguće utvrditi bez validnih dokumenata.

Beogradski
Jevrejin
XVIII vek

Vožd Karadorde
sa ustanicima 1804.
godine, Orašac

Za vreme borbi oko i u Beogradu, stradali su i Jevreji, naročito imućni. U borbama je stradala i sinagoga. Jedan deo beogradskih Jevreja preselio se u Zemun i tamo ostao. Izbegli Jevreji u Zemunu liferovali su oružije i municiju ustanicima. Zadovoljni tim operacijama nisu se vraćali u Beograd već su ostali u Zemunu i tamo osnovali sefardsku opštinu. Iseljavanje Jevreja iz Beograda u Zemun nastavilo se i u godinama posle pobeđe ustanika, tako

da su 1807/1808. godine zabeleženi dolasci sledećih Jevreja: Avram Bengas, Avram Isak, Aron Elijas, Bohor Koen, Aron Majo, Avram Ruso, Bohor Levi, Georg Juon, David Abraham, David Jakov, David Mandil, David Muse, David Ruso, David Hajim, Danijel Albahari sa ženom i majkom, Isak Izrael, Isak Jakob, Isak Ruso, Isak Salamon, Jakov Izrael, Isak Amar, Jakov Albala, Jakob Demajo, Jošua Salamon, JOSIF ALMOSNINO sa tri člana porodice (moj predak), Josif Majo, Marijana David, Mihailo Koen, Marija Semo, ABRAHAM MOJSIJE ALBAHARI (moj predak), Mojsije Elijas, Mojsije Isak, Mojsije Ruso, Mojsije Sem, Mojsije Farhi, Moreno Hasan, Natan Frinka, Orah Magaričo, Oscijel Hajim, Polisa Bari, Rafail Nisim, Rajna Eškinazi, Rika Nisim, Salamon Levi, Salamon Amar, Salamon Majo, Samajo Azael, Samuilo Levi, Samuil Sabatej Abraham, Hajim Abraham i Hajim Juda.

Consignation

Classe fiftième

<i>Nom</i>	<i>Prénoms</i>	<i>Profession</i>	<i>Age</i>	<i>Signature</i>
1	Abraham	Amor	30	Peter Dada
2	Abraham	Isak	20	Brassy
3	Abraham	Almosnino	20	Bachony
4	Abraham	Isak	20	Sherevina
5	Abraham	Isak	20	Dachner
6	Abraham	Isak	20	Ju
7	Abraham	Elijas	20	Hôtel
8	Jacob	Kohen	20	Caspar Ruz
9	Isaac	Demajo	20	Isaac Demajo
10	David	Kohen	20	Nicola Maltonis
11	Salamon	Isak	20	Joh. Georg Bek
12	Haim	Elijas	20	Johann Lehman
13	Jacob	Abachary	20	Nasho H. Baics
14	Judas	Kohen	20	Abraham Moyes
15	Elijas	Moyes	20	Allouli
16	Daniel	Abachary	20	Ju
17	Joseph	Almosnino	20	Ovald
18	David	Ruso	20	Jh. Georg Bek
19	Isaac	Isak	20	Isaac Isak
20	Isaac	Almosnino	20	Nicola Maltonis
21	Isaac	Isak	20	Isaac Isak
22	Isabella	Abraham	20	Isaac Isak
23	Moyes	Kohen	20	Isaac Isak
24	Joseph	Maja	20	Isaac Isak
25	Abraham	Moyes	20	Isaac Isak
26	Isaac	Salamon	20	Isaac Isak
27	Isaac	Isak	20	Isaac Isak
28	Isaac	Isak	20	Isaac Isak
29	Jacob	Elijas	20	Isaac Isak
30	Demeter	Jankida	20	Isaac Isak

Signature

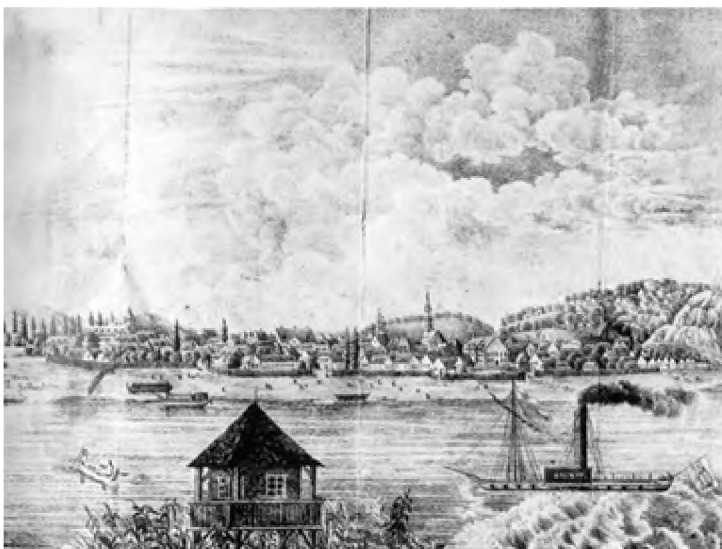
Popis Jevreja u Zemunu iz 1812. godine

13	Isaac Albachary	in Karlatoni	1	Masno v. waco
14	Judas Kehin	in Zepfist	4	Abraham Moyses
15	Elias Moyses	in Kumpfen Stra	4	Allmuli
16	Daniel Albachary	in Kumpfen Stra	5	in
17	Joseph Almosnino	in Kumpfen Stra	4	Asvald
18	David Ruzo	in Kumpfen Stra	3	Joh. Dorg heka
19	Lazar Ruschy	in Kumpfen Stra	2	Vipfler Baeth
20	Isaac Almosnino	in Kumpfen Stra	5	Nicola Malloni

Popis Jevreja u Zemunu iz 1812. godine

Jevreji koji su se preselili u Zemun te 1807/1808. godine, pobjegli su zbog maltretiranja pa i ubistava koje su učinili pojedini ustanici, tako da su i neke strane vlade morale da intervenišu kod Vožda Karađorđa. Ništa bolji nije bio ni prijem na koji su naišli u Zemunu, gde su ih vlasti gledali sa podozrenjem, trgovci i zanatlije kao konkurenciju.

Deset porodica uglednih beogradskih Jevreja zatražilo je 3. februara 1809. godine od Zemunskog magistrata dozvolu da ostanu u Zemunu još godinu dana kako bi uspeali da povrate svoju imovinu koja je ostala u Beogradu. Među tim porodicama bio je i moj predak Josif Almosnino sa suprugom, rođakom i dvoje dece. Beogradski trgovac Josif Almosnino izvezio je iz Zemuna za Beograd (1811. godine) potrošnu robu (kape, češljeve, maramice, vunene povezače, kaiševе za opanke, zavrtnje i 50 funi običnih granata, a uvezao je iz Srbije 300 centi meda, 50 centi voska, 4.000 ovčijih koža i jagnječih krzana).

Zemun početkom XIX veka

Prva inicijativa turskih Jevreja izbeglih u Zemun za povratak u Beograd javila se krajem januara 1815. godine. Kada je izgledalo da su se pripremili za odlazak, buknuo je Drugi srpski ustanak, 23. aprila 1815. godine.

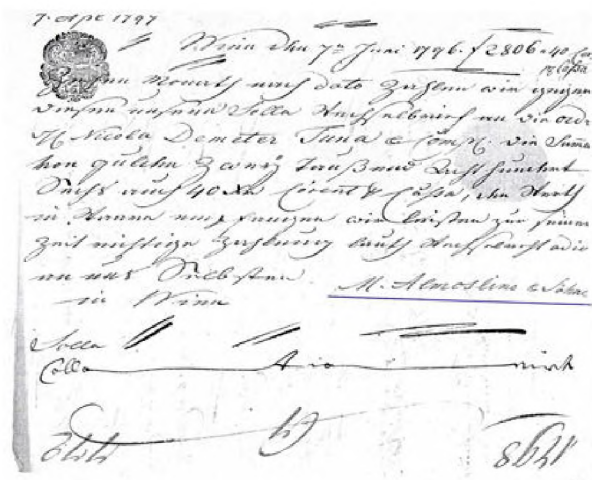
Knez Miloš sa ustanicima

U toku 1816. godine u Zemunu se radikalnije počelo rešavati pitanje reparacije turskih Jevreja iz Zemuna u Beograd. Izbeglim beogradskim Jevrejima se omililo da žive u Zemunu, gde nisu plaćali nikakve poreze ni stalne takse, a da se pojavljuju kao prodavci uvozne robe u Beogradu, gde nove srpske vlasti nisu još uspostavile puni red i učvrstili svoju vlast. Slično drugim Jevrejima koji su tražili odobrenje da ostanu u Zemunu, Josif Almosnino, zastupnik beogradskog Jevrejina u Beču Haima Auriela, tražio je i dobio dozvolu za ostanak. Josif (rođen negde oko 1770. godine), sin Mošin (rođen negde oko 1740. godine), je kao dete iz Beograda doveden u Zemun gde je završio školu, a zatim se vratio u Beograd, da bi se ponovo 1807/1808 i 1813. godine evakuisao u Zemun. Josifov otac, Moša Almosnino, trgovac, bio je oženjen ćerkom Meira Rehnicera, bogatog zemunskog trgovca, inače Jevrejina iz Beograda, koji je dobio carske privilegije da živi i radi u Zemunu. Ime Mošine žene, Josifove majke nije zabeleženo. U dokumentu zemunskog

magistrata od 20. novembra 1801. godine piše da je njegova žena kupila kuću u Zemunu za 3.000 forinti i da Mojses (Moše) moli vlasti da kupoprodajni ugovor prođe kroz katastar, pozivajući se na privilegije svog tasta Meira Rehnicera. Meir je trgovao raznom robom: kafom, šiškama za štavljenje volujske kože, starim krpama (tada izuzetno cenjena roba za proizvodnju papira), pečatnim voskom, iglama za šivenje, vinom, ali i biserima. U jednom dokumentu o trgovini sa kafom iz 1763. godine piše da je stanovnik Beograda.

Jedan od potomaka familije Rehnicer iz Zemuna

Dokument zemuskog Magistrata od 7. aprila 1797. godine sa potpisom Mojsesa Almoslina

Jedan od potpisnika ovog dokumenta od 21. avgusta 1825. godine bio je i Mojses Almoslino

Najimućniji pojedinci i porodice Jevreja prvih decenija XIX veka u Beogradu bili su: Davičo, Ozer, Moša Kalderon, Haim Susin, Moša Maclijah, Edi Buli i porodice Meir, Mordohaj, Ruso, Talfi Albala, Almosnino, Albahari.

Spoljna trgovina Srbije posle 1833. godine, počela je da beleži vidljivije uspehe, ali to ipak nije skinulo hipoteku značajnih promašaja, dugova i pronevera Jevreja iz Zemuna i inostranstva koji su bili u vezi sa poslovnim krugovima u Beogradu. Porodica Josifa Almosnina podnela je molbu Ispravničestvu da interveniše kod austrijskih vlasti povodom presude po kojoj je Josef Almosnino osuđen na osam godina robije zbog utaje veće količine novca. Almosnino je godinu i po pre toga pošao u Zemun da tamo posluje i tu je bio povezan sa nestankom nekog bureta punog novca, beogradskog Jevrejina Elijasa Konortića. Josefova supruga Estera molila je kneza Miloša da porodicu oslobodi potraživanja od Šmuela Konortića, ortaka njenog muža Josifa koji je zatvoren već 15 meseci, ona ima da izdržava četvoro dece i još da plaća dugove. Ne znamo šta je odlučio knez Miloš povodom ove molbe, ali znamo da je na intervenciju i zahtev beogradskog vezira Abdulrahman paše pušten na slobodu i dobija dozvolu da pređe u Beograd negde između 1830. i 1840. godine.

Jevreji su ponekad imali sporove sa Turcima. Tako se u jednom dokumentu Zemunskog Magistrata spominje da je beogradski Jevrejin, Abraham Almosnino, inače trenutno žitelj Zemuna, imao spor sa Turcima koji su mu na ime spora sa nekim Hasanom Čamdžijom iz Pančeva, zatvorili pet dućana i pet magacina sa robom u Beogradu. Zaplenjena imovina procenjena je na 180.000 pjastera. Turci nisu hteli da popuste dok se ne reši spor iako Abraham nije imao nikakve veze sa Turčinom u Pančevu. Ovaj Abraham Almosnino je verovatno bio blizak Josifov rođak.

Panorama Zemuna početkom XIX veka

Списак
од и [есара]-к|раљевски| аустријски поданика који се у овој зароби
налазе и уживају

У рифету болтацким

- +1. Димитрије Лазаровић, болтацкија, држи сваки хестан и има своју кућу
- +2. Алекса Босанчић, -/-
- +3. Тома Андрејевић, -/-, не има куће.

Од Јевреја у истом еснафу^а

- +5. Мајсеј Илијас Конортић, трговац, има кућу своју.
- +6. Соломон Којен, са сипом, -/-
- +7. Исаак Којен, дуз-табан, -/-
- +8. Алмузлин, са синовима, спекулант, нема кућу.
- +9. Винцион Аврам спекулант, -/-
- +10. Соломон Исаак, -/-
- +11. Соломон Илијас Конортић, -/-
- +12. Гаврил Дилмон, -/-

У Рифету чизмарском и шустерском

- 13. Сава Темнишарац, чизмар
- 14. Мита Дикиш, -/-
- 15. Паја Довић, -/-
- 16. Мита Табах, -/-
- 17. Гавра Мазих, -/-
- 18. Јозеф Долон, шустер

Austrijski podanici koji žive u Zemunu - Almuzlin, špekulant, sa sinovima

Списак
од уписаних предумеранага за ову 838. Књажевско Српски Новина:

1.	Артур Востариновић	пашо купаш и продавац
2.	Петар и Чуца Никалићи	Трговци
3.	Анастас Тривоновић	—
4.	Јосип Толер	барташ
5.	Јосиф Кисевић	ковач
6.	Димитрије Михаљковић	Трговац
7.	Јосиф Алмузлин (Сверкин)	ваксин [ја]
8.	Стеван Николчић	Трговац
9.	Јакинче Мионовић	—
10.	Ђорђе Потадић	—
11.	Јован Некаралић	—
12.	Јука Петковић	—
13.	Димитрије Улашота	—
14.	Јанко А. Кумануди	—
15.	Анастас Зака	—
16.	Милош Зака	—
17.	Тешдор Починић	з[а]мет[а] варањски београдске
18.	Јеврејско общество	визитациони
19.	Заса Шеманци	плат
20.	Школа общества	—

Ime Josifa Almuzlina u spisku prenumeranata za 1838. godinu

Josif, sin Mojsesa (Mošea) Almosnina sa suprugom Esterom imao je nekoliko sinova i ćerki. Znam samo za četiri imena: Moše, Avram, Isak i Samuil koji su rođeni u Beogradu. Redosled imena nije određen redosledom rađanja. Moše je bio oženjen Rejnom (rođena 1822 - umrla 6.10.1888. godine), Isak je bio oženjen sa Jintulom, Avram je bio oženjen Simhom, a za Samuila znamo da je rođen 1814. godine, podatak je nađen u popisu poreskih glava iz 1844. godine, gde piše da ima 30 godina, sina Josifa od 2 godine i ženu.

56

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ № _____
 I СЕЛЪ № _____
 I СЕЛО № _____

ИМЕНА И ПРЕЗИМЕНА	Возраст	УСТАВА						ПРИМЧАНИЕ
		Женит	Свадобен	Свадобен	Свадобен	Свадобен	Свадобен	
Семел Алмузлин	30	/	/	/	/	/		
Сина Јосиф	2	/	/	/	/	/		
Симон	1	/	/	/	/	/		
Семел Алмузлин	31	/	/	/	/	/		
Сина Јосиф	1	/	/	/	/	/		
Симон	1	/	/	/	/	/		
Семел Алмузлин	32	/	/	/	/	/		
Сина Јосиф	14	/	/	/	/	/	Сина Јосиф	
Симон	10	/	/	/	/	/		
Сина Јосиф	8	/	/	/	/	/		
Симон	6	/	/	/	/	/		
Семел Алмузлин	33	/	/	/	/	/		
Сина Јосиф	35	/	/	/	/	/		
Симон	2	/	/	/	/	/		
Семел Алмузлин	34	/	/	/	/	/		
Сина Јосиф	25	/	/	/	/	/	Сина Јосиф	
Симон	2	/	/	/	/	/		
Семел Алмузлин	35	/	/	/	/	/		
Сина Јосиф	8	/	/	/	/	/		
Симон	6	/	/	/	/	/		
Семел Алмузлин	36	/	/	/	/	/		
Сина Јосиф	42	/	/	/	/	/		
Симон	13	/	/	/	/	/		
Сина Јосиф	8	/	/	/	/	/		
Симон	4	/	/	/	/	/		
Семел Алмузлин	37	/	/	/	/	/		

Popisna lista beogradskih Jevreja iz 1844. godine u kojoj se spominje Samuel Almuzlino

ОПРЕДЕЉНИК

1. СРЕДЊИ

2. СРЕДЊИ

Своје име	ИМЕН ПРИБИТЕ	Пол	СТАЊА					Своје звање	ПРИСТАВА
			Мужско	Женско	Дети	Своје звање	Своје звање		
	Samuel Almuzlino	58	/	/	/	/	/	/	
	/	/	/	/	/	/	
	/	/	/	/	/	/	

Popisna lista u kojoj se spominje Samuel Almuzlino

Jevreji Beograda XIX vek

ПОПИСКИ ГЛАВА		
37. Исак Саломон		2
38. Јуда Рук		3
Аврам Јакон		2
Аврам Албакар		3
39. Јакон Саломон		1
40. Мусиј Дани		1
Саломон Мусиј		1
Аврам Мусиј		1
41. Давид Јосиф		2
Мусиј Бишлани		1
42. Аврам Мусиј		1
43. Хариј Исак		1
Саломон Исак		1
Самуил Исак		1
44. Јакон Мусиј		3
Мусиј Равица		3
Аврам Равица		2
45. Манахон Израил		2
Јакон Манахон		4
46. Аврам Јакон		4
Исак Давид		4
Симија Давид		4
Јосиф Муси		4
47. Аврам Мусиј		4
Саломон Албакар		4
Јакон Булж		4
Самуил Аврам		4
48. Авраам Мусиј		1
49. Мусиј Аврам		3
Јосиф Аврам		3
Илија Арон		3
50. Јакон Исак		1
51. Исак Види Бакал		1
52. Јакон Исак		1
53. Јакирел Миски		1
54. Јонгон Мусиј		2
Давид Хане		2
Аврам Хане		2
55. Јосиф Арон		1
56. Исак Јакон		1
57. Саломон Видица		2
Јакон Видица		2
58. Јосиф Алмузли		3
Мусиј син		3
Самуил „		3
59. Арон Алмејер		1

Popis aračkih glava iz 1826. godine, Josef Almuzlin

1895/96 55 217 7

Wie ich durch den Bericht mit dem Jahr vorher mitgeteilt
 eingesehen und durch meine am 1. November 1895
 für Sie erstellte und am 1. Dezember 1895
 bei der Sitzung mitgeteilte Bescheid über
 die Abrechnung und die mit der vorliegenden
 Rechnung des Jahres bis zum 31. Dezember 1895
 gemacht wurde.

Es ist jedoch in der vorliegenden Bescheid
 und ich bin, wie ich es in dem Bericht mitgeteilt
 habe, die Bescheid über die Abrechnung mitgeteilt
 und ich bin, wie ich es in dem Bericht mitgeteilt
 habe, die Bescheid über die Abrechnung mitgeteilt
 und ich bin, wie ich es in dem Bericht mitgeteilt
 habe, die Bescheid über die Abrechnung mitgeteilt

Diegen Bescheid über die Abrechnung.

Josef M. Almoslina

Consilio Comissario
 Wien, am 28. December 1895

Almoslina

Diegen Bescheid über die Abrechnung.

U ovom dokumentu od 28. decembra 1795. godine nalazi se ime Josifa M. Almoslina

U ovom popisu spominju se i neka imena za koje je teško utvrditi u kom srodstvu su sa porodicom o kojoj pišem. Tako se spominje Jevrej in po imenu Avram Almuzlin sa sinovima Aronom, Asielom, Simonom i Isakom.

Handwritten list of names and counts from a 1826 census in Beograd. The list is numbered 55 to 74 and includes names such as Xanna, Camara, Albas, Joseph, and various other individuals. The counts are listed in the right margin, and the year '1826' is written at the bottom.

Popis beogradskih Jevreja 1826. godine - Josif Almuzlino sa sinovima Avramom i Musej (Moše), nije upisan sin Samuel

Handwritten list of names and counts from a 1826 census in Beograd. The list is numbered 74 to 91 and includes names such as Joseph, Xanna, Camara, Albas, and various other individuals. The counts are listed in the right margin, and the year '1826' is written at the bottom.

Popis beogradskih Jevreja iz 1826. godine - Josif Almuzlino sa sinovima Mošom i Samuelom, nema imena sina Avrama

Neki beogradski Jevreji živeli su zbog posla i u Zemunu, tamo su umirali i sahranjivani na Zemunskom groblju.

Spomenici na Zemunskom groblju

AVRAM SIN JOSIFA I ESTERE, po zanimanju boltadžija (trgovac) verovatno rođen oko 1800-te godine, bio je oženjen Simhom sa kojom je imao više dece. Prema dostupnim dokumentima to su:

1. JOSIF, rođen 1830. godine - umro 17. februara 1882. godine, Beograd, moj čukundeda
2. AZRIEL, rođen 1841. godine - umro 25. aprila 1910. godine, Beograd, sklopio je brak sa Đamilom Ezra 28. septembra 1866. godine u Beogradu.
3. MOŠA, rođen 1846. godine - umro 19. maja 1882. godine. Sklopio je brak sa Rozom Adanja 7. aprila 1867. godine u beogradskoj staroj sinagogi. Imam jedino podatak za sina Josifa. Imena ženske dece nisu zabeležena.

КРООВЫ СТАН
ПРИЈАВА — ПРИЈАВА
ПРИИМЪВЪТЕ СЕ — ПРИИВЪЛУЈЕ СЕ.

Име, презиме, отац — Име, презиме, отац	Јосиф Алмузлино			
Име, презиме и датум, да ли је или тражио и пошто или као слуга и датум његовог одласка или као слуга и датум његовог одласка. Да ли је или тражио и пошто или као слуга и датум његовог одласка	Јосиф			
Датум — Датум	Јунијас			
Датум — Датум	Јулијасовић			
Дат. месеца и година рођења — Дат. месеца и година рођења	19. IV. 1880			
Место рођења, село, месца — Место рођења, село, месца	Београд			
Забављачи отаца, отац, мајка — Завлашци отаца, отац, мајка	Мешови			
Број куће — Број куће	Мешови			
Број — Број	Мешови			
Датум или год и месца, и датум датум датум Датум или год и месца, и датум датум датум	Моше - и рођа рођ. аданја			
Датум или год и месца, и датум датум датум Датум или год и месца, и датум датум датум	Мара Јосифовић			

ЖЕНА И ДЕЦА ИСПОД 18 ГОДИНА — ЖЕНА И ДЕЦА ИСПОД 18 ГОДИНА

Дат. месеца и година рођења Дат. месеца и година рођења	Место рођења Место рођења	Мужско Женско	Дат. месеца и година рођења Дат. месеца и година рођења	Место рођења Место рођења
Јунијас	Београд	ЖЕНА	24. IV. 1881	Београд
Јосиф	Београд	ЖЕНА	21. V. 1882	Београд
Јосиф	Београд	ЖЕНА	30. VII. 1884	Београд

ПолICIјски картон - пријава стана за Јосифа, сина Моше Алмузлинога и Розе рођене Аданја

Za време своје прве владавине u Србији од 1815-1839. године kneз, Милош је изградио добар однос са својим поданицима јеврејског порекла. Дао им је сва грађанска права која су имали и остали становници Србије. Јевреји су то веома ценили и трудили су се да својим поштенјем, радом и vezama допринесу економском процвату Србије. Kнез је позивао Јевреје из иностранства, стручњацима и занатлијима, обећавајући им поданство (држављанство) под условом да се у року од седам година од доласка поштено и shодно закону владају.

У Београду је 1830. године било 1.530 Јевреја распоређених у 210 домова.

Kнез Милош је предложио Јеврејима да прореде своју пренаселјену махалу на Јалији (обала на турском језику) уз обећање да ће им дати бесплатно земљиште око Јованове улице, под условом да тамо изграде лепе куће, водоскоке и чесме и да отворе дућане. Јевреји су то учтиво одбили јер су на том земљишту били кућерци и шатори београдских Цигана.

Млада српска буржоазиа, углавном трговци и занатлије, видела је у Јеврејима опасне конкуренте, јер су се ови задовољавали малим зарадима. За разлику од kneза, показивали су често знаке нетолеранције, покушавајући да их истисну из своје средине. Због повећаног пореза и отежаног пословања Јевреји су се жалили kneзу Милошу 30. јануара 1831. године. Жалбе су уследиле и 12. априла 1831. и 16. јуна 1833. године. Оваква ситуација навела је kneза Милоша да из своје канцеларије у Крагујевцу објави посебну одлуку (без датума), да ни једна власт не може судити Јеврејима у њиховим споровима са Србима, осим самог kneза.

Jula 1836. godine opet su se beogradski esnafi žalili knezu, da ograniči poslovanje Jevreja u mnogim esnafima, međutim "Upravitelni Sovet" i knez Miloš su to odbili.

Deo Beograda, na Dorćolu (od turskih reči "dort" - četiri i "jol" - put, što bi trebalo da znači ukrštanje četiri puta - raskršće), na obali Dunava još od XVI veka, bio je naseljen uglavnom sefardskim Jevrejima. Mahala sačinjena od uzanih ulica sa malim kućama i baštama prepunih raznih biljaka i cveća, bila je mesto stanovanja bogatih i siromašnih Jevreja. U tadašnjoj Mojsijevoj ulici, danas Visokog Stevana, nalazila se sinagoga "El Kal Viežo" - stara sinagoga.

Prva vladavina kneza Miloša završila se 1839. godine odlukom "Ustavobranitelja"

Стара синагога у Београду

Стара синагога на Дорћолу, сазидава пре двеста година, металита пркоси зубу времена, док се покрај ње руже нове куће. Све ово је — кућа, плас и дрво — млађе је од ње, а она остаје са својим чудним старјаским обликом даће, у дома си сад синагоге на граде.

da abdicira i ode iz Srbije. Postavljaju za vladara njegovog teško bolesnog sina Milana u čije ime vlada Namesništvo. Posle 26 dana umire mladi knez Milan, Namesništvo upravlja zemljom narednih devet meseci, a potom na presto dovode sedamnaestogodišnjeg kneza Mihajla, sina kneza Miloša. Već 1842. godine "Ustavobranitelji" proteruju i njega iz Srbije. Još u toku borbe za vlast "Ustavobranitelji" obećavaju svojim pristalicama da će dolaskom na vlast doneti antijevrejske zakone i proterati sve Jevreje iz Srbije. Te 1839. godine zabranjeno im je da otvaraju trgovine u nedelju i na srpske praznike, što im je prouzrokovalo veliku štetu, s obzirom na to da njihove radnje nisu radile subotom, za Šabat i u dane jevrejskih praznika.

Dovođenje kneza Aleksandra Karađorđevića na srpski presto, nije mnogo promenilo odnos vlasti prema Jevrejima. Mnoge žalbe i peticije beogradskih Jevreja ostale su bez ikakvog odjeka.

Prema zvaničnom popisu sprovedenom 6. juna 1856. godine, u Beogradu su, ne računajući strane podanike, bile 284 porodice sa 1.506 Jevreja.

„U jednoj od knjiga iz tog vremena (1859. godina) štampana su imena pretplatnika, beogradskih Jevreja koji su u ovoj knjizi podeljeni na:

1. građane koji imaju titulu najuglednijih i najviđenijih: Avram Juda Suzin, Hajim B. David Hajim (Davičo), Moša Avram Ruso, starac Samuilo Solomon Koen, Hajim Avram Pardo, Nisim Jošua Koen, David B. Hajim, Josif Avram Ruso, Avram Ozer Ruso.
2. građane koji nose titulu poštovane gospode: Samuilo Halfon, Moša B. Elijas, Moša Avram Ozer, Moša Kalderon, Jakov Maer Koen, Ozer B. Nahman, starac Avram B. Azriel, David Mordohaj Halfon, Josif Jasahar Lađi, Šemaja Benvenisti, Jakov Menahem Halki, Avram Jakov Eškenazi, Nahman Avram Koen, Isak Jakov Klajau, Isak Hajim Koen, Samuel Avram Suzin, Azriel B. Hajim, David Menahem Amar, Nisim B. David, Hajim Avram Koen, Isak B. Avram, Isak Macliah i njegov zet Johanam B. Hajim, Isak Daniel Albahari, Juda Arueti, Josif Alađem, JOSIF ALMOZLINO, Josif Amodaj, David Avram Medina, Hananel Baruh, Moša Dan Albahari, Moša Maclijah, Hajim Geršon, Hajim Konfino, Moša Aron Alkalaj, Benjamin Hajim Pinto i Aron Juda Koen.
3. građane, mlade ljude: Moša Ruben Farhi, Samuel Hajim Alvu, Benjamin Moša Amar, Avram Solomon de Majo i Josif Benjamin Pinto“

Isak Alkalaj: „Jevrejske knjige“ strana 142

Izuzev 25-30 trgovaca beogradski Jevreji su bili vrlo lošeg imovnog stanja. Zanimanja glava porodica u Srbiji bila su, prepisano iz originalnog popisa zanimanja Jevreja, sledeća:

- 85 trgovaca - 7 špekulanata - 2 piljara - 1 nesposoban
- 39 nadničara - 7 - učitelja - 2 mehandžije - 1 madracar
- 16 slugu - 7 čauša - 2 kafedžije - 1 serpendžija
- 16 kožara - 7 sarafa - 2 umno obolela - 1 šnajder
- 12 sitničara - 6 bakala - 2 grosičara - 1 prosijak

10 samsara - 3 kopčara - 1 arhirabiner - 1 klozer
10 udovica - 3 terzije - 1 rabiner - 1 poljtaš
9 amala - 3 krpača - 1 prota - 1 kalfa
8 bez zanimanja - 2 simidžije - 1 pop - 1 jorgandžija

Ponovni dolazak kneza Miloša na vlast 1858. godine i kratka vladavina do 1860. godine, nije mnogo pomoglo Jevrejima u Srbiji.

Knez Miloš, koji je iskreno želeo da svi srpski podanici bez razlike u veri i narodnosti uživaju ista prava, nije nailazio na podršku članova Narodne skupštine. Ne mireći se sa odlukama Narodne skupštine knez Miloš donosi Ukaz 26. septembra 1859. godine u kojem piše:

“Želeći da svi građani Srbski, bez razlike vere i narodnosti, budu učastnici u slobodi, koja je za svaku radnju i zanimanje u Srbiji izrečena, našao sam se pobuđen Ukazom ovim preporučiti Popečateljstvu Vnutreni Dela da ono sve, što bi ovoj želji

mojoj protivno postojalo za ukinuto smatra i po tome nastojava da nikakvi podanik Srbski bio on koje mu drage vere i narodnosti ne bude ograničen u slobodi svakovrsne radnje i zanimanja.

Popečateljstvima Vnutreni Dela i financija zapovedam da Ukaz objave i izvršuju.”

V No 4417

26. septembar 1859.

U Kragujevcu.

Ovaj Ukaz, potpuno suprotan odlukama Narodne skupštine, ozlojedio je srpske trgovce i poslovne ljude, koji su tokom gotovo 20 godina navikli da nemaju u svojoj sredini Jevreje, te su oštro napali kneza Miloša. Međutim, na osnovu Ukaza mnoge jevrejske porodice pohrlile su odmah iz beogradskog šanca u unutrašnjost Srbije, a da ih zakonski nije niko mogao da spreči.

Dok je knez Miloš bio živ Ukaz nije izmenjen niti ukinut. Stari knez je umro 14. septembra 1860. godine.

Tursko bombardovanje Beograda 1862. godine, sa Kalemegdanske tvrđave izazvalo je još jedno bežanje beogradskih sefarda u Zemun.

Po smirivanju situacije i njihovom povratku u Beograd, pristupili su obnavljanju porušenih domova i radnji. Nepromenjen odnos vlasti prema njima i sada pod vlašću kneza Mihajla nateralo ih je za još jednu peticiju, (20. junija 1863. godine), koju je potpisao 121 Jevrejin, punim imenom

i prezimenom. Među potpisnicima bio je i moj čukun - deda Josif Avrama Almuzlino (imao je 33 godine). Ovakvo stanje obespravljenosti potrajalo je sve do 1888. godine, donošenjem novog Ustava kojim su Jevreji izjednačeni u

Turska posada na Kalemegdanskoj tvrđavi

pravima sa ostalim stanovnicima u Srbiji.

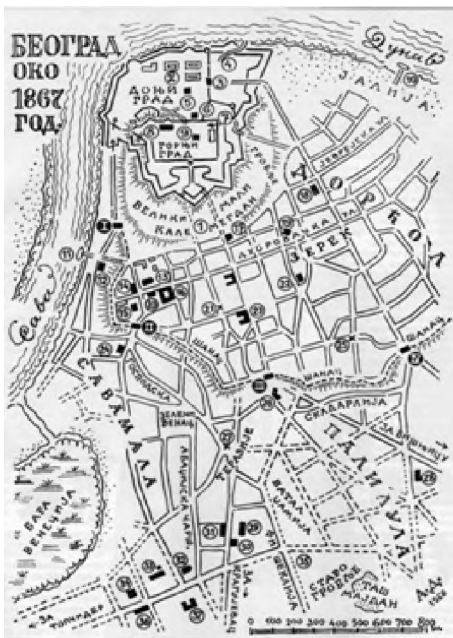
Već 1868. godine postoji puni spisak 192 punoletna pripadnika jevrejske zajednice koji su imali srpsko državljanstvo. Naime to je ustvari bio poreski spisak, u kome su obveznici bili podeljeni u poreske klase, i gde ne nalazim ime Josifa Almuzlina. Taj podatak mi pomaže da ga lociram kao žitelja Zemuna, jer posle smrti prve supruge 1867. godine, koja je umrla i sahranjena

Peticija sa potpisima 121 beogradskog Jevrejina - 20. juna 1863. godine

u Beogradu, ženi se mojom čukun - babom Rahelom Cvi, a taj podatak ne nalazim u matičnim knjigama venčanih u Beogradu. Verovatno su poslovne pogodnosti, koje su ova dva pogranična grada pružala, uslovljavale njegov boravak u njima.

U narednim godinama jedan deo jevrejskog stanovništva počinje da se seli sa Jaliye na Zerek (deo od Dušanove pa do Vasine ulice), a kasnije, kako se Beograd širio, i u druge delove grada. Polako se napušta orijentalni način oblačenja i usvaja evropska moda a jevrejska deca počinju da pohađaju i srpske škole, dok jedan deo bogatijih Jevreja šalje svoju decu u inostranstvo na studije.

Mapa Beograda oko 1867. godine

Zerek - ulica Kralja Petra I - potez od Uzun Mirkove ka ulici Cara Dušana

U okviru Sefardske opštine organizuju se mnoga dobrotvorna društva i omladinska udruženja. U Beogradu pored stare (El Kal Viežo) i nove (El Kal Nuovo) sinagoge gradi se i sinagoga "Bet Jisrael" u današnjoj ulici Cara Uroša, kao i aškenaska sinagoga "Sukot Šalom", koja je danas i jedina u Beogradu u ulici Maršala Birjuzova.

Sinagoga Bet Jisrael,
ulica Cara Uroša

Jevrejska ulica na Dorčolu

Jevrejska škola i opštinske kancelarije
u Solunskoj ulici u Beogradu

Jevrejska mala na Dorólu

JOSIF AVRAMA ALMUZLINO - MOJ ČUKUNDEDA - I NJEGOVA DECA

Rođen: 1830. godine u Beogradu.

Umro 17.02.1882. godine u Beogradu.

Otac: Avram

Majka: Simha

Zanimanje: bakalin

Prvi brak:

Žena Hana koja je umrla 15.04.1867. godine u Zemunu.

Deca iz prvog braka:

AVRAM - SIN JOSIFA I HANE ALMUZLINO, rođen 1854. godine u Beogradu, umro 1928. godine u Beogradu.

Po zanimanju bio je piljar i crkvenjak u sinagogi.

Sklopio je prvi brak sa Beljom Katarivas 20. februara 1883. godine u Beogradu. U tom braku imao je šestoro dece.

Deca iz prvog braka sa Beljom Katarivas:

1. HANA, rođena 20. novembra 1883. godine
2. RAKILA, rođena 22. jula 1885. godine
3. JOSIF (Joca), rođen 10. septembra 1887. godine
4. HANA, rođena 11. aprila 1889. godine
5. ISAK, rođen 26. februara 1891. godine
6. AZRIEL, rođen 31. oktobra 1892. godine

U kafani "Negotin" koja se nalazila na uglu Kralja Petra i Strahinjića bana, šlagera "Imperio Argentine" pevala je Olga Almuzlino, nazivana "Imperio

Oru (Olga) Almuzlino

Argentina". Naime, krajem 30 - tih godina XX veka u svetu a i u Beogradu bila je popularna meksička pevačica i filmska glumica pod umetničkim imenom "Imperio Argentina".

Olga je bila unuka Avrama Almuzlina, piljara i crkvenjaka u sinagogi, najstarijeg brata po ocu Samuila - Čamila Almuzlina a ćerka Avramovog sina Josifa (Joce) Almuzlina. Olga je bila i radijska pevačica. Njen glas se mogao često čuti na Radio Beogradu. Preživela je rat. Posle rata udala se za

vajara Božidara Obradovića. Umrla je 1980. godine i sahranjena na Jevrejskom groblju u Beogradu. Imala je ćerku Milicu udatu Graorac, koja danas živi u Južnoj Africi.

“POLITIKA” 12. januar 1941. godine oglas za kafanu “Negotin”u kojoj peva Olga Almuzlino, na slici prva sa desne strane

Kafana “Negotin”
u ulici Kralja Petra I

Milica Graorac, ćerka
Olge Almuzlino - Obradović

U drugom braku sa Oru (Zlata) Solomon sklopljenim 6. maja 1893. godine imao je troje dece:

1. BELJA (Berta), rođena 13. marta 1894. godine

Belja (Berta) sa suprugom Bencionom (Marko) Majorovićem na venčanju ćerke Olge sa Jeftom Latinovićem 1939. godine. Prva sa desne strane je ćerka Sol (Soka) i ćerka Batševa (Ružica), druga sa leve strane. Belja, njen muž i ćerka Sol stradali su u logoru Treblinka, ćerka Olga preživela je rat. Umrla je 1995. godine i sahranjena na jevrejskom

Avram Almuzlino i supruga Oru (Zlata) rođena Solomon

groblju. Batševa (Ružica) takođe je preživela rat. Završila je medicinski fakultet, umrla je 80-tih godina u Šapcu, gde je i sahranjena.

Ružica se posle rata prijavila za iseljenje u Izrael, ali je iz porodičnih razloga odustala.

Slobodan - Boda bio je pozorišni i filmski glumac, umro je u Beču 2018. godine u 78. godini života.

Aleksandar - Saša živi u Sloveniji. Imaju potomke.

Beljina ćerka Olga Latinović sa sinovima Slobodanom - Bodom i Aleksandrom - Sašom

Slobodan - Boda Latinović sin Oru (Olge) rođene Almuzlino, prvi sa leve strane slikano ispred pozorišta "Atelje 212"

2. MAZAL, rođena 27. septembra 1896. godine
3. FLORA, rođena 23. marta 1907. godine

MOŠA - SIN JOSIFA I HANE ALMUZLINO, rođen je 1859. godine u Beogradu a umro je 1917. godine u Beogradu. U matičnim knjigama umrlih piše da je star 58 godina. Po zanimanju bio je bakalin.

Sklopio je brak sa Oru Alfandari 14. avgusta 1888. godine u Beogradu. U matičnim knjigama venčanih zabeleženo je da mladoženja ima 26 godina?

U tom braku imao je šestoro dece:

1. HANA rođena 24. februara 1889. godine
2. JOSIF rođen 4. avgusta 1890. godine, umro 10. oktobra 1892. godine.
3. MUŠKO dete umrlo po rođenju 21. septembra 1893. godine
4. JAKOV rođen 10. decembra 1894. godine
5. BEJA rođena 1. juna 1899. godine
6. HAJIM rođen 28. juna 1901. godine

Jedino imam podatak za sina Haima, izvor policijski karton - prijava stana

Grob Moše Josifa Almuzlina

JINTULA - ČERKA JOSIFA I HANE ALMUZZINO, ne posedujem datum i mesto rođenja, verovatno Beograd ili Zemun. Suprug Samuel Pesah Levi, brak je sklopljen 18. juna 1878. godine. Njen suprug rođen je 1844. godine u Beogradu gde je i umro je 1890. godine.

Prema podacima koje sam našao imala je ćerku Saru rođenu 14. decembra 1881. godine koja je umrla 1898. godine i sahranjena u Beogradu, ćerku Hanu rođenu 9. marta 1884. godine kao i sina Pesaha rođenog 22. jula 1888. godine u Beogradu. Radio je kao carinski posrednik i špediter. Umro je 10. februara 1939. godine u Beogradu. Bio je oženjen Reginom, Jevrejkom iz Sofije (Bugarska). U tom braku imao je decu: Samujla rođenog 20. februara 1917. godine u Plovdivu, Hanu rođenu 4. decembra 1919. godine u Beogradu, Mirjanu rođenu 27. novembra 1921. godine u Sofiji i Judu rođenog 26. februara 1924. godine u Beogradu.

Grob Sare Levi, ćerke Jintule Almuzzino - Levi na Jevrejskom groblju u Beogradu

Hana Levi, ćerka Jintule Levi rodene Almuzzino

Pesah Samuela Levi - Čibi, sin Jintule Almuzzino, udate Levi

ПОЛИЦИЈА — ПОЛИЦИЈА
 ПОВЕЉА — ПОЛИЦИЈА
 ПОВЕЉА — ПОЛИЦИЈА

Копија 36
 Ребе Самуил Јеве
 Урођање 12-12-1914
 Београд
 Јеврејска
 Манастирско-Каленићева

Име и презиме	Датум рођења	Место рођења	Место постојеће
Самуил	12-12-1914	Београд	Јеврејска
Јеве	12-12-1914	Београд	Јеврејска
Јеве	12-12-1914	Београд	Јеврејска
Јеве	12-12-1914	Београд	Јеврејска

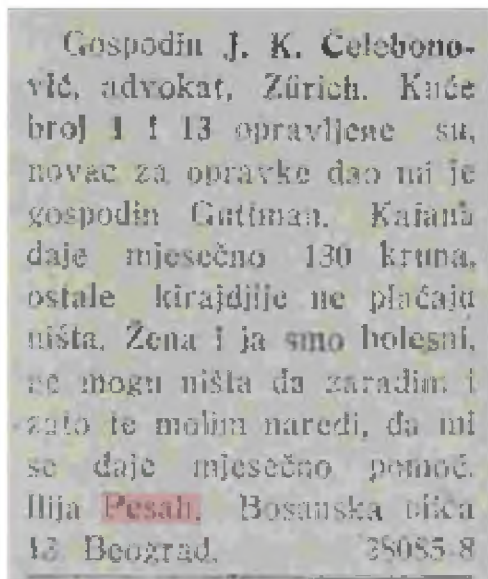
ПолICIјски картон Песах Самуила
 Левија, сина Јинтале Алмузлина
 удате Леви

Јуда, син Песаха Леви, унак Јинтале
 Леви рођене Алмузлина - споменик
 на Јеврејском гробљу у Београду

SIMHA - ČERKA JOSIFA I HANE ALMUZZINO, rođena 15. oktobra 1859. godine u Beogradu. Suprug joj je bio Isak (Ilija) Pesah (1858-1922). Brak je sklopljen 26. maja 1885. godine.

O Simhi i njenom suprugu Iliji nisam pronašao puno podataka. Za vreme austrijske okupacije (1916) teško se živelo u Beogradu. Iz jednog oglasa u "Beogradskim novinama", vidim da je tako bilo i sa porodicom Pesah.

Gospodin J. K. Celebono-
vić, advokat, Zürich. Kuće
broj 1 i 13 opravljene su,
novac za opravke dao mi je
gospodin Gutman. Kafanā
daje mjesečno 130 kruna,
ostale kirajdžije ne plaćaju
ništa. Žena i ja smo bolesni,
ne mogu ništa da zaradim i
zato te molim naredi, da mi
se daje mjesečno pomoć.
Ilija Pesah, Bosanska ulica
13 Beograd. 38055-8

Beogradske novine 4. februar 1916. godina

Interesantno je da je njihovo prvo dete Naftali, rođeno 3. maja 1885. godine u Beogradu 23 dana pre venčanja svojih roditelja. Naftali je bio trgovac oženjen sa Rebekom Tuvi. Imali su decu Haima (Miku) i Isaka. Supruga Rebeka je preživela Drugi svetski rat, za Isaka nemam podataka, Mika je poginuo kao borac Valjevskog partizanskog odreda 1941. godine.

Pesah Naftalia Mika, električarski radnik iz Beograda, rođen 1912. Pripadnik revolucionarnog radničkog pokreta i član KPJ. Aktivno je delovao u električarskoj partijskoj organizaciji. Kao komunist bio je uhapšen od policije 1940. U NOV je stupio avgusta 1941. Borac u Valjevskom partizanskom odred. Poginuo novembra 1941. kod Valjeva u borbi sa Nemaćima.

J. Romano - spisak boraca u NOR
(Narodno oslobodilačkom ratu)

Deo boraca Valjevskog partizanskog odreda - Mika Naftalija Pesah, prvi red, prvi sa leve strane

Postoje podaci za još troje dece Simhe (Soka) i Isaka (Ilije) Pesaha: Moša, rođen 27. januara 1887. godine, Rifka, rođena 5. decembra 1888. godine i Dan, rođen 22. decembra 1898. godine

Prema podacima iz policijskog kartona vidi se da je Simha Pesah (Almuzlino) bila živa na dan 6. novembar 1939. godine, jer je pod tim datumom prijavljena da stanuje na adresi Mojsijeva br. 13 u Beogradu.

Simha, kao i njeni sinovi Naftali, Dan i ćerka Rifka sa svojim porodicama stradali su u Holokaustu 1941. godine, (baza podataka stradalih Jevreja IAB). Sin Moša, u civilstvu trgovački pomoćnik, u Velikom ratu redov 4. Prekobrajnog puka nestao je u borbi na Debelom Brdu kod Valjeva 11. novembra 1914. godine.

МОША ИСАК ПЕСАХ
трг. помоћник.
редов IV. Прекобројног Пуча.

Moša Isaka Pesah, izvor: "Spomenica poginulih i nestalih srpskih Jevreja u Balkanskim i Velikom ratu 1912-1918"

Moša Pesah bio je oženjen sa Rebekom Koen iz Niša. Venčanje je obavljeno u Staroj sinagogi 3. juna 1912. godine. Sledeće godine, 19. maja 1913. rodio se njihov sin Isak.

Spomenik Isaku - Iliji Pesahu, supruhu Simhe rođene Almuzlino na Jevrejskom groblju u Beogradu

Policijski karton Simhe - Simke Pesah rođene Almuzlino (pogrešno upisano ime Sumha)

Сопственик куће
фамилијски број

4446 013-
njegov stan

ПРИЈАВА — PRIJAVA
ПРИЈАВЉУЈЕ СЕ: — ПРИЈАВЉИМЕ СЕ:

Име породице и презиме. За мушкарце и жене писати у једном или другом случају породице презиме и презиме оца породице и презиме мајке. За оца и мајку и породицу и презиме оца и мајке и презиме породице оца и мајке.	Петрах Сушка
Датум и место рађања	15. 8. 1879
Место порекла, презиме мајке	Алмузлино
Датум и место регистрације, презиме породице мајке, презиме	19. 5. 1913
Број и адреса станa	Београд, Милоша Ракића бр. 13
Врста — Улица	Београд, Милоша Ракића
Улица, број куће, број стана, број куће	Београд, Милоша Ракића бр. 13
Религија	Јеврејска
Пол	Жена
Стан	Улица — Милоша Ракића бр. 13
Датум пријаве	19. 5. 1913
Датум пријаве	19. 5. 1913

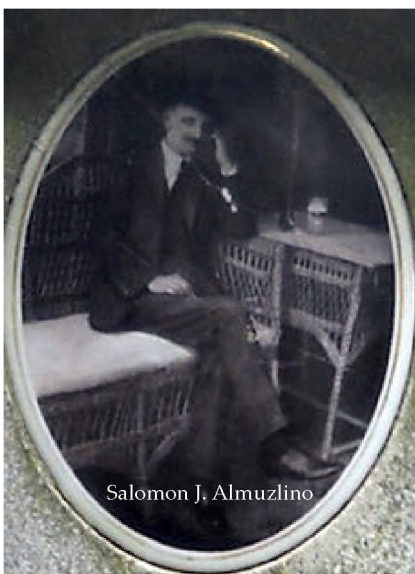
ЛИЧНИ ОПИС СТРАНОГ ДРЖАВЉАНИНА
ЛИЧНИ ОПИС СТРАНОГ ДРЖАВЉАНИНА

Страна	Име	Број куће	Име становника	Датум пријаве	Где живи
Улица — Милоша Ракића бр. 13	Петрах Сушка	13	Петрах Сушка	19. 5. 1913	Београд, Милоша Ракића бр. 13
Улица — Милоша Ракића бр. 13	Петрах Сушка	13	Петрах Сушка	19. 5. 1913	Београд, Милоша Ракића бр. 13

Policijski karton Simhe - Simke Pesah rođene Almuzlino - poledina

Porodični spomenik Josifa i Rakile Almozlino, na Jevrejskom sefardskom groblju u Beogradu

Salomon J. Almuzlino

Salomon je više godina proveo živeći u Beču (Austrija), gde se uspešno bavio trgovačkim poslom.

U tom braku rodila su mu se deca, Jovan rođen 23. jula 1913. godine i Ernest, rođen 1. februara 1915. godine. Oba deteta rođena su u Beču.

Poslednja adresa u policijskom kartonu je Jevrejska ulica br. 4 od 7. marta 1924. godine - sopstvenik kuće. Umro je 1926. godine.

O Salomonu i njegovoj porodici pronašao sam samo ove osnovne podatke iz njihovih života.

Spomenik Solomonu J. Almuzlinu na Jevrejskom groblju u Beogradu

СОПСТВЕНИК КУЋЕ
SOPSTVENIK KUĆE
KOTEL HOTEL

БЕГОВ СТАН
NEGOV STAN

ПРИЈАВА — PRIJAVA
ПРИЈАВЉУЈЕ СЕ: — PRIJAVLJUJE SE:

Улица, број куће — Улица, број куће	Сесона Брста 4
Име породице, а породица — Име породице, а породица и презиме породице или презиме породице и презиме породице	Алмузлин Солумон
Категорија — Категорија	управо осам
Држављанство — Држављанство	Југославија
Дат. рођења и год. рођења — Дат. рођења и год. рођења	30-1-1880
Место рођења, презиме — Место рођења, презиме	Београд
Датум смрти, год. смрти — Датум смрти, год. смрти	—
Брачно стање — Брачно стање	женат
Вера — Вера	јеврејске
Родно име и презиме, а презиме породице, презиме породице или презиме породице	Јосиф, Рашица
Религија — Религија	—
Високошколошко образовање — Високошколошко образовање	—

ЖЕНА И ДЕЦА ИСПОД 18 ГОДИНА — ŽENA I DECA ISPOD 18 GODINA

Родно име и презиме породице или презиме породице и презиме породице или презиме породице	Јуришица	Матрица	Дат. рођења и год. рођења	Место рођења
Бранка Рашица		женат	30-1-1880	Београд
Солумон			30-1-1914	Београд
Ернст			1-2-1915	—

НАПОМЕНА:
НАПОМЕНА:

Старост — Старост (данак) (данак) (данак) 7-2-9-11

Високошколошко образовање — Високошколошко образовање

Policijski karton Solomona J. Almuzlina, upisana je pogrešno godina rođenja

O Jovanu nemam nikakvih podataka osim da je pohađao Trgovačku školu u Beogradu školske 1931/1932 godine, kao i njegov brat Ernest školske 1932/1933 godine.

1931/1932

1. одделение

Алмузлино Јован
 Андоновић Василија
 Арпонић Исак
 Ангелић Лео
 Васић-Димитријевић Радомир
 Девин Алекси
 Дечић Славољуб
 Мирјетинић С. Стојан
 Милковић Драгутин
 Милошевић Милодраг
 Јанковић Властимир
 Поповић Радомир
 Јовановић Миломир
 Јовковић Јован
 Јосимић Бранислав
 Клуцкер Норберт

1932/1933

1. одделение

Алмузлино Ернест
 Бајковић Јован
 Бијелић Ратко
 Бранковић Радиво
 Буковић Јован
 Галубовић Милетија
 ■ Васац Мило
 Илић Божидар
 Илић Радосав
 Исакловић Добривоја
 Јовановић Александар
 Јосифовић Радомир
 Кидићковић Бранислав
 Крстић Владета

Preuzeto iz zbornika
 Trgovačke škole u Beogradu
 1843 - 1993. godine

Ernest Almozlino je pre Drugog svetskog rata bio privatni činovnik i stanovao je u ulici Skenderbegova br. 7 na Dorćolu, Beograd. Preživeo je Drugi svetski rat i kao rezervni oficir Jugoslovenske vojske zarobljen je i odveden u neki od nemačkih logora za ratne zarobljenike. Na taj način jedan broj Jevreja uspeo je da preživi, jer ih je štitila Ženevska konvencija o ratnim zarobljenicima.

Са рангом од . децембра 1938. године:
 у чин резервног потпоручника, наредници-
 ђаци:
 пешадиски: Орзес А. Антун, Фиршт М. Бо-
 жидар, Шибер О. Франц-Хуго-Освалд, Шремпф
 Ф. Јосиф, Ничевић С. Стојан, Маричић А. Ра-
 домир, Бугарски М. Негован, Ђоровић Д. Во-
 јин, **Алмузлино С. Ернест** и Јерковић С. Славко;
 инжењерски Гантар А. Јожеф;
 санитетски: Лучев А. Д-р Оскар и Ленче
 М. Д-р Петер;

Službeni vojni list od
 3. aprila 1939. godine

Skoro Potpuni Spisak Jevreja Ratnih Zarobljenika

Abeles Hinko
 Abinum Izidor
 Adanja Josef
 Adler Oskar
 Ajnhorn Feliks
 Ajzenštajn Bernat-Baruh
 Akerman Radoslav
 Albahari Moša
 Albahari Jakov-Žak
 Albahari Avram
 Alcala Jaša
 Alboher Isak
 Alfandari Nisim-Nidža
 Alhalef Binjo
 Alkalaj Isak
Alkalaj Albert
 Alkalaj Aron
 Alkalaj Albert-Avram
 Alkalaj Isak
 Alkalaj Joca
 Alkalaj Moric
 Alkalaj Žak
 Alkalaj David-Dača
 Alkalaj Marko
 Alkalaj David
 Alkalaj Leon
 Alkalaj Moša
 Almozilino Avram
 Almozilino Ernest

Deo spiska Jevreja ratnih vojnih
 zarobljenika - Ernest Almozilino
 poslednji na spisku

Pregledom dokumentacije iseljenika iz Jugoslavije za Izrael maja 1951. godine nalazim Ernestovo ime, kao i ime njegove supruge Dušanke Almozilino (venčani 21. februara 1948 godine) i ime njihovog sina Jovana.

35	1	Almozilino /Marjan/ Injasa	1906/	Novi Sad	Prilog uverenja maha. Putuje sa sinom Otom koji je na otaluzenje kadrovanje Polje.
36	13	Almozilino /Emil/ Oto	1902	Beograd	Na otaluzenje kadrovanje roka VSP Beograd, Gabriela Saprata lo. Ovaj odlazak vezuje sa majkom Almozilino Injasa, Novisad.
37	101	Almozilino /Solomon/ Ernest	1918	Beograd	Neferiti brak, venčani 21.II.48. Prilog uverenja i saglasnost sinova otac i izava br.72 od 7.III.51 sa.
38	102		Dušanka	1927	"
39	103	/Ernest / Jovan	1948	"	"
40	1	Altaras /Salomon/ Ester	1887	Zagreb	Prilaz sa izjavom o jewrajnom poroklu. Ovaj odlazak vezuje sa odobrenje Godea Let.Štorka.
41	2	Altaras /Mirja/ Josip	1912	Zagreb	Prilaz sa potvrdom sadruga brisješke
42	3		Stikica	1919	"
43	4	/Josip / Ester	1946	"	višimjerskih redovica
44	5	/Josip / Rut	1948	"	na "Brisatov" od 21.II.51, venčanje, rodni list br.1 i 2.Štorka.
45	1	Altaras /Salomon/ Leon	1905	Krtjavo Očvara	Neferiti brak, venčani 21.II.48.
46	2		Stilova	1928	s.p.Vetovo
47	3	/Leon/ Otom	1948	"	48. Prilog uverenja i rodni list sa Godea.
48	1	Amcaj /Samuela/ Hakila	1873	Škopje	Putuje sa sinom Dr. Amcaj Samuilom.

Spisak
 iseljenika u
 Izrael

Iz luke Rijeka (Jugoslavija) otplovili su izraelskim brodom Galila u grad Haifa (Izrael).

Galila תלילג docks at Haifa, brod Galila

Ernest, Dušanka i Jovan Almuzlino naselili su se u gradu Naharija na severu Izraela gde im se, oko 1960. godine, rodio drugi sin Daniel. Jovan je u vojsci promenio prezime u Almog dok je Daniel zadržao prezime Almuzlino. Jovan je po zanimanju inženjer a Daniel muzičar. Obojca žive u Nahariji.

Jovan Almog

Daniel Almuzlino

ДРЖАВНА ХИПОТЕКАРНА БАНКА

Издвојења јавној продаји са почетком извршнег даном
ова имена:

14 фебруара 1943 г.

- 1) Плац са кућом Ђорђа Кривошеја 34 Дим. 600.000
- 2) Плац са кућом Миленковића 24 Дим. 380.000
- 3) Плац са кућом Золотовића 24 Дим. 400.000
- 4) Плац са кућом Милошевића 4 Дим. 300.000

18 фебруара 1943 г.

- 1) Плац са зградом Воле Јанковића 34 Дим. 500.000
- 2) Плац са зградом Луј Богданова 19 и Кривошеја Марка 17 (2/4 идеална) Дим. 4.000.000
- 3) Плац са зградом Иларије Писоудског 23 Дим. 2.000.000
- 4) Плац са зградом Прима Емануела 9 Дим. 1.200.000

30 фебруара 1943 г.

- 1) Плац са зградом Јеврејски 13 Дим. 700.000
- 2) Плац са зградом Јеврејски 4 Дим. 2.000.000
- 3) Плац са зградом Цара Уроша 35 Дим. 2.200.000
- 4) Плац са зградом Дубровачки 30 Дим. 700.000

21 фебруара 1943 г.

- 1) Плац са зградом Дубровачки 4 Дим. 750.000
- 2) Плац са зградом Димитријевић 72 Дим. 400.000
- 3) Плац са зградом Димитријевић 24 Дим. 1.500.000

Продаја ће се обавити у јавној продаји, Складарска 33/II,
где се могу добити све детаљне обавештања. Р.бр. 69 1—3

List "Srpski narod" 13. februar 1943. godina - prodaja konfiskovane imovine Solomona Almuzlina, plac i kuća u Jevrejskoj ulici br. 4, putem licitacije Hipotekarne banke

HAJIM - SIN JOSIFA I RAHELE ALMUZZINO, rođen 08.08.1872. godine u Beogradu, umro je 23.10.1923. godine u Beogradu. U matičnim knjigama umrlih piše da je oženjen (verovatno brak nije sklopljen u Beogradu). Drugih saznanja o Hajimu nemam, osim podatka iz novina da je ranjen (1914. godine) i da se nalazi u bolnici na lečenju.

Списак рањеника

**Општа Војна Болница
у Београду**

Божидар Пејчиновић, из Београда, пуковник; Сретен Калајић, из Београда, капетан I кл., Михаило Куртије, из Београда, капетан 2. кл.

Подофицири: Петар Станкировић, из Београда, каплар; Борисав Марковић, из Београда, подваредник; Милан Ђорђевић, из Дуголука, ср. пчињског окр. франског подваредник; Чедомир Николић, из Бруса, окр. крушевачког каплар; Ђорђе Начевић, из Кушнова, каплар; Милadin Гојковић-Вујковић, из Ложице, ср. траванског окр. чачанског, наредник; Милија Павловић, из Мраморца, ср. јасеничког окр. смедеревског, каплар; Василије Јовановић, из Маренова, ср. темплишког, окр. моравског; **Хајим Алмузлино**, из Београда, подваредник; Сретен Јовановић, из Лавозла, ср. полунавског окр. смедеревског, каплар; Светозар Владуљенић, из Београда, каплар; Јаков Манојловић, из Београда, каплар.

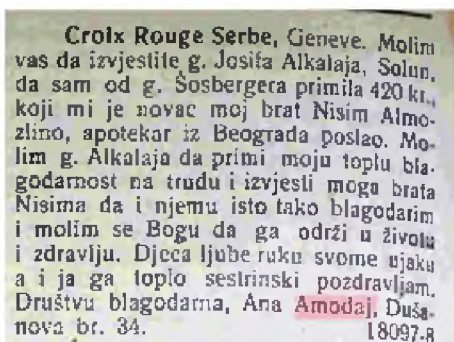
Hajim Almuzlino

Beogradski list "Straža"
8. septembar 1914. godina

HANA - ĆERKA JOSIFA I RAHELE ALMUZLINO, rođena je 22. aprila 1874. godine u Beogradu, venčala se u Obrenovcu, 5. novembra 1900. godine, za Haima Amodaja, trgovca (rođenog u Kalafatu, Rumunija).

Stradala je u logoru "Zemlin" - Staro sajmište 1941/42. godine. Prema dostupnim dokumentima imala je troje dece: Elijasa, rođenog 13.11.1901. godine u Obrenovcu, Josifa, rođenog 21. maja 1904. godine, koji se udavio u Dunavu 16. avgusta 1916. godine i ćerku Bertu (pravo ime, mesto i datum rođenja nisam pronašao). Ona se udala za francuskog oficira, plemića i predsednika Alzaškog komiteta, Fransoa de Vieta (Vit), primila je katoličku veru i živela u Parizu. Za vreme Drugog svetskog rata borila se u francuskom Pokretu otpora protiv nacista. Posle rata dolazila je nekoliko puta u Beograd i tom prilikom posetila je par preživelih rođaka. Prilikom prve posete bila je kod sestre od ujaka, moje babe Slavke Pantelić (Luna Almuzlino). Kako nije imala decu, molila je svoju babu da joj da sina (mog oca Bratislava, koji je tada imao 14 - 15. godina) na usvojenje, što mojoj babi nije padalo na pamet da uradi. Vremenom kontakti su prekinuti.

U Beogradu se 1916. godine, pod okupacijom austrijskih vlasti teško živelo. Mnogi koji su uspeli na razne načine da odu u inostranstvo, nisu zaboravljali svoje bližnje pa su se trudili da im dostavljaju novac onoliko koliko su mogli. Takav slučaj dešavao se i u mnogobrojnoj porodici Almuzlino.

Croix Rouge Serbe, Geneve. Molim vas da izvestite g. Josifa Alkalaja, Solun, da sam od g. Šosbergera primila 420 kti., koji mi je novac moj brat Nisim Almuzlino, apotekar iz Beograda poslao. Molim g. Alkalaja da primi moju toplu blagodarnost na trudu i izvesti mog brata Nisima da i njemu isto tako blagodarim i molim se Bogu da ga održi u životu i zdraviju. Djeca ljube ruku svome ujaku a i ja ga toplo sestrijski pozdravljam. Društvu blagodarna, Ana Amodaj, Dušana br. 34. 18097-8

List Beogradske novine 2. novembar 1916. godine - Hana Amodaj rođena Almuzlino

Nisim Almozlino i pukovnik francuske vojske Viet (Vit), suprug Berte Amodaj - Viet (Vit)

Телеграм Алзашког Комитета г. Мариковићу

Алзашки Комитет за студије и обавештења, чије се посете Београд још увек сећа, улутно је преко свога председника г. Вино Гизоа писмо г. Министру Иностранних Дела захваљујући на пажњи и срдечном дочеку што их је у нашој земљи нашла, а који су му помогли да стекне нецељиве везе, чији срећни исходи имају обема земљама, у погледу интелектуалном и економском, да прибаве документацију, која ће моћи бити широко искоришћена.»

List "Vreme" 1. novembar 1924. godine, telegram zahvalnosti Fransoa de Vita Gizaа Ministru inostranih dela kraljevine SHS

Berta Amodaj - Viet

U uniformi francuske vojske

MUŠKO DETE - SIN JOSIFA I RAHELE ALMUZZINO рођено 4. новембра 1875. године у Београду, без других података, вероватно умрло после рођења.

SAMUILO - SIN JOSIFA I RAHELE ALMUZZINO, рођен 23. септембра 1877. године у Београду, глумач, певач и кафеџија. Први брак је склопио са Ору (Злата) Албахари 26. новембра 1900. године а други брак са Венеџијаном (Везом) Алкалaj 5.6.1906. године.

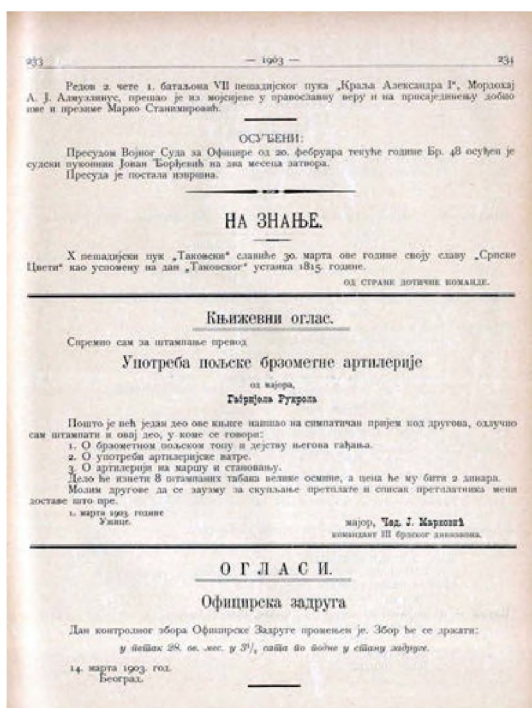
MORDOHAJ - SIN JOSIFA I RAHELE ALMUZLINO, rođen 19. februara 1879. godine u Beogradu. Prema podacima iz Vojnog službenog lista od 16.3.1903. godine primio je pravoslavnu veru i dobio ime Marko Stanimirović. Nisu pronađeni drugi podaci.

Marko Almuzlinović, vlasnik škole igranja kod "Taleta" ustvari je Mordohaj, koji će godinu dana kasnije preći u pravoslavnu veru.

Наред. Ушлози играња Марка Алмузлиновића код „Талета“ десно се опкоћ тако цигрод, да ја дежурни писар морао ристурити друштво.

Tekst izvučen sa stranice novina "Mali žurnal" od 29. septembra 1902. godine

Škola igranja "TALE" Marka (Mordohaja) Almuzlina nalazila se u kafani Dardaneli (1902. godine) koja se nalazila na mestu današnjeg Narodnog muzeja

Vojni službeni list od 16. marta 1903. godine - Mordohaj Almuzlino (Marko Stanimirović)

Mordohaj Almuzlino (Marko Stanimirović) venčao se u crkvi Svetog Save sa Marijom Stojačić, rođene 25. maja 1886. godine u Vukovaru od oca Ilije i majke Julijane.

U braku sa Marijom imao je četvoro dece:

1. Svetolik, rođen 2. aprila 1906. godine, umro 17. aprila iste godine.
2. Darinka, rođena 12. marta 1908. godine
3. Za treće dete nemam podataka.
4. Angelina, rođena 15. juna 1911. godine, udala se 10. marta 1929. godine za Đuru Miljenovića. Za Angelinu sam pronašao podatke da je dobila 2. februara 1939. godine "Dozvolu za upotrebu građevine" za objekat u ulici Ljube Davidovića br. 40 u vrednosti od 35.000 dinara, kao i dozvolu dobijenu 1. jula 1940. godine za objekat u ulici Gospićka br. 1 u vrednosti od 72.000 dinara.

Pretpostavljam da je poginuo ili nestao za vreme Velikog rata (Prvi svetski rat) jer sam našao u novinama "Beogradske novine" i listu "Pravda" iz 1917. godine u rubrici "Traži se".

ИЗВЕШТАЈИ ИЗ СРБИЈЕ

Именовани у овој рубрици да се обратe главној војној пошти у Солуну, где ће добити карте од својих из Србије.

Марић Стеван изредник
има две карте од Зорке Са-
вићеве из Шапца

Стаменковић Љуба ка-
петан има карту од Драге
из Крушевца.

Стојановић Јован има
 карту од Данице из Бео-
града.

Станимировић Марко,
тражи га Марија преко
Друштва Црв. Крста.

Карић Живан има карту
од Ранка из Александровца
Кучевић Милан возар

има карту од Светомира из
Александровца.

Глишовић Видосав има
 карту из Бреснице.

Берковић Александар,
има карту од Милivoја.

Богатовић Божин има
 карту од Василије из Тр-
стеника.

List "Pravda" - 10. april
1917. godine

NISIM - SIN JOSIFA I RAHELE ALMUZZINO, rođen je 12. februara 1881. godine u Beogradu. Bio je oženjen Jevrejkom (Aškenazi) Terezom Vig. Streljali su ga četnici 1941. godine.

Početakom XX veka Beograd počinje sve više da liči na evropske metropole. Ruše se stare i zidaju nove zgrade, nastaju nove ulice, niču novi kvartovi, uvode se tramvajske i autobuske linije, uređuju se parkovi. Dame i gospoda zamenjuju orijentalni stil oblačenja evropskom modom, od nekadašnjih kafanskih birtija, nastaju elitni restorani i noćni klubovi. Pozorišta su puna publike, posećuju se mnogobrojne umetničke galerije. Štampaju se brojni dnevni listovi, nedeljnici i mesečnici, izdaju se knjige.

Grade se bolnice, niču nove fabrike. Stari Dorćol i sa njim njegova Jalija, jevrejska mahala, polako nestaje, rađa se novi kvart. Za razliku od prošlih vremena, sada su rodbinske i prijateljske posete po kućama postala nešto uobičajeno.

Orijentalna
moda, Terazije
kraj XIX veka

Evropska moda,
Knez Mihajlova ulica,
kraj XIX veka

Zgrada Jevrejske opštine u ulici
Kralja Petra I br. 71

Ulica Kralja Milana

Veći deo jevrejske zajednice u Beogradu bio je materijalno siromašan, uglavnom su to bili zanatlije, niži službenici i trgovci tzv. sitničari, koji su nudili svoju robu putujući po Srbiji ili u skromnim radnjama kakve možemo da vidimo na starim fotografijama. Jedna od njih prikazuje niz radnji sa polovnom robom u Bulevaru kralja Aleksandra, otprilike na mestu gde se danas nalazi zgrada Glavne pošte, poznatija kao deo Beograda pod nazivom "Fišeklija".

Familija Almuzlino iz Beograda, jedna je od najstarijih, najpoznatijih i najbrojnijih jevrejskih porodica. Idući za svojim poslom naselili su se u još nekoliko gradova u Srbiji (Niš, Novi Sad, Šabac, Pančevo...). Članovi familije bili su različitih profesija i imovnog stanja, ali po mojim dosadašnjim saznanjima, vrlo solidarni međusobno. Jedna osobina ih je sve krasila, bili su velike patriote, onda kada je bilo pitanje opstanka srpske države: Balkanski ratovi, Veliki rat, Drugi svetski rat. Nemoguće je da o svima pojedinačno nešto

napišem, pomenuću samo neke od njih. Najviše ću se svakako zadržati na podacima o mom pradedi Samuilu (Ćamilu) Almuzlinu i njegovom mlađem bratu, Nisimu.

Moj pradedu Samuilo - Ćamilu

Moj pradedu, Samuilo (Ćamilu) Almuzlino, sin Josifa Avrama Almuzlina i Rahele, rođene Cvi, rođen je 23. septembra 1877. godine u Beogradu. Još u ranoj mladosti dobio je od milja nadimak "Ćamilu", po kojem su ga znali svi beogradski Jevreji, ali i viđeniji ljudi u gradu drugih narodnosti i vera (početkom 20. veka Beograd je imao oko 70.000 stanovnika). Vedra duha, sa neskrivenim talentom za glumu i pevanje, sa glasom baritona, već 1900. godine postaje stalni član Srpskog Kraljevskog pozorišta (danas Narodno pozorište). Pozorište napušta iznenada 1914. godine, neposredno pred početak Velikog rata, ostavivši iza sebe preko trideset odigranih uloga u raznim pozorišnim komadima. Važio je za jednog od bolje plaćenih glumaca u to vreme. U Državnom kalendaru Kraljevine Srbije za 1911. godinu, gde su pobrojani poimenice svi državni službenici, pa tako i članovi pozorišta, upisano mu je ime Ćamilu Almuzlinović, dok na plakatima raznih predstava koristi pseudonim Ćamilu Ćamilović.

Narodno pozorište
1911. godine

Državni kalendar Kraljevine Srbije za godinu 1911. u kome se Čamilo, moj pradeda, spominje pod prezimenom Almuzlinović

<p>ПРОКЛЕТИ РУСАЦИ НАРОДНА ВЕШТОЦИНА НАРОДНА ВЕШТОЦИНА ЈАЗНА ВЕШТОЦИНА И ПРАЗНИЦИ НАРОДНИ МУЗИЦИ МУЗИЦИ СРПСКЕ НЕМАЈЕ ЕТНОГРАФСКИ МУЗИЦИ ДРЖАВНА АРХИВА</p>	<p>ЗАДРЖНИНСКИ СБОР НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ</p>
--	--

<p>ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА ДРЖАВНИ ПИТОМЦИ ОФУРНИ ШКОЛЕ</p>	<p>ДРЖАВНИ ПИТОМЦИ ОФУРНИ ШКОЛЕ</p>
---	---

<p>Никола Самикаменић
 Владимир Тошћ
 Дрстужа Жибарац
 Ана Царјавос
 Јеврејина Шубергова
 Јеврејина Стојковићка
 Зорка Тодоровићка
 Радмила Калђић
 Јулијана Ђокићка
 Мила Рајковићка</p> <p>пријездишци :
 Александар Блатковић
 Милуша Млаузлиновић</p> <p>пријездишци :
 Батарија Косовићка
 Јеврејина Милајковићка
 Александар Алексићка
 Руђица Томићка
 Милена Ђокићка</p> | <p>Милена Ђокићка
 Јеврејина Милајковићка
 Александар Алексићка
 Руђица Томићка
 Милена Ђокићка</p> <p>одежници :
 Тамјало Алмузлиновић
 Тошћина Јеврејина
 Јакон Даберићка
 Цветозар Калђић
 Ђура Маричковић
 Цветозар Војковић
 Радковић Војћи</p> <p>шпангачи :
 Дрстужа Гаурићка
 Веља Добриновићка</p> <p>чланци у пријезди :
 Даворин Јенко
 Милка Гргурићка
 Марија Калђићка
 Јулка Јовановићка
 Катјина Луѓићка</p> |
|--|--|

- 10-12725 Propio se stari Asan aga (veselo)
 11-12250 Ženo moja tri forinta daj mi
 11-12251 Ajd d' idemo u čaršiju
 11-12288 Oj devojko Smederevko
 11-12289 S one strane Save tri devojke plave

Odeon-Jumbola

Snimano 1910. godine u Beogradu:

- 300053 Oj Borije
 300005 Obišo sam svud po svetu
 300051 Belo Lenče
 300042 Jarko sunce zapadu se kloni
 300043 Dockan pođoh iz Nerića hana
 300052 Kad bi ove ruže male
 300038 Otkud ideš Anice
 300039 Zumbul jelo
 300041 Kad Alija mlad beg bejaše
 300040 Asan aga
 300004 Mara resavkinja
 300044 Boj od planine

Čamilo Čamilović - Mika Dedić-Dorćolac:

- 300012 Gine vene
 300061 Oj miljeno
 300009 Šano dušo Šano
 300008 Jesi li čula da sam isprošena
 300010 Klouće ljupke ružice
 300011 Što grad Smederevo
 300060 Milovane kapetane
 300013 Sedi giri saro
 300062 Smesa Stanoja Nikolića
 300046 Skini s pleća pušku šaru iz "Vojni begunac"

Favorit

- 1-105028 Stojanke
 1-105029 Da znaeš

Neke od starih presnimaka su se nalazile na licencnim izdanjima u Americi, za potrebe naših iseljenika, koji su naseljavali tu zemlju. Mnogi od tih ljudi su se sećali Ć. Ćamilovića, kroz njegovu pesmu kako sa ploča, tako i u predstavama u Narodnom pozorištu u Beogradu. Njegove pesme presnimavane su u Americi 1926. godine.

Veliku zaslugu za Ćamilovo popularisanje kod američke publike, svakako ima Mitar

Licencno izdanje u Americi, 1926. godine

Steven Kozobarich
Jova Jare and his Orchestra

Kozobarić vođa tamburaškog orkestra, koji se posle Velikog rata sa porodicom iselio u Ameriku.

Potomak Mitra Kozobarića, Stevan, koji živi i radi u Klivlendu (Ohajo) umetnička duša, koji se pored osnovnog zanimanja bavi ikonopisanjem i sakupljanjem starih gramofonskih ploča, poseduje prve srpske zvučne zapise koji su načinjeni na pločama u prvoj i drugoj deceniji XX

veka. Zahvaljujući ljudima kao što je Stevan, danas možemo uživati u zvucima

mnogih orkestara tadašnjeg vremena: Jove Jareta, Cicvarića, Stevana Bačića Trnde, Joce Mimike itd. kao i glasovima pevača i pevačica: Mijata Mijatovića, Živojina Tomića, Ćamila Ćamilovića (Samuila - Ćamila Almuzlina), Sofke Nikolić, Teodore Arsenović i dr.

Sve muzičke zapise Stevan je sačuvao digitalizacijom starih gramofonskih ploča.

Oglas u listu "Politika" - 2.9.1910. godine za snimanje gramofonskih ploča u firmi Jefte M. Pavlovića i komp.- Ć. Ćamilović pevač Narodnog pozorišta

НАЈНОВИЈЕ

ГРАМОФОНСКЕ ПЛОЧЕ

марка „АНЂЕО“

№ 10	— 12798 Бећарац	}	пева
• 10	— 12799-Тинр Костаћн	}	Д. Каталинћ, комичар
• 10	— 12796 Тата мина . . .	}	пева
• 10	— 1297 Самоћ паде тавна магла	}	Ђ. Ђамиковић, позоришн. певач
• 10	— 12800 Крст од злата	}	пева
• 10	— 12801 Дуно мја од Е. Јосифовића	}	Мијат Мијатовић
• 10	— 12802 Арја на опере Тр/бадур	}	пева
• 10	— 12803 . . . Марта	}	Душан Митровић
• 4	— 13745 Мерјано	}	пева
• 4	— 13746 Крај Варшара	}	Драга Спасић
• 4	— 13747 велика дрија из оп. „На Урнку“	}	члан. Краљ. Срп.
• 4	— 13748 Сад се шетам оном стази од Вајна	}	Народ. Позориштн. декласује
• 2	— 11264 Тиспу чуј мј! од Ж. Лазаревића	}	декласује
• 2	— 11265 На Ланару	}	Ђ. Јакшића) Добрица Миљутиновић
• 10885	Станболска песна	}	пева и свира
• 10886	Бре девојке	}	циганска калпа Јова Јаре

Добила је у великој количини и продаје највећиније ТРГОВИНА.

Јефта М. Павловић и Комп.

Београд.

1428

Све оге плоче испале су врло добро, те их љубитељна грамофо-
на најтоплије препоручујемо.

ИЛУСТРОВАНИ
ЦЕНОВНИК ГРАМОФОНА
(ГОВОРЕЋИХ МАШИНА)
И
СПИСАК НАЈМОВИЈИХ СРПСКИХ ПЛОЧА

НА ТИШКУ КРАЉЕВЕ И ТЕНЕЛИЈИНЕ УЛИЦЕ 53-55 ТЕЛЕФОН 214.		НА ТИШКУ КРАЉЕВЕ И ТЕНЕЛИЈИНЕ УЛИЦЕ 53-55 ТЕЛЕФОН 214.
---	--	---

МИТЕ Ђ. ПАЛИЋА
У
ПАНЧЕВУ
КОД „ЗЛАТНЕ ТУПЕ.“

ПАНЧЕВО, 1913.
ШТАМПАРИЈА ГАБРИЛА МИЛОШЕВА.

Njegove ploče prodavale su se i u Pančevu u radnji Mite Đ. Palića 1913. godine

ТРГОВИНА ГРАМОФОНА И НАЈБОЉИ ИЗБОР СРПСКИХ ПЛОЧА
МИТЕ Ђ. ПАЛИЋА У ПАНЧЕВУ.

Мијет Мијатовић, Београд.

М 1282 Проклето ђ мајки годили (Мокрињад).
Сарајево штрим и марело.
М 1283 Кад у нече месец сја.
Севдо моја.
М 1284 Пијан се скитам из „Ајше“.
Равно поље жао ми је на те.

Г. Ђура Маџарић, грчки народни певач, са пратњом музике Јован Јарета, Београд.

3 1285 Крај Мораве.
Шајка лађа.
3 1286 Какве очи цура ми.
Та, у ларасље плавичице.
3 1287 Тихи Дунав раван Срем (са потскошницама).
Лена Мара.
3 1288 Ветар душе.
3 1289 Да л' је коме к'о на срцу моме.
Телаа пиче.
3 1290 Ај! Ђокио!
У мом селу.

6 разних песама на једној плочи.
Милан Ђурчић.

Сјајна звездо — где си синов сјаја,
Гине вене, Једна цура мала.
М1291 Мој пенџеру ај хај, хај, Дренала спавала,
Устај бела на веси тог кера.

Ђ. Тамнашовић, члан кр. народног позоришта, Београд.

Е 1292 Од куд илеш Анше.
Зубора Јело.
М 1293 Сјароме сам.
Што ти је Стано море.

— 36 —

ТРГОВИНА ГРАМОФОНА И НАЈБОЉИ ИЗБОР СРПСКИХ ПЛОЧА
МИТЕ Ђ. ПАЛИЋА У ПАНЧЕВУ.

Г. Ђ. Тамиловић, баритониста Краљ. Срп. Народ.
Позоришта са пратњом музике Јове Јарета
Београд.

- М 1294 Сватонац.
Сви заспала.
- М 1295 Јеси ли се испавала дилбер Анђелијо.
Разболе се племенита Јана.
- М 1296 Пропио се стари Асан Ага. (весело).
Маријано, вечерај ми асни.
- М 1297 Пита нава.
Синоћ паде тавна магла.
- М 1298 Нагде зоре ни бијела дана.
Колко има Јано, (весела песма).
- М 1299 Кад се сетим мила моја.
Аниша ошце чувала.
- М 1300 Жено моја три форинта дај ми.
Ајд д' идемо у чаршију.
- М 1301 Ој девојко Смедеревко.
С оне стране Саве три девојке плаве.
- З 1302 Кол'ко има Јано.
Пропио се стари Хасан-ага.
- З 1303 Маријано.
Мислиш Мица, да не марим за те?
- З 1304 Аниша ошце чувала.
Запевала булбул тица.
- З 1305 Ангелина бела Грчиња.
Подунише сабазорски ветрови.
- З 1306 Сарајево ватром изгорело.
С' оне стране Саве.
- З 1307 Пијан се скитам своје јаде питам.
Чарна горо.
- З 1308 Од куда идеш Анице.
Зумбул Јело.
- З 1309 Отвори ми бело Ленче.
Ој Миљано, миље моје.

— 37 —

ТРГОВИНА ГРАМОФОНА И НАЈБОЉИ ИЗБОР СРПСКИХ ПЛОЧА
МИТЕ Ђ. ПАЛИЋА У ПАНЧЕВУ.

Г. Ђ. Тамиловић, баритониста Краљ. Срп. Народ.
Позоришта са пратњом музике Јове Јарета
Београд.

- Х 1327 Запевала булбул тица.
По ливади пала киша росуља.
- Х 1328 Нагде зоре ни бијела дана.
Киша иде лугом зеленим.
- Х 1329 Разболе се племенита Јана.
А када ми драга на ум дође.
- Х 1330 Што ти је ставно, море!
Драго моје на далеко!
- Х 1331 Аниша ошце чувала!
Дунавне Дунаве, тија водо ладна!
- Х 1332 Пијан се скитам своје јаде питам.
Чуј драгано, дај мараму!
- Х 1333 Јесен стиже душо моја!
Пусту Боже све громове твоје!
- Х 1334 Сарајево ватром изгорело!
Дилбер Анђелијо!
- Х 1335 Пита Нава.
„Маријано“.
- Х 1336 Писмо пише од Пазаривк.
Старац Вујадин.
- Х 1337 Салају пише не пој рано! и Девојко мала!
Ајде драга да ашвикујемо!
- Х 1338 Салају пише не пој рано! и Девојко мала!
Стојанке!

Г. Добрица Милутиновић, члан Краљ. Срп. Народ.
Позоришта са пратњом музике Јове Јарета,
Београд.

- З 1339 Лумперај I. део.
II. „

Мика Дорћолац, баритониста са пратњом музике
Јове Јарета Београд.

- З 1340 Знаш те мене.
Дилбер Анђелија.

— 39 —

ТРГОВИНА ГРАМОФОНА И НАЈБОЉИ ИЗБОР СРПСКИХ ПЛОЧА
МИТЕ Ђ. ПАЛИЋА У ПАНЧЕВУ.

Г. Ђ. Тамиловић, баритониста Краљ. Срп. Народ.
Позоришта са пратњом музике Јове Јарета,
Београд.

- З 1310 Три девојке ружу брале.
Синоћ паде тавна магла.
- З 1311 Стојанке.
Да знајеш моме мориш.
- З 1312 Киша иде лугом зеленим.
Шано, душо шано.
- Б 1313 Асан Ага.
Кад Анија бег бијаше.
- Б 1314 Јарко сунце западу се клони.
Дошкан пођох на Нерића хана.
- Б 1315 Бој до планине.
Маро Ресавкино.
- Б 1316 Обишо сам свуд по свету.
Бело Ленче.
- Б 1317 Кад би оне руже мале.
Ој борејо: Благодатница песага.
- Х 1318 На пресењу седи Харун Алрашма.
Да д' зора зори!
- Х 1319 Ој мило пију аге Сарајлије.
Ој, девојко што ме мориш.
- Х 1320 Скинн е плећа јулику ширину.
Киша пада трава расте.
- Х 1321 Увалца се жула дуња са мора.
Ђавурко мила.
- Х 1322 Чарна горо.
Синоћ паде тавна магла.
- Х 1323 Сви заспала.
Славу савни горди паша.
- Х 1324 Кад се сетим мила моја.
Подунише сабазорски ветрови.
- Х 1325 Пропио се стари Хасан ага.
Ој мислиш мица да не марим за те.
- Х 1326 Сироче сам.
Спу кић ја лепох не застах.

— 38 —

Spisak gramofonskih ploča
i pesama Samuila - Ćamila
Almuzlina (Ć. Ćamilovića)

Po završetku Velikog rata, počinje da se bavi kafedžijskim poslom. Prvo zakupljuje već poznatu kafanu na Dorćolu, "Dva bela konja", koja se nalazila na uglu Dušanove i Višnjićeve ulice a nešto kasnije i kafanu Dunavska kasina - "Kod Ćamila" u ulici Visokog Stevana br. 8 da bi već 1922. godine bio vlasnik kafane "Jevrejska kasina" na uglu ulica Dušanove i Princa Evgenija, danas Braće Baruh.

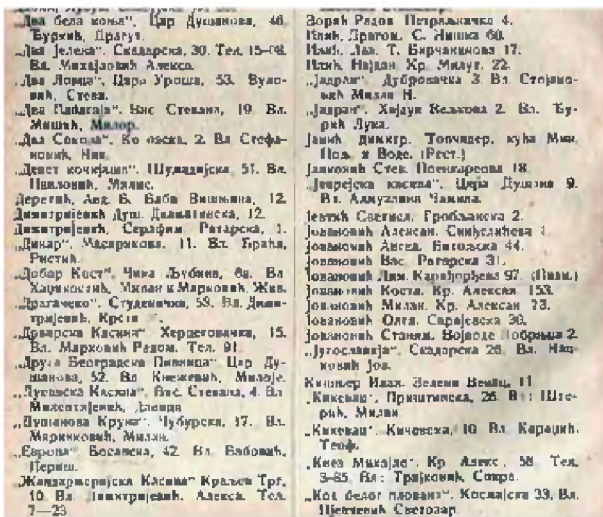
Zgrada u kojoj je nekad bila kafana "Dva bela konja" - ugao Dušanove i Višnjićeve ulice

Kafana Dunavska kasina "Kod Ćamila"

Kafana "Jevrejska kasina"

Iz telefonskog imenika za Beograd i okolinu 1922. godina, kafana "Jevrejska kasina" - vlasnik Ćamilo Almuzlin

Samuilo (Ćamilo) bio je veseljak i zanimljiv čovek, rado viđen gost u mnogim kafanama i restoranima tog doba. Kafane kao što su "Dardaneli", "Albanija" i one u Skadarskoj ulici samo su neka od mesta gde je često odlazio, družeći se sa poznatim ljudima tog doba, piscima Branislavom Nušićem i Simom Pandurovićem, glumcem Dobricom Milutinovićem i mnogim drugim.

Branislav Nušić, književnik

Novine "Politika" i "Pravda" pratile su suđenja Ćamilovom bratu Nisimu Almuzlinu, apotekaru tokom 1912. i 1913. godine, povodom samoubistva ili ubistva Nisimove devojke Milice Kostić.

Optuženi Nisim oslobođen je krivice, međutim interesantan je podatak da su pored prijatelja i članova porodice koji su svedočili u njegovu korist povučeni i neki ne baš legalni potezi pridobijanja svedoka protivničke (tužiočeve) strane kako bi promenili svoj iskaz.

Kao primer izdvajam deo članka u kome glavnu ulogu potkupljivača igra baš moj pradedu Samuilo - Ćamilo Almuzlino.

Онда сведок прича, како се сутра дан код Урошеве Пивнице нашао са братом Алмузлиневим Тамиллом који га је одаво код Шомаја Демају, и ту је написао писмо по диктирању адвокатуовом, где каже, да неће да греша душу, него све одриче. Адвокат је све за писању машину па писмо откуцало и дао му да погледаше.

— Говорите право! каже му председник оштро.

— Молим те, ја ћу се кунем, добио сам паре па те му је одврати он готово дрско.

— Јеси ли их потрошио?

— Дебогме, пошло смо лумповали, све нам турске маршове гаирали.

— А колико си ти тражио кима за то писмо?

— Тражио сам 300, а они кажу: много је, него 150 па после још 50.

— Па онда?

— Онда смо отишли пред једну кафану и ту ми је онај Тамилло дао 200 динара.

— Па даље? — Па изаша! После смо лумповали.

List "Politika" - 15.
septembar 1912. godine

U porodičnom životu nije ga pratila sreća. Oženio se sa Oru (Zlata) Albahari, ćerkom uglednog i bogatog beogradskog Jevrejina Solomona Albaharija, koja je rođena 1. marta 1879. godine. Venčanje je obavljeno 26. novembra 1900. godine u staroj singagogi.

Imali su tri ćerke:

1. Rahelu, rođenu u Beogradu 3. februara 1901. godine
2. Lunu (moja baba), rođenu u Beogradu 19. marta 1903. godine i
3. Ester rođenu u Beogradu 5. aprila 1906. godine, koja je umrla kao beba 22. jula 1906. godine.

Tri meseca pre smrti ćerke Ester, umire mu supruga Oru (Zlata) 20. aprila 1906. godine.

Spomenik Oru (Zlata) Almuzino, Jevrejsko groblje u Beogradu

Ostavši sam sa malom decom, ženi se po drugi put, Venezijanom (Vezom) Alkalaj, 5. juna 1906. godine, koja sa sobom dovodi ćerkicu Sultanu (Bukicu).

Veza je bila dobra žena koja je prihvatila Ćamilovu decu kao svoju. Veza je poginula 6. aprila 1941. godine prilikom nemačkog bombardovanja Beograda, u Dušanovoj ulici na Dorćolu.

Veza čerka Bukica, Jevrejsko groblje u Beogradu

Ćamilo je bio učesnik oba Balkanska rata i Velikog rata, kao i mnogi njegovi rođaci o kojima će kasnije biti reči. Na ultimativnu depešu, koju je Austrougarska vlada poslala Srbiji, odgovoreno je negativno, što je samo značilo - RAT. Na prvi poziv za mobilizaciju Ćamilo se prijavio i raspoređen je u Moravsku diviziju, drugog poziva, u Drugi pešadijski puk. Zakletvu, pred glavnim rabinom Alkalajem 800 Jevreja ili

kako su sami sebe nazivali "Srbi Mojsijeve vere" položili su na mestu ispod Kalemegdana.

Kao vojnik Prve armije, Moravske divizije, Drugog pešadijskog puka, drugog poziva, 1915. godine je

U logoru u Boldogasonju bili su u zarobljeništvu mnoge poznate srpske ličnosti: Milutin Milanković, naučnik, Dobrica Milutinović, glumac, Sima Pandurović, pisac i mnogi drugi.

Sima Pandurović, književnik

Dobrica Milutinović, glumac

I pored loših uslova života u logoru, zarobljenici su uspeli barem malo da sebi ulepšaju i olakšaju dane zarobljeništva osnivajući logorsko pozorište. Slična pozorišta osnivana su i u drugim zarobljeničkim logorima u Aradu, Nežideru, Nađmeđeru itd. gde je Samujlo Almuzlino - Čamilo Čamilović uzimao učešća.

Briga srpske države o svom narodu nije prestala izmeštanjem kralja, Vlade i vojske u Grčku. Tu pažnju lepo ilustruje proglas objavljen u "Srpskim Novinama" od 19. maja 1916. godine.

Порука српским глумцима.
Сви избегли глумци, обисанци и необлеженици, који се данас налазе у Крфу, Солуну и у осталим овим отаџбинама, нека известе, преко «Српских Новина» г. Брану Цветковића, где су остали своје породице у Србији, и нека пошаљу своје адресе.
Они ће се позвати послати Г. Грозу, ради пошире помоћи скупљачким породицама.

Zapisnik pozorišne grupe u logoru Boldogasonj

Samuilo Almuzlino (Ćamilo Ćamilović) Boldogasonj 1916. godine, pozorišni kostim iz komada "Đido"

Poledina fotografije sa Ćamilovom porukom supruzi Zezi

СПИСАК РАЗМЕРЊЕНИХ РАЂЕНИХ И ОНЕСПОСОБЉЕНИХ ВОЈНИКА	
Алетић Вељкир, каплар 9. пук, Вилен.	Насић Радоје, каплар 6. пук, Гувап.
Алужило Бања, болничар, Београд.	Насић Радоје, 6. пук, Голубић.
Анисијевић Антоније, 12. пук, Руднице.	Ворзовић Јован, каплар, Београд.
Аранђеловић Драгутин, 14. пук, Крајеваци.	Ворзовић Милорад, 18. пук, Параћин.
Атанасковић Бора, артиљерац, Брестовац.	Вучић Бранко, 12. пук, Гуле.
Атанасковић Михаило, 8. пук, Кондлево.	Вуковић Маринко, 3. пук, Тулина.
Богдановић Милан, 7. пук, Луг.	Газриловић Михаило, 19. пук, Босанта.
Богоћ Михаило, болничар, Врх.	Гинић Радоје, 13. пук, Коловац.
Бројковић Ђедомир, 4. пук, Сарајевоци.	Гинић Александар, 8. пук, Лозовик.
Брошић Михаило, пешад. полковник, Кула.	Давидовић Драгомир, 15. пук, Орашје.
Насић Драгутин, 9. пук, Велико-Зриноће.	Белатовић Михаило, 5. пук, Тураца.
Насић Никола, 9. пук, Цакалдово.	Бенковић Матија, 4. пук, Ратовац.
Насић Петар, 8. пук, Бабушвица.	

Almuzlino Damil (umesto Ćamil), službeni vojni list 22. april 1918. godine (drugi po redu)

Vraća se iz zarobljeništva u oslobođeni Beograd, na Dorćol, koji je kao i ranijih decenija bio rušen, što će se desiti i u sledećem ratu. Nastavlja život uz porodicu koja je bila sačuvana, a karijeru uspešnog glumca i operskog pevača zamenjuje je za posao kafedžije. To nije umanjilo polet i radinost kao ni porodični život i druženja. Beograd je nezaustavljivo rastao i širio se, njegov ugled kao glumca i pevača nije bledeo. Svuda je bio rado viđen.

Kafana "Dardaneli" - omiljeno mesto dorćolskih boema

Samuilo - Ćamilo Almuzlino ispred kafane "Kod cara Lazara" koja se nalazila u Dubrovačkoj ulici, sedi peti sa desna u levo

Samuilo - Čamilo Almuzlino

Samuilo - Čamilo Almuzlino stoji treći sleva na desno, čovek sa šeširom koji stoji prvi sa desne strane je čuveni glumac Čiča Ilija Stanojević. Slikano u bašti kafane "Tri šešira"

Vreme

21. oktobar 1932.

СПОРТ

Хоће ли Б. с. к. и Конкордија да испитају савиш?

Европски куп пред прекидом

Ташевић (не Ташевић) Јовић, дилематично питање крај II

Хари Вил Цони краде Европу

Дон Жозе Мојика

ХОЋУ ДА СЕ УДАМ!

„Кашње“

Članak u listu "Vreme" 21. oktobar 1932. godine o Čamilu

Како је бивши оперни певач, који је своју позоришну каријеру завршио још 1914, настрадао у тучи са једним кафеџијом

Предрагачиња раба и предрагачиња уметница!... Награда да би ту награда да нештоји једна награда вола, Али, у отвари, инае тако, Јау да чае би сада нешто велики да заборава предрагачињу, награду и дају рабу.

Иако рата, био две смо били награда зграда, инаде смо и ми добро уметнике, Али, истау била — чае, једна се, награда — те, треба, да на награди у тако, ула, мога, у тако смо, на пример, та, држала предрагачињу рабу. Напротив, заборава смо на и много ара, и много лави, него што су и они сами, наградици, мога да лавице.

Тако је судбина био и испад на гласу певач г. Самуило Алмузлино, који је у позоришном свету био познат под именом Ђамило. Ни коме ни ја намет не би пало да је он у своје време, на даскама Београдског позоришта живео успехе, да се јуче опет није појавио — пред судом. А икада је Ђамило бесум, не био познатији него многи други. Премао је на позоришној облагаји и прилично лепо платицу: 110 динара у предрагачи српским динарима. Репертоар националних комада није управо на могло да се замишља без њега. «Видо» је био његова најомиљенија рола. А после, кад се почело са приказивањем опера, Ђамило је опет умео да лепо пласира свој глас. Певао је и крије «Милана», Али — ту је Ђамило морао дубоко да уздигне — пожежа члавова позоришта у оно време није био ни мало ослабеђен. После пуних осамнаест година рада у позоришту, он је једног дана, 1914, за увек напустио бину. Одао се једној другој професији. Постао је — кафеџија.

Ђамило је морао, можда по неком инстинкту да исприча ову занимљиву причу, чим се јуче појавио пред судом због једне обичне, ултине изградје.

Догађај, због кога се јуче сузало у Српском сузу, пред судом с. Величковићем и заштитаром г. Ј. Димитријевићем, одиграо се 3 априла, пред атралом реалке. Ђамило је, како он сам тврди у својој тужби, сусретао Леополдир Милић, кафеџија «Провацке касине». Падла је китна, пролетња китна. Погурен, под кишобраном и вешти замашљен, Ђамило ида чуо Милићева дозивања:

— А ти, стани!

Милић је, каже Ђамило, био плава. Шетао га је на раме и прозвучио:

— Казуј, где си ти био за време рата? Ја сам комита, Казуј...

Ђамило је тако питање задржавало:

— Чекај, човече, пољско. Рато, био сам и ја.

Међутим, Милић се таквим одговором није задовољио. Награду је Ђамило је покушао да се брани. Али, то му није пошло за руком. Милић је дограбио његов кишобран. Настала је туча, у коју је Ђамило настрадао.

Милић је тако јуче пред судом имао да одговара и за телесну повреду, од увреду и због тога што је, у овој тучи, Ђамилу поштено куцут. Али, он не признаје дело. Управо каже да се не осећа кривим:

— Ђамило је био плава. Дошао је у моју кафану. Почео је да ми нешто пребацује. Кад је пошва, такође није био миран. Изазвао ме је и ја сам побрзаво на њим.

Пошвало је и неколико сведока, па је под заштитом сведочења и сам Ђамило, који овај догађај друштво обрађивао.

— Иако је тога дана — каже Ђамило — ни ушао у његову кафану. Био сам пошва код својих ученика. Целој ту ми били пуни позива за децу.

Ђамило се ту као првобна вечер, па заставља:

— Ушао сам само једнопут. Јест! Мени то не би ни пало на памет. Био сам у друштву нашег бившег комита г. Шалова Руча. Реч је била о мојој грлу. Ништа ме је како сада плава. А ја, удео сам да му покажем. И отпевао сам једну арију из «Милана». То је све.

Тужени Милић, који се не слаже са оваквим изјавом, протестује:

— Долазио је, г. сузито, једно двадесет пута.

— Зар да је лажем, бре! — буни се Ђамило. Па ја инак човек са улице. Ја имам једну прошлост. Још пре рата сам ја са браћом Нушићем путовао по Јужној Србији у циљу пропаганде и пружао нашу националну пјесму...

Суд је донео пресуду, којом се Милић осуђује на сто динара или јо дана затвора.

Oglas u listu "Politika" 24. septembra 1920. godine - venčanje Rašele Almuzlino

Isečak iz lista "Politika" od 24. septembra 1924. godine

У недељу 26 овог месеца венчаће се у овај синагоги **„Бет Израел“** наша кћи **Рашеља са госи. Мешом И. Аруети штр. оид.** Сваја сватови у 2 и по часа по подне.
Вева и Тамилко Алмузлино Душанова ул. бр 20.
Мама Аруети Високи Стеван бр. 6.
 2668 1-1

Vijesnik Povjerenišva Židovskog narodnog fonda
Keren kajevel leisraeli za Jugoslaviju.

Izkes darova za vrijeme od 3. - 31. oktobra 1920.

Obnovni fond	Obnovni fond	Obnovni fond
Pripadnici zajednice i sine Baza: 12,000 Pripadnici zajednice: 1,000 Pripadnici zajednice iz Austrije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Poljske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Rumunjske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Srbije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Crne Gore: 100,000 Pripadnici zajednice iz Bosne i Hercegovine: 100,000 Pripadnici zajednice iz Slovenije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Italije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Francuske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Njemačke: 100,000 Pripadnici zajednice iz Austrije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Poljske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Rumunjske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Srbije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Crne Gore: 100,000 Pripadnici zajednice iz Bosne i Hercegovine: 100,000 Pripadnici zajednice iz Slovenije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Italije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Francuske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Njemačke: 100,000	Pripadnici zajednice i sine Baza: 12,000 Pripadnici zajednice: 1,000 Pripadnici zajednice iz Austrije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Poljske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Rumunjske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Srbije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Crne Gore: 100,000 Pripadnici zajednice iz Bosne i Hercegovine: 100,000 Pripadnici zajednice iz Slovenije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Italije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Francuske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Njemačke: 100,000 Pripadnici zajednice iz Austrije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Poljske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Rumunjske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Srbije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Crne Gore: 100,000 Pripadnici zajednice iz Bosne i Hercegovine: 100,000 Pripadnici zajednice iz Slovenije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Italije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Francuske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Njemačke: 100,000	Pripadnici zajednice i sine Baza: 12,000 Pripadnici zajednice: 1,000 Pripadnici zajednice iz Austrije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Poljske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Rumunjske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Srbije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Crne Gore: 100,000 Pripadnici zajednice iz Bosne i Hercegovine: 100,000 Pripadnici zajednice iz Slovenije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Italije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Francuske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Njemačke: 100,000 Pripadnici zajednice iz Austrije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Poljske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Rumunjske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Srbije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Crne Gore: 100,000 Pripadnici zajednice iz Bosne i Hercegovine: 100,000 Pripadnici zajednice iz Slovenije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Italije: 100,000 Pripadnici zajednice iz Francuske: 100,000 Pripadnici zajednice iz Njemačke: 100,000

List "Židov"- Sarajevo od 10. novembra 1920. godine - prilog sa svadbe Rašele Almuzlino

Darivanje zemlje.

Govornik: Ernest Fuchs u. l. Oskar Fuchs	50.-
Govornik: Kod svatova Almuzlino-Arueti sa-kupljeno	600.-
	650.-

Posle smrti supruga Mate Aruetija, Rahela je stupila u drugi brak sa Jevrejnom Leopoldom Erenjijem, aškenazom, venčani su 25. septembra 1927. godine.

Druga ćerka Samuila Almuzlina - Čamila, moja baba Luna Almuzlino, sa nadimkom Sklava, udala se 22. novembra 1925. godine za Srbina Ljubomira Pantelića.

U tom braku rodile su se moje tetke Anka (1925. godine) i Dana (1927. godine) i moj otac, Bratislav (1931. godine). Tetke su se posle srednje škole udale. Anka se udala za Milena Lazarevića, jednog od direktora beogradskog preduzeća "Centrotekstil" sa kojim je dobila dve ćerke Branislavu i Slobodanku. Dana se venčala za Milana Leku, tehnologa, jednog od naših najpoznatijih stručnjaka iz oblasti plastičnih materija i dobila sina Bogdana, koji je, na žalost, umro 2011. godine. Moj otac, Bratislav Pantelić završio je Šestu mušku gimnaziju u Beogradu i kao odličan đak oslobođen je polaganja velike mature (njegov razred je bio najbolji u gimnaziji, pa je još 14 njegovih drugova oslobođeno polaganja velike mature). Upisao je i završio Medicinski fakultet u Beogradu. Oženio se mojom majkom Mirom Kalšan, 4. jula 1952. godine sa kojom je dobio dva sina, Zorana i Ljubomira.

Moje tetke Dana i Anka Pantelić,
fotografija iz 1942.godine

Moja tetka Anka sa majkom
Slavkom Pantelić (Luna Almuzlino)

Luna Almuzlino -
Slavka Pantelić, sa
praunukom Ivonom,
ćerkom Bogdana Leke
1980. godine

Za vreme Drugog
svetskog rata moj otac
Bratislav Pantelić sa
sestrom Ankom ispred
kuće u ulici Vojvode
Bogdana 29 i kao učenik

Moj otac Bratislav sa majkom
u žetnji Bulevarom kralja
Aleksandra, slikano 1942. godine

Bratislav ispred kuće u ulici Vojvode
Bogdana 29, slikano 1943. godine

Bratislav, maturant, prvi red
(sedi), treći sa desna na levo

Proslava u hotelu "Metropol"-
20. godina mature, Bratislav
je u poslednjem redu,
prvi sa leve strane

Bratislav Pantelić

Ćamilo je posedovao još dve kuće: jednu u Negotinskoj ulici br. 10 (danas Stanislava Sremčevića - kod Liona) i u Varovničkoj ulici br. 3 (i danas nosi isti naziv, odmah ispod Gradske bolnice).

Početak Drugog svetskog rata, zatekao je celu porodicu u Beogradu.

Dušanova ulica 1941. godine

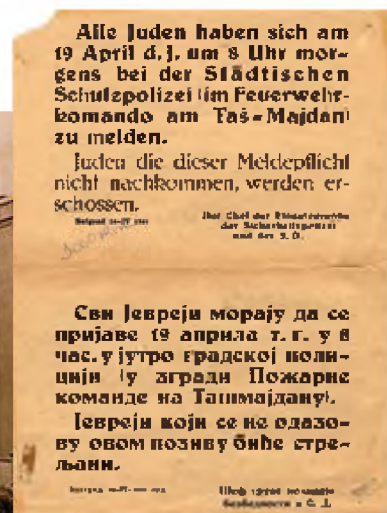
Vrlo brzo dolazi teško vreme za sve Jevreje, pa i za porodicu Almuzlino. Stižu naredba za naredbom nemačkih okupacionih vlasti. Uglavnom su se odnosile na Jevreje. Svaki dan bio je ispunjen nevericom i strahom.

Zgrada Uprave fondova, danas Narodni muzej u kojoj su Jevreji morali da prijave svu svoju pokretnu i nepokretnu imovinu 1941. godine

Požarna komanda na Tašmajdanu - danas SC i hotel "Taš"

Prijavljivanje Jevreja na
Kalimegdanu 1941. godine

"Zabranjeno za Jevreje" -
tramvaj koji je saobraćao
u Beogradu za vreme
okupacije 1941. godine

Jevreji su upućivani na prinudni rad
na raščišćavanju ruševina, istovaru
vagona, čišćenju senkrupa i dr.

Moj deda, kao rezervista Jugoslovenske vojske zarobljen je i oteran u Nemačku u zarobljeništvo. Moja baba Luna Almuzlino, posle udaje Slavka Pantelić, ostala je sama sa troje dece, ćerkama od 16 i 14 godina i sinom, mojim ocem, starim 10 godina. Skupila je svu hrabrost i na naredbu nemačkih vlasti da se prijave svi oni koji pripadaju po rasnom zakonu Jevrejima, odbija da to učini i u stalnom strahu preživljava rat. Zahvaljujući dobrim ljudima, komšijama Srbima, ona i deca spašavaju glave.

Takvu sreću nisu imali njen otac Ćamilo, sestra Rahela i njen sin Samuilo - Samika.

Već krajem godine Ćamilo i njegov unuk, Rahelin sin, zatočeni su u tzv. "Topovskim šupama", bivšoj kasarni Jugoslovenske vojske "Kraljević Andreja Karađorđević" na Autokomandi.

Kasarna "Kraljević
Andreja Karađorđević"
- logor "Topovske šupe"
na Autokomandi

Uslovi u logoru bili su užasni, bez hrane, higijene, uz svakodnevno dovođenje novih logoraša i odvođenje onih "starih" neznano kuda. Dnevno je odvođeno po 400 ljudi na streljanje, na stratišta u selima: Rakovica, Bežanija - Ledine, Jabuka i dr. U prvim danima zatočeništva bilo je dozvoljeno da zatočenicima porodica donosi preobuku i nešto hrane, što je uglavnom završavalo kod stražara, pa je i moja baba Slavka (Luna), Ćamilova ćerka i Samikina tetka, to radila, dok je otac nije opomenuo da ne dolazi, jer tako samo privlači pažnju na sebe.

Krajem 1941. godine u logoru "Topovske šupe" nije bilo više zatočenika. Grobovi mog pradeda Samujla - Ćamila Almuzlina i njegovog unuka, mog deda strica Samujla - Samike Aruetija, ostaće zauvek nepoznati.

Samuilo - Ćamilo Almuzlino - 64 godine.

Samuilo - Samika Arueti - 18 godina.

Streljani Jevreji u selu
Jabuka kod Pančeva

Streljanje na vojnom
strelištu u blizini sela Jajinci

Streljanje Jevreja u
selu Rakovica

Jevrejske žene i deca krajem 1941. i početkom 1942. godine odvedeni su u logor "Zemlin", kako su ga zvali Nemci - u zgrade predratnog sajma na obali Save. Logor je bio na teritoriji ondašnje NDH (Nezavisne države Hrvatske). Upravu i stražu su činili nemački oficiri, snabdevanje hranom i ostalim potrepštinama bila je obaveza beogradske vlasti.

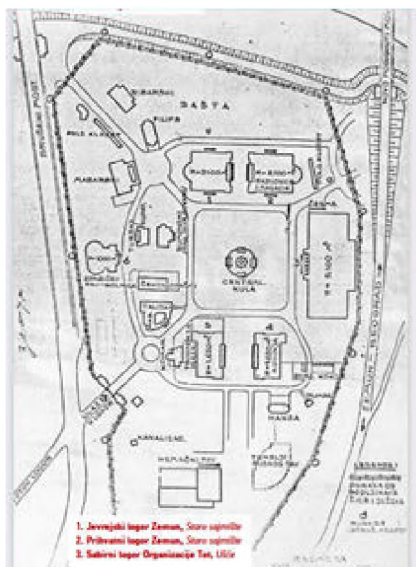
Nemačka uprava logora "Zemlin"

Komanda Prihvatnog logora:
Upravnik logora Ernest Beker
(1) i Šulcer (5) igraju šah ispred
zgrade uprave. Ostali na slici su
Karlo (2), zamenik komandanta
Rajcig (3) i Štefan Karković (4).

Beogradski sajam, kasnije za
vreme Drugog svetskog rata,
logor "Zemlin"

Doraski me Jevrejski na Sajmište
u decembru 1941. godine

Grafički prikaz Jevrejskog
logora Staro Sajmište

U pozadini, iza dva nemačka
oficira vidi se logor smrti
"Zemlin" - pogled sa
beogradske strane

Rahela Almuzlino, udata Erenji, Čamilova ćerka, ušla je u logor krajem 1941. godine. Iz njega je izašla početkom 1942. godine u specijalnom kamionu nazvanom "dušegupka" u koje su ukrcavali i po sto duša. Prelaskom mosta na reci Savi, kamion bi nastavio put ulicama Tadeuša Koščuška i Cara Dušana i dalje preko Slavije i Autokomande do konačnog odredišta u Jajincima, gde bi ih istovarili u već iskopane jame. Mučenici, deca i žene, ugušeni su izduvnim gasovima iz auspuha, koji je bio povezan crevom sa kabinom u kojoj su prevožene žrtve.

Rahela Almuzlino Erenji - 40 godina.

Iz baze podataka o žrtvama Holokausta - Staro sajmište iz familije Almuzlino/Amozlino:

Пре име	Име	Име оца	Година рођења	Занимање	ИД
Алмузлино	Аврамико	Бенцион	1925	ученик	379
Алмузлино	Анђелко	Моша	1872	радник	380
Алмузлино	Анђелко	Самуело	1893	трговачки помаћник	381
Алмузлино	Брунца		1901		382
Алмузлино	Брунца	Анђелко	1900	домћица	383
Алмузлино	Дора	Давид	1925	ученица	388
Алмузлино	Моша	Анђелко	1931	ученик	385
Алмузлино	Моша	Брус	1895	трговац	386
Алмузлино	Моша	Самуело	1885	трговачки агент	387
Алмузлино	Негика		1881	домћица	351
Алмузлино	Равел	Моша	1901	домћица	388
Алмузлино	Рифка	Сабнта	1900	домћица	389
Алмузлино	Рубен	Аврам	1879	трговачки посредник	361
Алмузлино	Самуело	Анђелко	1921	трговачки помаћник	364

Почетна Логов Сајмиште Зборник База података Активности					
Алмузлино	Сара	Илија	1889	домћица	391
Алмузлино	Стреја	Анђелко	1904	радница	368
Алмузлино	Чамило	Јосиф	1877	кафеџија	393
Алмузлимовић	Аврам	Моша	1872	приватни власник	394
Алмузлимовић	Росвала	Јавов	1876	домћица	395

Презиме	Име	Име оца	Година рођења	Занимање	ИД	
>	Алиозлино	Јова	Јосиф	1923	ученик	344
>	Алиозлино	Јосиф	Аврам	1891	трговац	345
>	Алиозлино	Јосиф	Аврам	1887	трговац	384
>	Алиозлино	Јосиф Јова	Барух	1925	ученик	343
>	Алиозлино	Јокан	Моша	1925	ученик	346
>	Алиозлино	Аврам	Арон	1921	књижевски помоћник	329
>	Алиозлино	Аврам	Јосиф	1908	линар	330
>	Алиозлино	Аврам	Нисим	1922	ученик	331
>	Алиозлино	Анђелко	Самуел	1893	трговац	332
>	Алиозлино	Арон	Аврам	1894	трговац	333
>	Алиозлино	Ашер	Нисим	1924	ученик	334
>	Алиозлино	Барух	Јосиф	1896	трговачки помоћник	335
>	Алиозлино	Берта	Хајим	1896	домаћица	336
>	Алиозлино	Дана	Анђелко	1925	крозачка радница	339
>	Алиозлино	Донка		1924	ученица	337
>	Алиозлино	Ернх	Барух	1919	студент	340
>	Алиозлино	Зифа	Сабитај	1876	домаћица	341
>	Алиозлино	Исак	Аврам	1931	ученик	342
>	Алиозлино	Исак	Аврам	1891	царински посредник	375
>	Алиозлино	Клара	Хајим	1911	домаћица	347
>	Алиозлино	Клер	Јосиф	1901	домаћица	348
>	Алиозлино	Мелиа-Мила	Барух	1923	ученица	349
>	Алиозлино	Моша	Анђелко	1924	књижевски помоћник	350
>	Алиозлино	Нисим	Аврам	1920	ученик	352
>	Алиозлино	Нисим	Јаков	1881	апотекар	353
>	Алиозлино	Рахел	Барух	1901	домаћица	354
>	Алиозлино	Рашела	Анђелко	1912	радница	355
>	Алиозлино	Рифа	Махдил	1874	домаћица	356
>	Алиозлино	Роза	А.	1897	домаћица	357
>	Алиозлино	Роза	Нисим	1895	домаћица	358
>	Алиозлино	Роза	Хајим	1923	домаћица	359
>	Алиозлино	Роза	Анђелко	1905	крозачица	360
>	Алиозлино	Руди	Моша	1923	ученик	362
>	Алиозлино	Софија	Аврам	1911	домаћица	367
>	Алиозлино	Хајим	Аврам	1890	трговац	369
>	Алиозлино	Хајим	Јосиф	1889	трговачки агент	370
>	Алиозлино	Хајим	Рубен	1901	чиновник	371
>	Алиозлино	Цица	Јосиф	1925	ученица	372

Pored ovog spiska mnogim članovima ove familije ne zna se tačno način i mesto stradanja a stradali su na raznim stratištima, logorima pod nemačkom jurisdikcijom ili u bombardovanju Beograda, naročito Dorćola.

Nakon uništenja skoro celokupnog jevrejskog stanovništva Beograda, njihova nepokretna imovina je oduzeta i prodavana putem licitacije preko Hipotekarne banke. Tako dobijena sredstva, srpska država morala je da uplati Nemačkoj banci Bankferain na ime "ratne odštete".

NISIM, sin JOSIFA i RAHELE ALMUZLINO, rođen 12.2.1881. godine u Beogradu, bio je apotekar, oženjen Terezom Vig. Streljali su ga četnici 1941. godine.

Nisim Almozlino, najmlađe dete u porodici, rođen je nepunih godinu dana pre smrti oca. Kao najmlađem pružena mu je pažnja svih članova porodice u kojoj je razlika u godinama između njega i najstarijeg brata Avrama bila 27 godina. Bio je dobar đak i zahvaljujući tome studirao je u Beču, gde je stekao titulu magistra farmacije. Po povratku u Beograd vrlo brzo je otvorio apoteku, prvo u iznajmljenom a kasnije i u sopstvenom lokaluu.

Najviše je voleo da se druži sa starijim bratom Samuilom - Ćamilom, ali i sa ostalim članovima uže i šire familije. Često je boravio u Beču kod starijeg brata Solomona. Sa suprugom Terezom Vig je, kao učesnik Velikog rata, pošao u povlačenje sa srpskom vojskom. Radio je kao farmaceut u bolnici za rekonvalescente u Vodenu, danas Edesa u Grčkoj, gde mu se i rodio prvi sin, Josif - Alma, 17. septembra 1917. godine.

Nisimova apoteka "Beli orao"- ugao Strahinjica bana i Kralja Petra (1935. godine)

Fotografija zgrade na uglu ulica Kralja Petra I i Strahinjica Bana u kojoj se nalazila apoteka "Beli orao"

Bolnica za rekonvalescente u Vodenu

Vodenu

Nisim je nosio čin rezervnog potpukovnika, bio je ubeđeni demokrata, javni radnik i predsednik Društva za uređenje Dorćola. Kao humanista i aktivni član Društva svojim radom mnogo je doprineo obnavljanju škole u Dušanovoj ulici.

Nisim Almozlino u uniformi rezervnog sanitetskog potpukovnika

Osnovna škola "Janko Veselinović" u Dušanovoj ulici 1930-tih godina

Bio je protivnik konkordata i zbog toga hapšen od tadašnjih vlasti. Naime, Vlada Milana Stojadinovića potpisala je 1937. godine konkordat sa Vatikanom, kojim se katoličkoj crkvi daju znatna prava na polju obrazovanja, socijalnih, javnih i humanitarnih delatnosti, čemu se naročito protivila Srpska pravoslavna crkva i patrijarh Varnava. Posle velike krize u društvu, Vlada je na kraju odustala od konkordata.

Nisim Almozlino je bio član masonske lože Beograd, u spisku članova njegovo ime je na sedmom mestu.

Po azbučnom redosledu prezimena, kao članovi masonskih loža u Beogradu tu su, uzzevši Beliba, navedeni: "Avramović Lezar, čifutin, trgovac; Adanja dr Simo, advokat, čifutin; Adanja dr Solomon, čifutin, lekar; Azriel Isak, čifutin, arhitekta; Albala dr David, čifutin, lekar; Aikalaj Aron, čifutin, glavni sekretar Državne Hipotekarne Banke; Almozlino Nisim, čifutin, apotekar; Bencion Nikša, čifutin, direktor fabrike šećera; Gabaj Aron, čifutin, trgovac; Gabaj Isak, čifutin, trgovac; Gotlib Leo, trgovac (za čudo, bez čifutske odrednice); Gutman Josif, čifutin, direktor Viner Bankfornja; Davičo Jakob, čifutin, šef odeljenja Državne Hipotekarne Banke; Dajč Markus, čifutin, trgovac; De Majo Moric, čifutin, direktor Jedranskog osiguravajućeg društva; Elijas Solomon, čifutin, trgovac; Efraim Izi, trgovac (bez jevrejske identifikacije); Eškenazi dr Moric, čifutin, lekar; Zaks Samuilo, čifutin, inženjer; Jauša David, čifutin, direktor Diskontne trgovačke banke; Kabižo Josif, čifutin, trgovac; Kazes Alfred, trgovac (nije identifikovan kao Jevrej); Kajon dr Cezar, lekar (nije identifikovan kao Jevrej); Kan Ludvig, čifutin, pečatorezac; Kano Solomon, čifutin, izvoznik; Kalala dr Isak, lekar, čifutin; Koen Avram, direktor Saveza fabrika šećera (bez jevrejskog atributa); Koen Nisim, trgovac (bez jevrejskog atributa); Koen dr Leon, profesor Univerziteta (bez jevrejskog atributa); Koen Stevan B., fabrikant kože, čifutin; Koen Stevan I., trgovac (bez jevrejskog atributa); Kon Ivan, čifutin, direktor trgovačke akademije u penziji, u Zemunu; Konfno Buki, čifutin, izvoznik; Konforti Marko, čifutin, rentijer; Lebl Kalman, čifutin, umro; Lebl Oskar, čifutin, prokurista Udružene Jugoslovenske Banke; Levi Aron, čifutin, industrijalac; Levi Dale David, čifutin, sekretar Saveza jevrejskih opština; Levi dr Juda, čifutin, profesor; Levič Avram, čifutin, načelnik Ministarstva, u penziji; Marković Edo, čifutin, predsednik žirne centrale; Mašijah Isak, direktor banke (bez jevrejske odrednice); Medina Isak, čifutin, trgovac; Pijada dr Bukić, čifutin, lekar; Pops Miroslav, Dragić, čifutin, umro; Pops Fridih, advokat (bez jevrejske odrednice); Ribar Ivan (istakao A. R.), pokatoličeni čifutin Johan Fišer, predsednik Skupštine, predsednik komunističke (?) vlade u Jugoslaviji; Rotiček Bernard, čifutin; Ruso Jakob, čifutin, industrijalac; Ruso Mata, čifutin, šef odeljenja Narodne (?) banke; Solomon Zdravko, čifutin, trgovac; Sonnenfeld dr Samuilo, čifutin, advokat; Hinković dr Hinko, čifutin, advokat, umro; Horovic Komel, čifutin, trgovac; Horovic Samuilo, čifutin, umro; Horovic dr Hugo, čifutin, lekar; Horovic Maks (bez jevrejske identifikacije); Čelebonović dr Jakov, advokat (bez jevrejske identifikacije); Čelebonović dr Mosko, lekar; Šalom dr Zaharije, čifutin, lekar; Šlang Iqniel, čifutin, rabin".

Porodična fotografija
Nisima Almozlina

Porodično okupljanje u
stanu Nisima Almozlina

Pored sina, Josifa - Alme, koji je rođen u vihoru Velikog rata, Nisimu se 12. oktobra 1919. rađa ćerka Rahela - Rea a 7. septembra 1923. godine i drugi sin Elijas - Guta ili kako su ga u familiji zvali, Bubika. Bili su đaci osnovne škole "Janko Veselinović" i Prve beogradske gimnazije na Dorćolu.

Josif - Alma postao je član SKOJ - a još u gimnaziji 1935. godine, član KPJ 1936. godine. Po završetku gimnazije studirao je dve godine medicinu a zatim prelazi na studije prava i zapošljava se u Gradskoj opštini u Beogradu. Aktivno je delovao u skautskoj organizaciji, zatim u SBOTIČ-u. Sa Ivom Lolom Ribarom, učestvovao je na skupu ispred Beogradskog univerziteta 1940 godine i na Međunarodnom omladinskom kongresu u Parizu. Neposredno po okupaciji pristupio je u NOP - sakupljao oružje i sanitetski materijal. Jula 1941. stupio je u NOV i bio izabran za člana sreskog komiteta KPJ Takovo. Od početka avgusta, borac je u Čačanskom odredu, zatim u Drugoj proleterskoj brigadi. Poginuo je 3. avgusta 1942. godine prilikom napada brigade na Kupres. Sahranjen je u selu Blagaj (Bosna i Hercegovina).

Josif Almozlino - Alma

Ivo Lola Ribar sekretar SKOJ - a sa kojim je Josif Almozlino – Alma organizovao studentske mitinge u predratnom Beogradu

Kupres za vreme Drugog svetskog rata

Partizanska jedinica,
fotografija snimljena u
okolini Kupresa

Elijas - Guta Almozlino, rođen je 1923. godine u Beogradu, gde je završio osnovnu školu "Janko Veselinović" i Prvu mušku gimnaziju. Bio je vrlo aktivan u naprednom omladinskom pokretu SKOJ - u kao i član jevrejskog društva "HAŠOMER HACAIR".

Inv.br. 14619

Elijas Almozlino Guta, svršeni maturant, rođen 1923. u Beogradu gde je završio Prvu mušku gimnaziju. Kao skojevac učestvovao je u paljenju nemačkih kamiona jula 1941. u Beogradu. Krajem jula izbegao je iz Beograda (bio je po narodnosti Jevrejin) i stupio u Čačanski NOV odred. Poginuo je od Nemaca 3. avgusta 1941. u selu Banjici kod Čačka (kod manastira Stjenika).

Neposredno po okupaciji uključio se u sastav jedne omladinske udarne grupe. Jula 1941. godine učestvuje u diverziji - paljenju nemačkog kamiona u Siminoj ulici u Beogradu. Uspeo je da pobegne iz grada i da 1. avgusta 1941. godine stupi u NOV, kao borac i bolničar u Čačanskom partizanskom odred. U borbi sa Nemicima, 3. avgusta 1941. godine bio je ranjen njegov drug i saborac Aleksandar Radulović. Prilikom ukazivanja pomoći Nemci su ih zarobili i streljali kod manastira Stjenika u selu Banjica. Sahranjen je u Čačku.

Tela streljanih Elijasa - Gute Almozlina i njegovog saborca, učitelja Aleksandra Radulovića. Fotografija je čudnim spletom događaja pronađena kod zarobljenog nemačkog vojnika.

Nisim Almozlino je po okupaciji prebegao u Čačak gde se uključio u NOV. Radio je na organizovanju apotekarske službe u sastavu NOV. Četnici su ga 9. novembra 1941. godine uhvatili kod Ovčarsko - Kablarske klisure i ubili.

Supruga Nisima, Tereza Vig Almozlino i majka Josifa-Alme, Elijasa Emila-Gute i Rahele, otišla je u partizane, u Čačanski odred, zajedno sa ostalim članovima porodice. U odredu je bila bolničarka, da bi kasnije prešla u Centralnu bolnicu Vrhovnog štaba. Poginula je krajem maja 1943. godine na Sutjesci u toku Pete neprijateljske ofanzive.

Spomenik palim borcima NOV na Sutjesci

Rahela - Rea Almozlino, student farmacije, primljena je u SKOJ još kao učenica Četvrte ženske gimnazije u Beogradu. U NOP-u je od početka ustanka na poslovima prikupljanja sanitetskog materijala i oružja. U NOV je od početka avgusta 1941. godine. Po povlačenju jedinica iz zapadne Srbije prema Sandžaku raspoređena je na rad u Agitpropu u Novoj Varoši. Od marta 1942. godine bila je bolničarka u Drugoj proleterskoj brigadi, a po završetku apotekarskog kursa postavljena je za referenta za apotekarstvo u Trećoj proleterskoj diviziji, zatim za referenta saniteta Desete hercegovačke brigade. Pred kraj rata prelazi u sanitetsko odeljenje KNOJ-a. Nosilac je partizanske spomenice 1941.

Rahela je jedini član porodice Nisima Almozlina koja je preživela rat. Ona je posle rata diplomirala na Farmaceutskom fakultetu u Beogradu i radila u patofiziološkom institutu VMA. Penzionisana je u činu potpukovnika 1965. godine. Bila je supruga poznatog jugoslovenskog psihologa, profesora i dekana Filozofskog fakulteta Nikole Rota, iz čijih su knjiga učile generacije srednjoškolaca i studenata. U tom braku rodile su im se ćerke Mirka, doktor biohemijskih nauka i Vera, lekar pedijatar. Obe ćerke žive u Beogradu, imaju decu i unuke. Rahela Almozlino - Rot

umrla je 1993. godine u Beogradu.

Vera Glavanović, ćerka
Rahele Almozlino - Rot

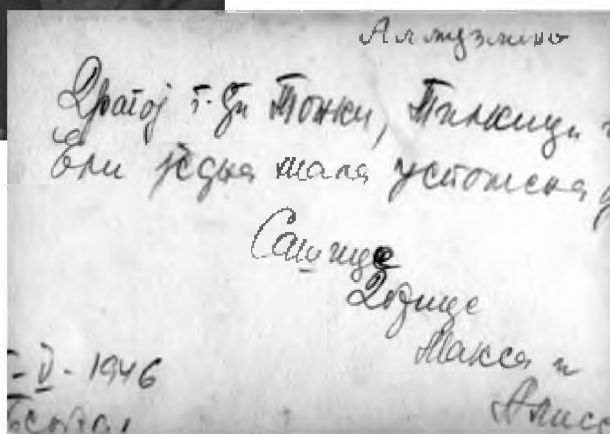

Mirka Rot - Ilić, ćerka
Rahele Almozlino - Rot

Za vreme Drugog svetskog rata, mnogobrojna beogradska familija Almuzlino (Almozlino), gotovo je nestala. Od ruku nacista stradalo je više od 60 članova ove familije. Od malog broja preživelih većina je ostala u Beogradu, dok su pojedini emigrirali, uglavnom u Izrael. Danas u Beogradu žive njihovi potomci, ali nosilaca prezimena Almuzlino (Almozlino) više nema.

Menahem (Max) Almuzlino, supruga Alisa, sin Šmuel i ćerka Dora, iselili su se u Izrael. Šmuel živi u Izraelu, Dora u Njujorku (USA).

Šmuel Almagor Almuzlino (sin Menahema Maxa Almuzlina) i Zoran Pantelić, unuk Lune Almuzlino u njegovoj kući u mestu Kadima, Izrael, 2018. godine

Otrgnuti iz zaborava

Nemoguće je opisati živote svih članova porodice Almuzlino, ali ima pojedinaca koji to zavređuju.

U Beogradu, na Jevrejskom sefardskom groblju, nalazi se spomenik žrtvama palim za otadžbinu 1912-1918.

Na spomeniku se nalaze uklesana dva imena iz porodice Almuzlino.

МОША АЛМУЗЛИНОВИЋ

Поднаредник 1. чете, 6. бат. VI п. артиљерије.
Рођен у Шапцу 10. августа 1891. год.
У 1912 и 1913 год био је на позивању као
добровољни болничар, када је и одликован.
У фебруару 1914 г. служио је у Шапцу као
каплар, ту га је захватио рат са Аустроугарском.
Као поднаредник зетимо је ранен 10. новембра
1914. год на Маџковом Камени, а умро
је, подлегавши ранам, 25. новембра 1914. г.
у ваљевској болници.

Moša Almuzlinović, podnarednik 1. čete, 3. baterije, 6. puka, 1. poziva

Rođen u Šapcu 10. avgusta 1891. godine, po zanimanju zlatar, u Balkanskim ratovima bio je dobrovoljac, bolničar, kada je i odlikovan.

U februaru 1914. godine služio je redovan vojni rok u Šapcu u činu kaplara, gde ga je zatekao rat sa Austrougarskom. Kao podnarednik, teško je ranjen 10. novembra 1914. godine na Mačkovom kamenu. Umro je podlegavši ranama, 25. novembra 1914. godine u Valjevskoj bolnici.

Samuilo - Sima Almuzlino, redov 1. čete, 1. bataljona, 7. puka, 2. poziva, po zanimanju moler. Učestvovao je u oba Balkanska rata, umro po povratku iz ropstva, 8. novembra 1918. godine u Beogradu.

САМУИЛО-СИМА АЛМУЗЛИНОВИЋ

Редов 1. ч. 1. бат. VII п. пук. II полка.
Учествовао у оба Балканска Рата.
Умро по повратку из ропства, 8. новембра
1918. год у Београду.

Povodom dvadeset godina bitke kod Jedrena 1913. godine objavljen je članak o jevrejskim borcima u srpskoj vojsci, koji su zajedno sa svojom braćom Srbima izvojevali pobjedu nad Turcima kod ovog grada.

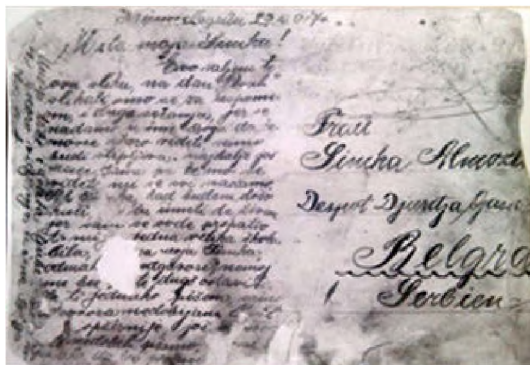
“Politika” 28. mart 1933. godine, strana 8

Jevreji, srpski borci kod Jedrena, pod brojem 13 označen je Solomon J. Almuzlino, rođeni brat mog pradede Samuila - Camila J. Almuzlina

Ulazak srpske vojske u Jedrene

Pismo Simki Almozlina, rođena Pijade, od supruga Isaka iz zarobljeništva - 1917. godine. Isak je sin Čamilovog brata Avrama Almozlina

Porodica Almuzlino - fotografija iz Jevrejskog istorijskog muzeja u Beogradu. Ne piše o kojoj porodici ove velike familije je reč

Andelo Moše Almuzlino sa
suprugom Rifkom (brat od strica
Samuila - Čamila Almuzlina)

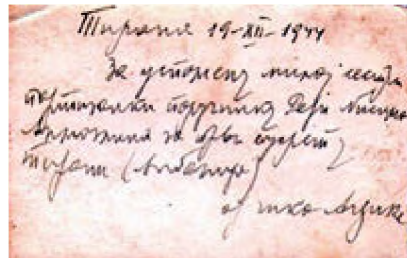
Moša, sin Andela
Almuzlina na venčanju sa
suprugom Leom Alboher
iz Bitolja (Makedonija)

Lea, supruga Moše Andelka
Almuzlina sa ćerkicama - stradali
u logoru na Starom sajmištu

Rodak Acika Almuzlino, Tirana (Albanija) 1944.
 godine, slika sa posvetom sestri Raheli - Rei Almозlino

1347

ANMELDUNG — ПРИЈАВА

über die Vermögensverhältnisse
 о имовини

aus Belgrad, wohnhaft in der Strasse
 на Београд, са станом у улици

gemäss der Verordnung des Militärbefehlshabers in Serbien vom 30. Mai 1941.
 а према Наредби Војног Команданта у Србији од 30 маја 1941 год.

I. IMMOBILIEN — НЕПОКРЕТНОСТ

genau anzugeben, wo sich das Vermögen befindet mit Grundbuch-Angaben:
 точно навести где се имовина налази са земљишно-књижним подацима:

у дођо-букицај ур. 10
 зграда за сопственика са 3
 настајана за издавање

Букица од 7141
 буј. од. за сав. зем. ур. P. 3. 170
 11. 5046

Br. 309, 67 d

Potvrda nemačkih okupacionih vlasti
 o evidentiranju (oduzimanju) pokretne
 i nepokretne imovine (Sara - Bukica
 Almозlino)

II. MOBILIEN — ПОКРЕТНОСТ

a) Bargeld:
 готов новац:

200 10.000 ~

напомену се код новца

b) Kleinodien:
 драгоцености:

ника

c) Wertpapiere:
 хартије од вредности:

ника

d) Forderungen (nach Wechseln, Obligationen, Büchern u. s. w.):
 потраживања (поменена, облигациона, књижна и т. д.):

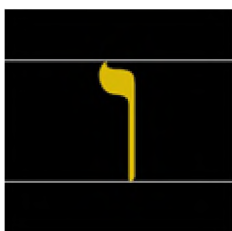
ника

Prezime Almosino pisano je u više varijacija. Ovo je staro sefardsko prezime koje ima značenje: "govornik" ili "propovednik"

Almoslino (S) Orador
Almosnino (S) Orador
Almozlino (S) Orador
Almoznino (S) Orador
Almuslino (S) Orador

U tekstu ove knjige često je prezime Almuzlino pisano i kao Almozlino što mi je na početku traganja po raznim arhivama, bazama podataka (matične knjige rođenih, venčanih, umrlih i razvedenih), ličnim dokumentima, novinskim člancima itd. predstavljalo veliku

poteškoću u utvrđivanju srodstva. Za različito interpretiranje ovog prezimena najviše je "krivo" hebrejsko slovo "VAV".

Slovo VAV

Kako se samoglasnici u hebrejskom alef - betu ne pišu prepušteno je poznavao jezika da ponekad to slovo pročitao kao "U" a ponekad kao slovo "O".

Kako bi se hebrejski jezik pravilno pisao, čitao i izgovarao, pisci Starog zaveta (Biblije) sistemom kombinovanja crta i tačaka ("NIKUDOT") označavali su samoglasnike, pa tako kada je tačka iznad slova VAV onda je to samoglasnik "O", ako je u sredini onda je slovo "U".

Kako su beogradski Jevreji voleli Srbiju kao svoju otadžbinu, često su svom prezimenu dodavali prefiks "ić", pa tako imamo i članove familije koji se prezivaju Almuzlinović ili Almozlinović.

Kod moje babe, Lune Almuzlino (Slavka Pantelić), često su dolazile u goste njena sestra od tetke po majci, Mazal Nahman-Maga, Regina Pesah-Miša i tetka Berta (prezimana se ne sećam), kao i još neke rođake čijih se imena takođe ne sećam. Razgovarale su za mene tada čudnim jezikom (ladino) što mi je privlačilo pažnju, iako nisam ništa razumeo. Na moju žalost znanje tog jezika nije preneto mom ocu i tetkama, ni nama, Luninim unucima i unukama. Tek u mojim 20-tim godinama počeo sam da zapitkujem babu, tetke i oca ali odgovore sam dobijao u fragmentima, tako je bilo i sa njenim rođakama. Sada shvatam zašto su davali tako šturu odgovore, jednostavno hteli su da potisnu taj deo života zbog straha za svoje najbliže.

Iako sam dugo godina imao želju da saznam nešto više o porodici Almuzlino, istraživanja sam započeo tek pre desetak godina. Za ovo vreme skupio sam obimnu dokumentaciju, koju sam pokušao selektivno da prikažem u ovoj knjizi. Želim da moji potomci imaju najvažnije podatke o

svojim precima, zaustavio sam se kod svog rođenja, sa željom da sami dalje istražuju. Knjigu sam posvetio unuci Mili Matijaš i unuku Milošu Matijašu iz Beograda kao i unucima Davidu i Itaiu Rubisa sa kojima se ovaj jevrejski put dug par hiljada godina, njihovim rođenjem, nastavlja opet u EREC ISRAELU.

Fotografije mojih unuka

Mila, rođena 6. novembra 2009. godine

Deca moje ćerke Zorane i
Bojana Matijaša

Miloš, rođen 21. septembra 2016. godine

Deca moje ćerke Theodore i
Monea Rubise

David, rođen 7. marta 2017. godine

Itai, rođen 9. septembra 2020. godine

PRILOZI ZA KNJIGU:

Spisak sahranjenih članova porodice Almuzlino / Almozlino

259	Almozlino	M	Avram	1868	1920	Gl. aleja levo		38
271	Almozlino	J	Avrama	1854	1928	VIII		120
260	Almozlino	Avram	Arnel	1841	1910	IV		27
261	Almozlino	Milo	David		1900	III		128
262	Almozlino	Moša	Estar			IV		146
265	Almozlino	Avram	Josif		1978	Poprečna levo	levo	7
266	Almozlino	Moša	Klara		1899	II		95
267	Almozlino	Arno	Moša		1912-1919	1912-1919		
268	Almozlino		Neb-Elster	1891	1928	VIII		102
269	Almozlino	Rula	Rafajko	1868	1937	X		45
269	Almozlino	J. Josifa	Rakita	1845	1913	Poprečna levo	levo	7
269	Almozlino	Rot	Rea	1919	1999	Poprečna levo	levo	7
270	Almozlino		Salomon	1871	1926	Poprečna desno	levo	44
264	Almozlino		Luca Josif	1880	1932	X		127
255	Almuli	J	Kahni	1857	1917	Gl. aleja desno		51
256	Almuli	J	Rakela	1850	1921	Gl. aleja levo		39
257	Almuli	J	Salomon	1845	1917	Gl. aleja levo		33
258	Almuli	J	Zak	1872	1929	Gl. aleja desno		35
256	Almuli		Sofija	1890	1929	Gl. aleja desno		
266	Almozlino		Emilija		1893	I		28
273	Almozlino	J	Avram			V		167
275	Almozlino	J	Dona		1913	V		80
274	Almozlino		Dona	1871	1939	VI		24
276	Almozlino	R	Eljajn		1926	VII		118
273	Almozlino	Jos.	Gece			XV		153
277	Almozlino	J	Maim	1872	1924	Poprečna levo	desno	31
278	Almozlino	M	Eljajn	1866	1927	VI		24
276	Almozlino	A	Jakov		1933	XV		57
280	Almozlino	Zak	Josif		1912	V		170
283	Almozlino	Jachak	Moša		1899	II		12
281	Almozlino	Josif	Moša		1917	V		3
282	Almozlino		Moša			XIII		91
284	Almozlino	A	Neo		1928	VII		176
285	Almozlino	M	Oru		1918	VII		150
289	Almozlino	A	Rudi	1922	1929	XIII		91
287	Almozlino	M	Suzuljn		1916	V		56
290	Almozlino	Rafael	Sara		1916	V		25
288	Almozlino	Moša	Sara		1912-1919	1912-1919		
291	Almozlino		Venedijana		1902	III		102
292	Almozlino	J	Vera			XIII		6
294	Almozlino		Zlisa	1879	1908	IV		162
293	Almozlino		Zlisa	1871	1939	VIII		120
295	Almozlino	vić	Moša		1914	Čučeva Mat. kumca		
297	Almozlino	M	Roza		1912	V		141

Grafički prikaz parcela Jevrejskog Sefardskog groblja u Beogradu

parcela XIII slika	RL	parcela XIV	BB	RL parcela XVI slika	RD	parcela XV slika Demajo	Bruner
parcela IX		parcela X Bejosif	spomenik Holokaustu aleja	parcela XII Benvenisti		slika parcela XI	deca stradala od spanske groznice
poprecna aleja levo			poprecna aleja desno				spomenik Kladovskog transporta - Austrijanci ubijeni u Sapcu
Geniza			levo glavna aleja desno	Rabini parcela VIII Buli	parcela VII		RK Rahel
parcela V	parcela VI			parcela IV	parcela III Rabin Cadik Danon		
parcela I	parcela II Davičo						
PARK Talvi							
				spomenik 1912-1919 DETAIL	Finci	Kajon	pergola levo
grobovi zaslužnih (pod snegom)			česma		Ruben	pergola desno	

ulica MIJE KOVAČEVIĆA

Aškenasko groblje				
Kapela novog pravoslavnog groblja	pogled na ovaj deo aškenaskog groblja	Najlinger detalj	Ulaz levo>>> <<<desno	Herzl Flajser Klopfer [Roksandić]

Nazivi zanimanja u Beogradu u XIX veku

- Abadžije - koji prave sukna odelo.
- Ardžije - konjušari, štalari, čistači štala.
- Aščije - kuvari.
- Bakali - prodavci mešovite robe na malo.
- Balukdžije - ribari, alasi.
- Bičakdžije - nožari, kovači noževa.
- Bozadžije - proizvođači i prodavci boze, osvežavajućeg pića.
- Boltadžije - trgovci luksuznom i industrijskom stranom robom.
- Bućmedžije - koji prave vrpce od tkanine.
- Buhbinderi - nem. knjigovesci.
- Voskovardžije - voskari.
- Duvandžije i tutundžije - prerađivači i prodavci duvana.
- Dugmedžije - koji prave dugmad.
- Đumrukđije - carinari.
- Ekmedžije, jekmedžije - hlebari, pekari.
- Kaikdžije, kajikdžije - čamdžije, veslari na čamcu.
- Kasapi - mesari.
- Kafedžije - kao i danas.
- Kačari - koji prave burad, kace (nem. pinteri).
- Kiridžije - prevoznici na konjima ili mazgama, u karavanima.
- Kovandžije - pčelari.
- Kujundžije - zlatari.
- Mehandžije - gostioničari.
- Mumđije - voskari, svećari i sapundžije.
- Mutavdžije - koji prave proizvode od kozije dlake, prostirke, torbe ...
- Nalbantin - potkivač konja ili goveda.
- Papudžije - obućari.
- Rabadžije - prevoznici kanaste robe volovskim kolima.
- Sajdžije - časovničari.
- Sakadžije - koji su u buradima (sakama) raznosili i prodavali vodu.
- Salebdžije - proizvođači i prodavci pića od salepa, vrste biljaka.
- Simidžije - koji su mesili simite (mekane bele pogače ili hleb).
- Skeladžije - prevoznici preko reke na skelama.

- Tabaci - kožari, prerađivači kože (nem. lederi).
- Taindžije, tajindžije - tain, tajin je vojnički hleb, u širem smislu vojnički obrok, dobavljači hrane za vojsku.
- Terzije - krojači turskog muškog i ženskog odela.
- Tufegdžije - puškari.
- Ćurčije - kožuhari, proizvođači odeće od ovčije kože, sa runom.
- Šećerdžije - bonbondžije, koji prave slatkiše od šećera.

Dimitrije Marinković, *Društveni život u Beogradu oko 1847.*

2

Porodica
Albahari

המשפחה
אלבחרי

Porodica Albahari

U španskom jeziku Al Bohor označava prvorođenog sina, prvenca u porodici. Al Bahr u arapskom svetu upućuje na čoveka sa mora. Negde između ova dva tumačenja može se potražiti koren prezimenu Albahari, stare sefardske porodice.

Moše Ben Majmon -
Majmonides 1135-1204.
godine

Poreklo ove porodice vodi do Kordobe, grada na reci Gvadalkivir u podnožju planinskog venca Sijera Morena, u španskoj pokrajini Andaluziji. Osnovani su ga Kartaginjani, da bi ga osvajali Rimljani 152 godine p.n.e., Vizigoti u 6 veku, Arapi 711. godine, da bi 1236. godine dospelo pod vlast Kastilje. Do izгона iz Španije jevrejska zajednica u Kordobi živela je relativno mirno, razvijala se kako privredno tako i u oblasti kulture i nauke. Najpoznatiji Jevrej in Kordobe svakako je Moše ben Majmon - Majmonides (napisao je više astronomskih i matematičkih rasprava kao i 18 medicinskih traktata).

Kordoba 15. vek

Iz tog perioda nisam pronašao detaljnije podatke o porodici Albahari.

U masama proteranih Jevreja iz Španije, negde 1510. godine u blizini Venecije u selu Geto koje se i danas isto zove, obreli su se preci današnjih potomaka porodice Albahari. Predanje kaže da je u to vreme Venecijom harala kuga, te je vlast naredila da se svi pridošli Jevreji zatvore u jednu staru napuštenu topionicu gvožđa. Ako se kuga povuče za deset meseci, biće pušteni, ako se ne povuče, znaće se da su oni krivci za bolest. Tako je nastao pojam „geta“, za sve koji su odstranjeni iz društvenog okruženja.

Venecija 16. vek

Posle izгона iz Španije lutajući 20-ak godina po raznim zemljama Evrope i dolaska u Veneciju, većina Jevreja nastavlja put Tunisa, Maroka i Otomanske imperije. Prvi podatak o dolasku ove porodice u Tursku, tačnije u grad Kostur (slovenski naziv), danas Kastorija u severnom delu Grčke, imamo zahvaljujući austrijskim vlastima Zemuna, tačnije Zemunskog magistrata, gde se pominju prvi Albahari za koje se kaže da su došli iz tog grada u Beograd, ali da zbog trgovine dolaze i u Zemun, početkom 18. veka.

Kostur (Kastorija)

Kostur je još u to vreme bio poznat po proizvodnji kožnih i krznenih odevnih predmeta, kao i danas. Došavši u Beograd Jevreji su se uglavnom bavili tim zanatom i trgovinom.

Mapa severnog dela
Grčke sa gradom
Kostur (Kastorija)

Šarl Feriol, francuski
ambasador u Carigradu

Prve pisane tragove o porodici Albahari i njenom prisustvu u Beogradu, nalazim u jednom pismu Šarla Feriola, francuskog ambasadora u Carigradu (na dužnosti od 1699 -1711. godine), francuskom kralju Luju XIV.

Ugarski feudalac Ferenc II Rakoci (1676-1735.) vodio je ustanak protiv austrijske dinastije Habzburga i u tom poslu pomagao ga je novčano francuski kralj Luj XIV.

Novac i potrebne stvari za Rakocija, kralj je slao svom ambasadoru Feriolu u Carigrad, a ovaj je preko svog predstavnika u Beogradu AVRAHAMA ALBAHARIJA to dostavljao Rakociju. Rakoci je novčane iznose i vrednost robe garantovao menicama, koje je ALBAHARI lično odnosio u Carigrad. Zlatnike i srebrnjake, kao i poruke Rakociju nosio je AVRAHAMOV brat MOJSEJ, koji je često bio u poverljivim misijama u Transilvaniji i rumunskim zemljama. AVRAHAM je postupio na isti način i 1709. godine poslavši Rakociju 100.000 livri bez izričitog naloga ambasadora Feriola. Kasnije je Feriol izjavio da je to AVRAHAM postupio bez njegovog naređenja, nego iz vlastitih specijalnih pobuda, naime da Rakociju umesto novca preda espap (robu), kako bi zaradio na njegovom trgovačkom plasiranju. Svota Albahariju nije naplaćena ni 1717. godine.

Plan Zemuna iz 1719. godine

U popisu Jevreja u Beogradu 24. novembra 1717. godine ne nalazimo ni jednog Albaharija, što sigurno govori da su se tada nalazili u Zemunu. Kako su rođачke veze bile neophodne za poslovanje po Otomanskoj carevini tako su bile neophodne i u zapadnoj Evropi, verovatno su tako Avraham i njegov brat Mojsej, imali presudan uticaj na dolazak u Beograd i Zemun i ostalih članova porodice iz Kostura.

Zemunska Glavna ulica, 19. vek

Ograničavanje doseljavanja Jevreja iz Turske (Beograd i sve oblasti pod turskom vlašću južnije od njega) u Zemun primenjivalo se još od 1772. godine. Takav odnos vlasti prema Jevrejima potvrdio je i austrijski car Josif II, prilikom svog boravka u Zemunu 1881. godine. Jednom od najpoznatijih i najbogatijih beogradskih Jevreja, u to vreme, Jakobu Albahariju (juna 1795.) magistrat negativno odgovara na molbu o preseljenju iz Beograda u Zemun. Kasnije iz raznih dokumenata vidimo da je uspeo da dobije stalnu dozvolu boravka u Zemunu, gde je imao svoje dućane (1809).

Deset uglednih beogradskih jevrejskih porodica zatražili su 3. februara 1809. godine od zemunskog Magistrata da ostanu još godinu dana, kako bi se domogle svoje imovine koja je ostala u Beogradu. Te porodice su još početkom Prvog srpskog ustanka (1804.) prebegle u Zemun. Među njima spominju se i porodice Moše Daniela Albaharija, sa tri žene, dvoje dece i kuvaricom koja je bila u službi kod Jakoba Albaharija, kao i porodice Jichaka i Josifa Almosnina sa dve žene i dvoje dece.

Beogradskim Jevrejima koji su prebegli u Zemun, bilo je ugodno da žive u ovom gradu gde nisu plaćali nikakve poreze i takse, a da se pojavljuju kao prodavci uvozne robe u Beogradu. Jakob Albahari imao je u Zemunu veliko stovarište robe potrebno za vođenje poslova svoje firme i kao korektan poslovni čovek imao je određenih privilegija kod zemunskih vlasti. Jednom prilikom zatražio je odobrenje za boravak u varoši za svog rođaka Daniela Albaharija, rekavši da će on ostati u Zemunu, dokle god njegovo stovarište bude bilo u gradu i dok se Daniel bude dobro vladao. Vlasti su odobrile Danielu boravak.

Sefardska sinagoga
u Zemunu

Grob Moše Albaharija na
zemunskom groblju

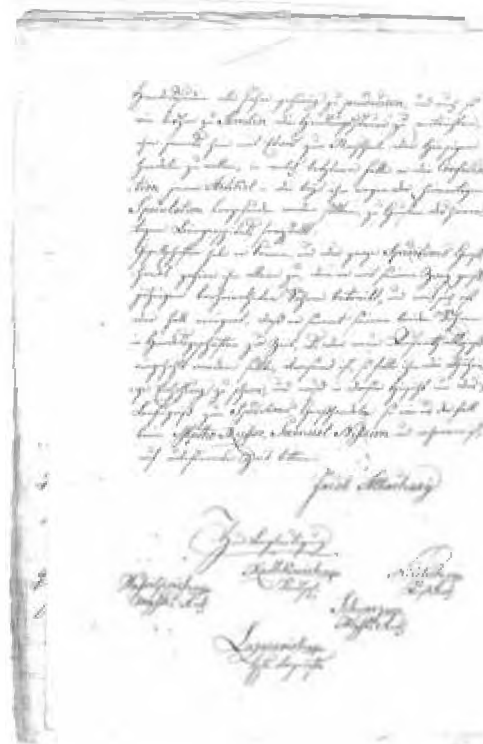

Hana Albahari, ćerka
Solomonova, rođena
1832. umrla 1899.
Zemunsko groblje

Jakob Albahari bio je rodom iz Kostura, u Zemunu je boravio od 1783. godine, gde je na putovanju za Lajpcig i ostao. Godine 1798. godine primio je austrijsko podanstvo i stalno se naselio u Zemunu. Bavio se uvozno - izvoznim poslovima širom Otomanske imperije (očigledno je bio i njihov podanik) pa je tako stekao znatan imetak. Nešto kasnije (oko 1822.) Jakob Albahari prelazi u Beograd, kada su u njemu nastupile povoljnije prilike.

Prema sopstvenoj izjavi vlastima u Beogradu 1822. godine izjavio je da ima 56 godina (to bi trebalo da znači da je rođen 1766. godine).

U popisnim listama beogradskih Jevreja iz 1826. godine nalazim njegovo ime, kao i još nekoliko porodica sa prezimenom Albahari koje su neosporno bile sa njim u bliskom srodstvu s obzirom na to da je ukupan broj Jevreja u Beogradu (235 porodica). Jakobova braća bila su: Solomon, Samuel, Daniel, Heskija, Moše i Isak za koje sam našao imena u dokumentima. Prema tadašnjem zakonu u Zemunu je bio ograničen broj stalno nastanjenih Jevreja na 30 porodica. Pravo da stekne ovakav status imao je samo prvorođeni sin, kada postane punoletan, a ako se oženi ne može da osnuje zasebno domaćinstvo već mora da ostane u porodici u kojoj je rođen. Međutim, zakon se nije uvek poštovao što se vidi iz protokola iz 1824. godine na primeru Jakoba Albaharija.

Dokument sa potpisom
Jakova Albaharija

Zemun, prva polovina 19. veka

Dokument od 11. juna 1824. godine u kojem se spominju neki članovi familije Albahari

U protokolu zemunskog Magistrata od 1. decembra 1823. godine upisano je da Jakov Albahari živi sa članovima porodice: ženom Sarom i ćerkama Rosinom i Reginom, sinom Darso i njegovom porodicom, ženom Sol, sinom Israelom i ćerkom Sarom.

U protokolu zemunskog Magistrata od 29. februara 1824. godine, Darso se pojavljuje samostalno sa članovima svoje porodice kao i nove porodice sa prezimenom Albahari:

- Jakob Albahari sa ženom Sarom i ćerkama Rosinom i Reginom;
- Isak Albahari sa ženom Oru, sinom Simonom i ćerkama Vinturom, Reginom, Vezijanom i Solči;
- Bulisa Albahari sa sinovima Mošom i Isakom i sa ćerkama Esterom, Sarom, Elizabetom i Klarom;
- Darso Albahari sa ženom Sol, sinom Israelom i ćerkom Sarom;
- Salamon Albahari sa ženom Reginom sinom Simonom i ćerkama Vinturom, Reginom, Vesijanom (Venezijanom) i Solči.

Popis Jevreja iz 1826. godine, pod brojem 58 i 67 "Albakar" odnosi se na prezime Albahari

Beograd, prva polovina
19. veka

Slika Jevrejske ulice
krajem 19. veka

Plan Beograda 1878. godine

№	Име	Возраст
11.	Давид Хаим	1
	Исаак Хаим	1
	Симон Хаим	1
12.	Аврам Муса	1
13.	Салман Пирриси	1
14.	Соломон Руд	1
15.	Иосиф Муса	1
16.	Исаак Салман	1
	Соломон Давид	1
17.	Васил Сала	1
18.	Давид Пирриси	1
19.	Исаак Пирриси	1
	Салман Пирриси	1
	Исаак Хаим	1
	Симон Хаим	1
20.	Иосиф Руд	1
	Соломон Руд	1
21.	Исаак Муса	1
	Симон Муса	1
22.	Григор Салман	1
23.	Рубен Муса	1
	Исаак Муса	1
24.	Давид Албахари	1
	Исаак Албахари	1
25.	Хаим Иосиф	1
26.	Аврам Хаим	1
	Исаак Авраам	1
27.	Аврам Хаим	1
	Исаак Авраам	1
28.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
29.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
30.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
31.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
32.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
33.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
34.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
35.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
36.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
37.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
38.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
39.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
40.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
41.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
42.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
43.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
44.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
45.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
46.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
47.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
48.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
49.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1
50.	Хаим Авраам	1
	Исаак Авраам	1

Popis Jevreja iz 1826. godine, pod br. 25 "Albahari" odnosi se na prezime Albahari

Село				Примечания
№	Имя	Возраст	Земельный участок	
120	Соломон Руд	1		
121	Иосиф Муса	1		
122	Исаак Салман	1		
123	Рубен Муса	1		
124	Давид Албахари	1		
125	Исаак Албахари	1		
126	Хаим Иосиф	1		
127	Аврам Хаим	1		
128	Исаак Авраам	1		
129	Хаим Авраам	1		
130	Исаак Авраам	1		
131	Хаим Авраам	1		
132	Исаак Авраам	1		
133	Хаим Авраам	1		
134	Исаак Авраам	1		
135	Хаим Авраам	1		
136	Исаак Авраам	1		
137	Хаим Авраам	1		
138	Исаак Авраам	1		
139	Хаим Авраам	1		
140	Исаак Авраам	1		
141	Хаим Авраам	1		
142	Исаак Авраам	1		
143	Хаим Авраам	1		
144	Исаак Авраам	1		
145	Хаим Авраам	1		
146	Исаак Авраам	1		
147	Хаим Авраам	1		
148	Исаак Авраам	1		
149	Хаим Авраам	1		
150	Исаак Авраам	1		
151	Хаим Авраам	1		
152	Исаак Авраам	1		
153	Хаим Авраам	1		
154	Исаак Авраам	1		
155	Хаим Авраам	1		
156	Исаак Авраам	1		
157	Хаим Авраам	1		
158	Исаак Авраам	1		
159	Хаим Авраам	1		
160	Исаак Авраам	1		
161	Хаим Авраам	1		
162	Исаак Авраам	1		
163	Хаим Авраам	1		
164	Исаак Авраам	1		
165	Хаим Авраам	1		
166	Исаак Авраам	1		
167	Хаим Авраам	1		
168	Исаак Авраам	1		
169	Хаим Авраам	1		
170	Исаак Авраам	1		
171	Хаим Авраам	1		
172	Исаак Авраам	1		
173	Хаим Авраам	1		
174	Исаак Авраам	1		
175	Хаим Авраам	1		
176	Исаак Авраам	1		
177	Хаим Авраам	1		
178	Исаак Авраам	1		
179	Хаим Авраам	1		
180	Исаак Авраам	1		
181	Хаим Авраам	1		
182	Исаак Авраам	1		
183	Хаим Авраам	1		
184	Исаак Авраам	1		
185	Хаим Авраам	1		
186	Исаак Авраам	1		
187	Хаим Авраам	1		
188	Исаак Авраам	1		
189	Хаим Авраам	1		
190	Исаак Авраам	1		
191	Хаим Авраам	1		
192	Исаак Авраам	1		
193	Хаим Авраам	1		
194	Исаак Авраам	1		
195	Хаим Авраам	1		
196	Исаак Авраам	1		
197	Хаим Авраам	1		
198	Исаак Авраам	1		
199	Хаим Авраам	1		
200	Исаак Авраам	1		

Popis Jevreja Beograda iz 1826. godine - Solomon Albahari

Solomonov sin, Jakobov brat, Moše imao, je više dece, imena ovih do kojih sam mogao da dođem putem dokumenata su Salamon, Avram, Heskija, Isak, Samuel:

- Salamon, učitelj, umro u Beogradu 18. januara 1870. godine.
- Samuel, trgovac, oženjen, umro 8. januara 1874. godine.
- Isak, oženjen Sarom.

Tačan redosled rađanja nije poznat.

Osvajanje Beograda u vreme Prvog srpskog ustanka 1804. godine

Moj predak (otac mog čukundede) Avram Moše Albahari

AVRAM MOŠE ALBAHARI, rođen je 1804. godine u Beogradu ili Zemunu. Bio je oženjen SIMHOM. Prema popisu iz 1844. godine, Avram je imao sina Mošu, rođenog 1836. godine, Isaka, rođenog 1838. godine, Solomona, rođenog 1844. godine, ćerku po imenu Rivka, rođenu 1849. godine, Elijau (Ilija), rođenog 1856. godine i Azriela, rođenog 1858. godine.

067206 „N“

I. ČEŠK „N“

I. ČEŠK „N“

Výčet obyč.	JMÉNO OBYČINNÉ	Příjmení	V J A Z E						Příjmení obyč. zpr.	OBYČINNÝ
			Rusky	Hebrejsky	Německy	Přesvědčení		Židovské		
						Evangelický	Římský			
	<i>Agnes</i>									
	<i>Agnes</i>	56	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Carol-Steph</i>	22	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Steph</i>	8	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Cyrena</i>								4	
65	<i>Agnes</i>	45	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Carol-Steph</i>	10	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Steph</i>	7	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Cyrena</i>								4	
	<i>Agnes</i>	40	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Carol-Steph</i>	8	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Steph</i>	6	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Cyrena</i>								2	
66	<i>Steph</i>	40	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Carol-Steph</i>	10	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Steph</i>	6	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Cyrena</i>								4	
	<i>Steph</i>	28	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Carol-Steph</i>	4	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Steph</i>	16	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Cyrena</i>								4	
	<i>Steph</i>	7	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Cyrena</i>								4	
67	<i>Steph</i>	65	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Carol-Steph</i>	26	1	1	1	1	1	1	1	
	<i>Cyrena</i>								6	
	<i>Cyrena</i>								8	

Prema popisu Jevreja iz 1844. godine

	<i>Steph</i>	40	1	1	1	1	1	1	1
	<i>Carol-Steph</i>	8	1	1	1	1	1	1	1
	<i>Steph</i>	6	1	1	1	1	1	1	1
	<i>Cyrena</i>								2
	<i>Cyrena</i>								6

AVRAM MOŠE AIBAHARI umro je 24. septembra 1866. godine u Beogradu, njegova žena SIMHA 3. oktobra 1875. godine takođe u Beogradu.

Deca Avrama i Simhe Albahari:

1. SOLOMON ALBAHARI (moj čukundeda) oženio se sa LUNOM LEVI (moja čukunbaba) 29. marta 1865. godine.
2. ISAK ALBAHARI, bakaln, oženio se sa RAHEL NISIM 18. septembra 1868. godine, umro je 28. marta 1882. godine.

Isak Avrama Albahari i Rahel Nisim, matična knjiga venčanih za 1868. godinu

Rakila žena Isaka Avrama
Albaharija (1843-1923)
spomenik na Jevrejskom
grobљу u Beogradu

3. AZRIEL ALBAHARI bio je oženjen ĐAMILOM, u drugom braku, sa REJNOM ADANJA, venčao se 3. jula 1890. godine.
4. Ćerka RIVKA ALBAHARI udala se za JUDU PAPO 1878. godine, umrla je 3. marta 1889. godine.

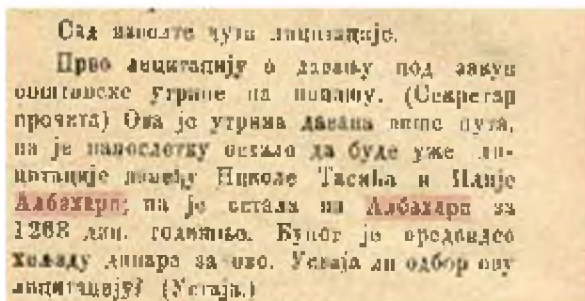
Spomenik Rifke
Albahari na Jevrejskom
grobљу u Beogradu

5. MOŠA ALBAHARI, po zanimanju špekulant, oženjen Đentilom (1833-1901), živeo je u Šapcu. Njegovi potomci vraćaju se u Beograd gde zasnivaju svoje porodice. Njegov potomak (čukununuk) je poznati srpski pisac David Albahari. Mošin unuk Mihael, rođen 20. avgusta 1927. godine, iselio se u Izrael maja 1951. godine.

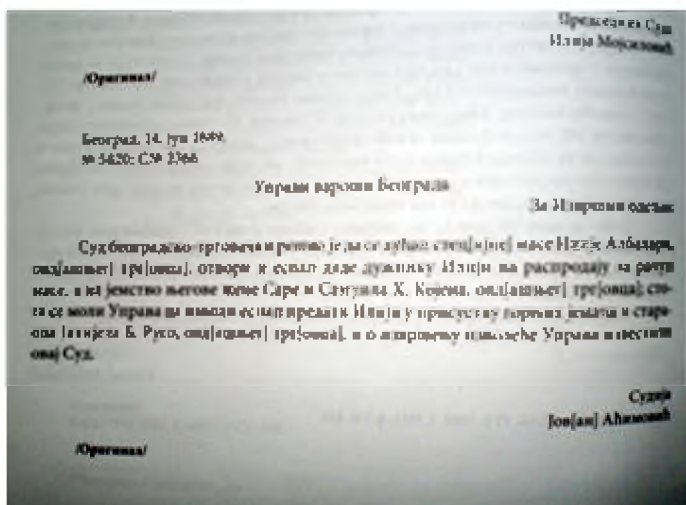

David Albahari

6. ELIJAU (ILIJA) ALBAHARI, bio je u braku sa SAROM KOEN. Venčali su se 26. oktobara 1885. godine i dobili decu Samuela, Marka i Avrama, umro je 1924. godine.

Beogradske opštinske
novine 1892. godine -
licitacija - Ilija Albahari

Stečaj Ilije Albaharija, Arhiv Jugoslavije

Grob Ilije i Sare Albahari na Jevrejskom groblju u Beogradu

Jalija - Dorcöl sredinom XIX veka

SOLOMON I LUNA ALBAHARI, rođena LEVI (Esklava) - moji čukundeda i čukunbaba

Luna Albahari rođena Levi,
Jevrejsko groblje u Beogradu

Solomon i Luna Albahari, rođena Levi venčali su se veoma mladi u 21. godini, 29. marta 1865. godine. Obred venčanja obavio je rabin Jakov Adanja.

Lunin nadimak bio je Esklava (umesto imena i prezimena Luna Levi, u rubrici "ime neveste" u matičnoj knjizi venčanih upisan je nadimak).

Pretpostavljam da je Luna bila iz porodice koja se bavila proizvodnjom ili trgovinom "SKLAVINAMA" pa otuda i njen nadimak. Uz kožu i vunu beogradski/zemunski Jevreji izvozili su vunene ogrtače i pokrivače - SKLAVINE koji su imali široku upotrebu ne samo u Beogradu nego i u Evropi. Izvoz je išao preko Dubrovnika, ali i preko pristaništa u Gabeli na reci Neretvi.

Vuneni pokrivači -
sklavine

Vuneni ogrtač-
sklavina

3. Seљачka nošnja u mnogome se sačuvala i danas. Prostni i siromašni ljudi odevali su se sirovim, vunеним tkivом, које се израђивало у кућама, и то у источној Македонији од црне боје, а у Приморју беле боје, као што и данас носе у Херцеговини и Црној Гори. Ово одело беле или сиве боје од сукна звало се расија (раша), црне боје мрчина, а модре боје модрина. За горње огртаче и за омотаче робе употребљавала се белосива тканина, „слопенсика“ кебад, коју су Дубровчани звали **сидарина**. Ова врста тканине беше позната у западној Европи као словенски производ. За-

List "Pravda" od
24.12.1933. godine

Solomon Albahari, živeo je i radio u Beogradu, bio je po zanimanju kožar, piljar i kopčar. O Solomonu i Luni Albahari nema bližih podataka, osim godine rođenja, venčanja, rađanja dece i datuma smrti.

Oboje su rođeni 1844. godine, venčali su se 1865. godine i izrodili jedanaestoro dece.

Luna Albahari umrla je 28. aprila 1890. godine a Solomon 11. maja 1913. godine, sahranjeni su na Sefardskom groblju u Beogradu.

Grob Lune Albahari i njene
ćerke Sofije udate Nahman

Grob Solomona Albaharija

Deca Solomona i Lune Albahari:

1. JAKOV ALBAHARI rođen 29. januara 1866. godine, umro 20. septembra 1866. godine.
2. JAKOV ALBAHARI rođen 11. decembra 1867. godine, nema daljih podataka.
3. SOFIJA (SIMHA) ALBAHARI rođena 22. decembra 1869. godine, umrla 2. februara 1870. godine.
4. AVRAM ALBAHARI rođen 20. aprila 1871. godine.
5. ŽENSKO DETE, rođeno 20. aprila 1871. godine, umrlo 5. jula 1871. godine.
6. SIMHA (SOFIJA) ALBAHARI rođena 9. marta 1873. godine
7. JAKOV ALBAHARI rođen 6. decembra 1874. godine
8. HAJIM ALBAHARI rođen 9. decembra 1876. godine
9. ORU ALBAHARI rođena 1. marta 1879. godine (moja prababa)
10. MOŠA ALBAHARI rođen 12. aprila 1881. godine
11. ISAK ALBAHARI rođen 7. marta 1884. godine, umro 10. februara 1885. godine

AVRAM SOLOMON ALBAHARI, dete Solomona i Lune (Esklave) Albahari, bakaljin, kafedžija (kafana "Mali bulevar" u Dušanovoj ulici br. 28), bio je oženjen Rivkom Katalan (venčani 14. jula 1896). Stanovao je u sopstvenoj kući u Jevrejskoj ulici br. 3 na Dorćolu.

Sticanje kapitala nije bilo uvek baš po slovu zakona, pa evo jednog primera gde je spomenut Avram Albahari

Вибер, Цикот, Папуша, Коко, Брашно.

Својственик или име на продавца	Продукт	Рефер. претстава	Пансионат	Број ланкета
Урошева улица 47	каштан	кукуруза брашно до 0/0	каштан	1070
Аврам Албара	бибер	кукурузно брашно	каштан	1071
Јосиф Поповић	.	.	каштан	1072
До Цара Душана бр. 3	каштан	каштан	каштан	1073
Аврам Албара	цихол	кукурузно брашно	каштан	1074
Петар Мандић	бибер	кукурузно брашно	каштан	1075
Светозар Стојановић	.	.	каштан	1076
	.	.	каштан	1077

Beogradske opštinske novine, 4. novembar 1896. godine

У Недељу 19. ок. месеца у 2 сата по подне позваћу се у новој синагози са Ђицом

ЕЛИЗОМ

Берком Г. Јанова М. Ленија олд.

Скуп сватова биће у 1 сат по подне у стану Израјела Бендија, а у кући г. Морена С. Азријела. Играња биће после подне у кафани код „Малог Булевар“ Душанова улица, гди ћу примати и честитања.

Молим сроднике и пријатеље, да ово сматрају као позив, јер нарочито позивнице нећу слаати, и мило ће ми бити ако ме своје посете удостојите.

Београд.

С поштовањем
ДАНИЛО М. АЛБАХАРИ
Шаичанин трг. ном.

Шешпире слампе!

Кепске и мушке за одрасле и децу, које имах у великом избору *расширићем* по врло умереној цени.

Милом Свирлић
Поштованим грађанима и мојим муштеријама

Стављам до знања да ћу се

од 1. Маја т. године из олтара из кафе „Два Јаблана“ и да ћу се преселити у кафану код „Златог Лафа“ пређе кастриотова а сада Македонска улица до кафе „Радничка касина“.

С поштовањем
Иштв Петровић
каф. „Два Јаблана“

Ред пловидбе

Дунавског друштва

Поштанских и путничких лађа, важи од 19. априла 1896. год. до даље наредбе

1. На Дунав

Из Београда за Оршаву-Брак-Лу-Галиц четвргом, суботом и недељаником у 5 сати из јутра.

Из Београда за Будимпешту-Беч: суботом, недељаником и четвргом у 8 с. 30 м. у вече.

II. На Сава у мотозатјој служби:

Из Шаца за Београд: уторником, четвргом и недељом у 7 сати из јутра.

Из Београда за Шаца: недељаником, средом, петком и суботом у 7 сати из јутра.

IV. Дуже српске дунавске обале:

а) Поштанска лађа

Из Београда за Пачичо-Форконтмац, Смедереву, Ковин, Дубровицу, Банат, Градинте, Молдову, Дреикону, Милановиц, Оршаву, до Галица, Новодељаником, четвргом и суботом у 5 сати из јутра (средом-српско време).

Из Београда за Будимпешту-Беч: суботом, четвргом и суботом у 8 и по сати у вече.

б) Сако на српској страни изваде лађе у мотозатјој служби.

Из Београд за Гроцк, Гроцку, Смедереву, до Дубравце, четвргом, петком и суботом у 3 сата после подне.

Из Дубравце за Смедереву, Гроцку, Ритонек, до Београда, петком, суботом и недељом у 9 сати пре подне.

Из Београда за Ритонек, Гроцку, Смедереву, Дубровицу, Градинте, Голубца, уторником и недељом у 3 сата по подне.

Из Голубца за Градинте, Дубровицу, Смедереву, Гроцку, Ритонек до Београда средом и недељаником у 4 сата из јутра

Апотека код Инеза Михаила

на Зеленом Вешу

Прешла је од 1. Маја, по Решењу г. мн. ун. дела у моју својину од тога дана апотека стоји под мојим именом без икакве кесе са стец, масом мога оца А. Делника и без икаквих обавеза и терета.

Апотеку своју уредно сам новона потпуно, свабдео је са свима лековима како официјалним тако и неофицијалним, као и са различитим најновијим специјалитетима, парфимеријом и хируршким апаратима.

Част ми је овим путем обратити се г. мн. и да ме удостојим посетом свој посло вратици.

Блавак Саван и Копилица Штамп

Српска Кредитна Банка

ИЗДАЈЕ ЗАКОНЕ

На српске лозове, ренте, облигације и на акције Нар. Банке.

У ЗЛАТУ ПО 7 проц. ГОД. КАМАТЕ

Прима узме у слободу:

у 3 месеци отпак по 3 и по проц.

у 3 месеци " " 4 проц.

У сребру:

у 3 месеци отпак по 4 и по проц.

ХОТЕЛ ЦЕНТРАЛ

КАФАНА, РЕСТАУРАЦИЈА И ВАШТА ПРВОГ РЕДА У ЗЕМУНУ

Хотел је првога реда, и стоји у свако доба на усади поштом, путницима из Србије а састоји се из преко 30 соба најмодернијег амантажа, по свима собама спроведена је електрична осветлост.

Рестаурација је свабдељена са највишим јелом и пићем.

Кафана првога реда код истог кровом.

Вашта је потпуно претуређена, електрично осветљена, а особито је добро за ову господо Београдјана, који желе да се мало превале и истог дана да се врате железницом у пола десет сати ноћу.

Најдужи се што већем одвију п. п. публике.

Препоручујем се са особитим поштовањем

Земун, Авр. 1895. **Франца Штрајкер**
хотелјер код Централа

НА ЗНАЊЕ

Јављам којим пошт. муштеријама и позиваницима да сам се са мојом **стругарском Дугогодишњом радницом** до Булевар преселио од 1. Маја код старог телеграфа у кућу г. **Немајке** а поред струг. радње почео сам и **стиларске радње** радити све што у овој рад. снади. Нарочито имах на стоваришту **стиларског летог** својог **лампашија стигарског** и **стругарског**. Примам поручбине како за амантај тако и грађанско и израђујем их тачно и солдано.

Такође имах на стоваришту у великом избору **мртвачких свадки** а такође и све спреме за то потребне.

С поштовањем
Милош Радојевић
столар.

307

! УБИЈЕНА ЈЕ !

конкуренција земунска, јер сад продајемо **женских жакета, крагвова, кепова** ванредно јефтино а израда је најновија од само добрих штофора. **женских шешира** огроман избор **јефтиније** но **игде**. **Мидера** само у ванредно добрим **квалитетима** и **ниског париског кроја**, чинке, **поштоматр** од **свиле**, **перле** и **виљонске**, **панталона** **свију** **софте** и **боје** за **кројачице** **изванредно** **спштана** **цена**.

Сако у помодној радњи

РОЗА ШТЕРН И СИН

У Недељу 19. ок. месеца у 2 сата по подне позваћу се у новој синагози са Ђицом

ЕЛИЗОМ

Берком Г. Јанова М. Ленија олд.

Скуп сватова биће у 1 сат по подне у стану Израјела Бендија, а у кући г. Морена С. Азријела. Играња биће после подне у кафани код „Малог Булевар“ Душанова улица, гди ћу примати и честитања.

Молим сроднике и пријатеље, да ово сматрају као позив, јер нарочито позивнице нећу слаати, и мило ће ми бити ако ме своје посете удостојите.

Београд.

С поштовањем
ДАНИЛО М. АЛБАХАРИ
Шаичанин трг. ном.

Novine Mali žurnal od 14. maja 1896. godine i kafana "Mali bulevar"

Molba Avrama Albaharija
 Građevinskom odboru opštine
 grada Beograda iz koje se vidi
 adresa na kojoj stanuje

Kafana "Mali bulevar",
 Dušanova ulica br. 28
 (na slici desno vide se
 stolovi u bašti kafane)

Prvi učitelj plesa - „tanc-majstor“ u starom Beogradu bio je Čika Mika, po zanimanju moler, mislim da mu je prezime bilo Demažu. On je otvorio u Beogradu školu igranja 1895. godine u kafani „Mali Bulevar“, koju je tada držao kafadžija Avram Albahari. Kafana je imala specijalnu salu za ples a tanc šul je radio subotom uveče, nedeljama i praznicima. Lokal se nalazio u Dušanovoj ulici br. 26 gde je docnije, kada je kafana „Mali Bulevar“ bila srušena, sazidana nova velika zgrada, sa posebnom zgradom u dvorištu. Zgrada je sazidana 1928. godine a vlasnica zgrade je bila Žaneta Gabaj, koja je lažnim ispravama napustila okupiranu domovinu i pobešla prvo u Italiju a odatle u Južnu Ameriku - Brazil, gde i danas živi, ukoliko je u životu. Sa njom su izbegle i dve udete kćeri Bukica i jedna mladja, sa tetovima i decom, dok su njenog sina sa snajom i jednim detetom likvidirali nacisti 1942. godine. Škola igranja pok. Čika Mike molera bila je u smislu tadašnjeg morala na glasu. U toj školi su ponikli mnogi ljubavni pakovi, i iste škole su ponikli mnogi srećni brakovi staroga Beograda.

Iz knjige dr. Davida Tajtacaka “Beogradski
Jevreji i njihova zanimanja“

AVRAM SOLOMONA ALBAHARI imao je sa ženom RIVKOM petoro dece:

1. Solomon, rođen 10. juna 1897. godine u Beogradu
2. Mihael, rođen 8. januara 1899. godine u Beogradu
3. Luna, rođena 20. novembra 1900. godine u Beogradu a umrla 19. marta 1902. godine u Beogradu
4. Rahel, rođena 2. septembra 1908. godine u Beogradu, venčala se sa Moricom Koenom 26. februara 1933. godine sa stanom u ulici Kralja Petra 71 (zgrada Jevrejske opštine Bograd)
5. David, rođen 28. aprila 1915. godine, umro 5. decembra 1916. godine od pneumonije.

SIMHA (SOFIJA), ćerka Solomona i Lune (Esklave) Albahari venčala se sa OZEROM MORENOM M. NAHMANOM, 2. juna 1896. godine u Beogradu. Moreno je bio po zanimanju špekulant, Nahmanovi su važili za imućniju jevrejsku porodicu. Moreno je umro 1929. a Sofija 1940. godine, tako piše na spomeniku na Jevrejskom groblju u Beogradu (iako podaci iz čitulje u listu “Vreme” od 28. januara 1941. godine, koju je dala porodica, piše da je umrla 27. januara 1941. a sahranjena 28. januara iste godine).

Личне и породичне вестив

Читица

... + Софија **Нахман**, преминула је 27 в. м. Сахрана данас у 14 часова на капела на Новом гробљу.

List "Vreme" 28.
januar 1941. godine

Јуче су сахрањени у Београду: **Наталија Гојковић**, домаћица, 57 година. Браће **Недића** 24; **Борисав Марковић**, кројач војне одеће, 48 година. Дунавска 16; **Софија **Нахман****, удова, 80 година. **Доксимова** 26.

List "Vreme" 29.
januar 1941. godine

Spomenik Morenu Nahmanu na
Jevrejskom groblju u Beogradu

Simha (Sofija) Nahman,
rodена Albahari

Dorćol, Jevrejska ulica 1895. godine

Ozer Moreno M. Nahman

Moreno Nahman i Sofija rođena Albahari imali su troje dece:

1. SARA NAHMAN, rođena 11. marta 1897. godine u Beogradu, udata za Cadika Levija, trgovca tekstilom iz Smedereva. Umrula je 30. marta 1940. godine i sahranjena na Jevrejskom groblju u Smederevu. Cadik je imao veliku trgovačku radnju u centru Smedereva u Konstantinovićevoj zgradi.

Smederevo -
Konstantinovičeva
zgrada

O njemu i njegovom bratu Janku takođe trgovcu, bivši šegrt Stanimir Lazarević kaže:

Да ли су трговинске радње имале имена?

– Радња у којој сам учио занат није имала своје посебно име. Али, неке су то имале. Тако, Јанко Лепи, који је имао доста муштерија из Савице и спортиста дао је радњи име „спортиста“, а његов брат Јадик Пеша – „Добро срце“. Други се имена не сећам.

Људи код којих сам учио занат били су према мени добри. Научили су ме да га волим, да ценим муштерије – и ја сам такође брзо док сам се напустио у продавници иза тезге или у великој Рабној кући.

ТРГОВАНКА МАРКА

У младости је Јанко Спидервић трговало са трговцем Јанком Леал-ом, који је имао палатски „Спортиста“. Дедовина је, а се каже и даје трговци или боље рећи – са интересом се односно према његовој палати продаје робу. Чудило га је да се роба која је цена 20 динара после продаје продаје за 11.

Једног дана је Јанко ставио приредбу гласа привасти. – Де-ди ми другови, а кад мене ниса ранио, али баш знала, изајер? – Па како то да чиниш, кад тебе је читала фабриката са ценама. Прија-вљени сам, није ми јамко – једно сам рече на робу, по другој је при-дајети?

Онда је Јанко објаснио да свака роба има два имена. Једно је глас прво, стварна цена изговара која је имала трговачку марку (шифру) састављену од слова БЕСИМАНТОВ. Слова од Б до О су представља-ла цифре од 1 до 9, а слово В је било ознака за 0. Поред тога инак била је ова друга – са математичком ознаком!

Трговац Јован С. Арцићковић имао је своју „марку“ или шифру. Почетна слова АБВУГ (а, б, в, г, д...) одговарале су цифрима од 1 до 9, а десето слово абуга било је 0. Истим је било у „марки“ да не буде два исто слова. Остало је забележено да су трговци Вукићки и Батковић имали „марку“ КАЗИМАНОВИТ. Станимир Шамревић – И. В. Т. СТАЖИВО, Методи Јелић – ПРОВИДАШЕ, Ђоста Митровић – ВЛАЖИСТВО, Драгољуб Перић – ТЕНИШВАРУК. Било је и многи, необичних „марки“ као што су ПОЛТЕМИНУС, ФРАНСУС-КИ, АВДЕМБОРИУ...

Ове шифре су могле јавно да се одговору ако би купца био ма-ло припастило. Онда се правили као једна од интернационалних франко-вацких, која је била својствена сваком граду.

Извод из књиге mr. Slavka Domazeta
“Zapisi o starom Smederevu”

2. LUNA - LUJZA - NAHMAN, rođena 30. juna 1900. godine u Beogradu, bila je udata u Osjeku. Stradala je u Jasenovcu 1942. (1943.) godine. Nemam bližih podataka o njoj i njenoj porodici.

Koncentracioni
logor smrti
Jasenovac, Hrvatska

3. MAZAL (MAGA) NAHMAN rođena je 10. oktobra 1904. godine u Beogradu. Odlazeći često u Smederevo gde su joj živela tri ujaka, Moša, Jakov i Hajim upoznala se sa mladim inženjerom, jednim od rukovodilaca firme "SARTID" a.d. Ernestom Radlinskim. Ernest je bio po poreklu Čeh, rođen u Rumuniji (14. avgusta 1892. godine), studije na Tehničkom fakultetu završio je u Beču. Na predlog mladog inženjera Radlinskog osnovani su veslački i fudbalski klub "Sartid".

Pogon "Sartida"

3.3. Osnivanje fudbalskog kluba „Sartid“ iz Smedereva

Fudbalski klub „Sartid“ iz Smedereva osnovan je 6. maja 1924. godine kada ga je osnovao Prisko Mitrović, rudarsko-geodetski inženjer i vlasnik društva (Sartid). Prema svojim idejama i željama ovaj klub je osnovan na predlog inženjera Ernesta Radlinskog. Mnogi od osnivača kluba bili su pre svega ljudi koji su se ova popularna igra počeli interesovati u Smederevu i okolnim selima i naseljenim zonama vlasti da se po završetku Drugog svetskog rata formiraju novi timovi sportskih klubova.

Na predlog Ernesta Radlinskog osnovan je fudbalski klub „Sartid“, 6. maja 1924. godine

Слика бр. 5 Тим из 1924. године

Napustivši prosperitetan posao u “Sartidu”, zbog ljubavi prema Magi Nahman, Ernest dolazi u Beograd. U ono vreme nije se gledalo blagonaklono na vezu Jevrejke i nejevrejina tako da mladi par živi nevenčano (venčaće se 26. jula 1926. godine). Iako iz bogate porodice, Maga nije imala njihovu materijalnu pomoć a Ernest prihode. Donose odluku da otvore trafiku, koja je doduše donosila skroman prihod. Posao nije bio rizičan jer su u svakom momentu mogli da vrate robu dobavljaču ako im prodaja ne bi išla.

Sa ušteđevinom i novostečenim kapitalom Ernest otvara fabriku za proizvodnju izolacionog materijala prvo u zakupljenom prostoru, da bi 1928. godine kupio plac i saziadao proizvodni pogon u Radničkoj ulici br. 9 na Čukarici. U kapitalu Ernesta Radlinskog sa 1/3 tajnog kapitala učestvovala je i Maga Nahman.

Se faksom iz Hristova Tisa ul. 101. na Beogradu

Trgovacka 9

"Elisa" Ing. Ernst Radlinsky, fabrika izolacionih cevi sa električne instalacije, Beograd, Vojislava Ilića 108.-
Hilendarska 32/IV

Ova industrija izolacionih cevi sa električne instalacije postoji na ovačskoj pija. i od početka 1933 godine i protokolišna je kod beogradske trgovackog Suda. Kao sopstvenik firme registrovan je Ing. Ernst Radlinsky, oca 1892 godine rođen, neoženjen, inače diplomirani mašinski inženjer. On je kao takav bio namestani od posla Rata kod "Sertida", gde je oca 1933 godine, a noma toga je pristupio osnivanju ove firme. Fabrika se najpre nalazila u Mačvanskoj ulici 41, a danas na gornjoj adresi, dok se njegov privatan stan nalazi u Hilendarskoj ulici 32/IV. Od početka osnivanja u firmi je sa 1/3 kapitala zainteresovana tajno gospodjica Magda Stummann, koja je ranije saradivala sa upitanim zajedno sa svojim bratom Stivom kod istog OŠerikog Radlinskog u Beogradu i tim kapitalom je počeo samostalno rad. Danas fabrika raspolaže inventarom u vrednosti od oca Din. 600.000.- računajući tu i deo instalacija nove fabrike izolovanih bakarnih provodnika, koju Radlinsky ovovremeno gradi na Lukrići. Podržavani lager robe ceni se na oca Din. 180.000.- Robne obaveze su minimalne, jer se mahom koristi pogodnosti kupovine sa gotovo, kasa - skonta. Potraživanja firma nema, jer isključivo radi sa go-

Indj. Ernst Radlinski Hilendarska 32

Upitani je star oca 41 god. neoženjen sa stanom u Hilendarsku 32.

Pre oca 12 god. stupio je kao direktor u Fabriku Sardit, kod koje je imao lepu platu i prihod tako, da je početkom ove godine kod svog istupa zastedio nekih 1.200.000. Din.

Ove godine upitani je osnovao svoju firmu kao diplomirani inženjer tehničko mašinske struke, i to svoju radnju prijavio pod imenom Indj. Ernst Radlinsk tvornica cevi za izolovanje elektrike Mačvanska 41.

U fabrici se nalaze razne mašine specijalne vredne oko 800.000 Din. i lager preradjenog i nepreradjenog materijala oko 100.000 Din. sve isplaceno.

U fabricu zaposluje 6 stručnih i 6 nestručnih radni Posao upitanog je veoma dobar, ima izgleda dobrog prosperiteta, nepokretnog imanja nema, ali kako se zna n duga, dok potraživanja imade oko 50-60.000 Din. vecinom sigurna. Karakter dobar, platiša takodjer, pa nam ga kao takova preporucuju za kredit.

Potvrde o bonitetu Ernesta Radlinskog

Ing. Ernst Radlinsky, fabrika izolacionih cevi sa električne instalacije, Beograd, Vojislava Ilića ul. 108.-

Dopunski izveštaj:

Sagovorujući na naš izveštaj od 4.6.1936 godine, saopštavamo vam u vezi Vašega pisma od 10 juna s. g., da naš izveštaj odgovara stvarnom sadržaju stanju gornje firme. Ostale svoja kretnosti u pogledu Ing. Radlinskog ima deponovana na ukamćenju kod sigurnih novčanih zavoda, među ostalima kod državne hipotekarne banke, Poštanske štedionice itd. - Prema svemu iskločenom njemu se mogu poveliti krediti od Din. 50-60.000.- u pojedinačnu slučaj, ali naglašavamo da on najradije plaća gotovim novcem i da tu prilika treba koristiti.

DIL.-ad dato.- Beograd, 15.6.1936.- /Društvo Industrijoev in veletrgovceev/
L j u b i j a n a

Б. Власнички лист — B. Vlasnički list

Број земљишноопходног уписа: 157
 Број земљишопходног описка:

Редни број листа	УПИСИ — UPISI	ПРИМЕДБЕ PRIMEDBE
	Пош. бр. 10-174/19 укључено је као пошиље на земљиште у А листу у корист:	
1	Получаоц: <i>Милош Милошевић-Милић из Београда</i>	

Vlasnički list iz
zemljišnih knjiga
Mage Nahman

Катастарски општина БЕОГРАД
 Катастарска служба

Земљишопходни описак
 Земљишопходни листак

107-057/10

А. Пописни лист — A. Popisni list

Број земљишноопходног уписа: 157
 Број земљишопходног описка:

Први одељак — Prvi odeljak

Редни број листа	Број катастарског уписа (поштом)	ОЗНАКА ЗЕМЉИШТА OZNAKA ZEMLJISTA	Површина према катастру			ПРИМЕДБЕ PRIMEDBE
			акт.	к.	укуп.	
1	157	Купов. кр. 42. у улици Винчанска Свобода на катастарској, поштом број 10-174/19			576/100	

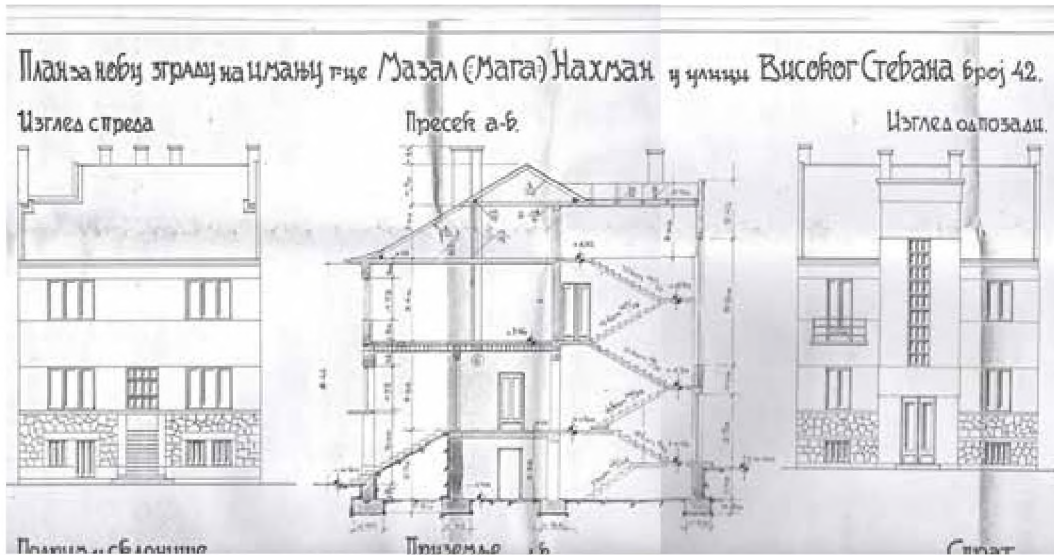

Земљишопходни описак (лист А, Б, В) — Земљишопходни листак (лист А, Б, В)

Popisni list - druga
strana Vlasničkog lista
na ime Mage Nahman

U istoj godini (1938.) Maga podiže dvospratnu kuću u ulici Visokog Stevana br. 42 (danas br. 50) kao i zajedničku četvorospratnu zgradu u Dobračinoj ulici br. 56.

Maga je 27. marta 1941. godine, samo deset dana pred početak bombardovanja Beograda (6. april 1941. godine), prodala kuću u ulici Visokog Stevana br. 42 danas br. 50.

Plan za izgradnju kuće u ulici Visokog Stevana br. 42 danas br. 50

Fabrika "ELIZO", Ernesta Radlinskog pre rušenja, na ovom mestu danas je šoping mol "ADA"

Српски суд у VII регији града Београда и то судија Милош Ј. Милевић са заменичарем Чаславином по предмету конфискације имовине предузета "Мана" из Народно-електричних инсталационих цени Радлиског Эрнста: кат. оца, Добрички, ул.бр. 38 које се конфискује на основу прописанаг члака 304 став 1. Одружног суда у Београду бр. II, III, IV, 648/46 од 30 X 1946 год. док је осталоу

ОДЛУКА

I. Конфискује имовне Радлиског Эрнста кат. оца, које је било под привредном управљеном управно-општинском државом на основу одлуке овога суда II- 260/46 од 14 XII 1946 год. у износу у земљишту бр. 2358 Ко. Београд, Београд, бр. 178 и то кућа са остацима у ул. Радичкој бр. 9 познатије "3032 м" као и предузете "Мана" из области електроинсталационих цени, које се ту налази са свим постројкама и уређајима те материјалом по праву ленте пошто од стране овог суда на лицу места на дан 5 II 1947 год. прени у својину државе под савесном документацијом о том да овом целокупном имовином располаже Министарство надзора и Н.П. Србије у Београду.

II. Укине првен. апелациони по, I ове одлуке у земљишту оспораване одмах по завршеној документацији Српског суда у III регији града Београда, у земљишту околоне.

У предмету се извршавају:

- 1) Министарство надзора и Н.П. Србије у Београду;
- 2) Радлиски Эрнст, кат. оца Добрички, ул.бр. 38;
- 3) II, III, VII регија града Београда;
- 4) Јавна судбина у VII регији града Београда;
- 5) Одружни суд у Београду;
- 6) Српски суд у III регији града Београда-земљишту околоне;
- 7) Оште одољиво-првони оца II, III, IV, града Београда;
- 8) Вуковић Виктор, оддел за управно комунитарно предузета "Мана" у Београду.

Српски суд у III регији града Београда,
дан 18 децембра 1947 год.

Заменичар,
Часлава Миловић, суд.

Милош Миловић, суд.

Akt suda o oduzimanju celokupne imovine Ernesta Radlinskog od 30. oktobra 1946. godine

Smederevo
1910. godine

Ernest Radlinski i Mazal Maga Nahman venčali su se posle Drugog svetskog rata 1956. godine

Ernest Radlinski "Čikica" umro je 14. maja 1976. godine a Mazal (Maga) Nahman - Radlinski 20. septembra 1992. godine. Sahranjeni su na Jevrejskom groblju u Beogradu u grobu babinog i Maginog ujaka Jakova Albaharija.

Jevrejsko groblje
u Beogradu

JAKOV ALBAHARI sin Solomona i Lune (Esklave) Albahari, trgovac, bio je oženjen ROZALIJOM ALFANDARI. Venčali su se 1900. godine u Pančevu. Jedno vreme živeli su u Smederevu da bi se 20-tih godina XX veka trajno nastanili u Beogradu.

O njemu imam malo podataka osim par crtica pronađenih u tadašnjim novinama.

Продаја ИМОВИНЕ
степ. масе Албахари С. Јакова

Одлуком Првостепеног Београдског Трговачког Суда од 19. октобра 1929. год. М.Бр. 17169 одређена је продаја путем јавне лицитације преостале имовине стезајне масе Албахари С. Јакова.

Продаја ће се извршити на дан 30. октобра тек. год. почев од 8 час. у дућану степ. дужника у Васићкој ул. бр. 3. Поред мануфактурне робе продаји ће бити изложене тезге, рафови и једна каса. 22641,1-2

Stečaj Jakova Solomona Albaharija - "Vreme" 30.10.1929. godina

"Politika" od 11. decembra 1913. godine tekst "Pucanj kod Imperijala" - Jakov Albahari

ПУДАЊ КОД „ИМПЕРИЈАЛА“.

— Једна јутрошња несрећна трговица међу Израелским савоцима. —

Јутрос око 8 часова седели су код „Империјала“ Јаков Албахари, трговац из Смедерева, и Јосиф Пардо ајар, из Београда.

Пили су кафу и, као људи трговци, разговарали о „кшефту“. Тада се одједном Албахари сети да има на продају један мали бровинг револвер, Пардо човек који купује све и свашта, изјавио је одмах жељу, да види робу.

Албахари је извукао револвер из цела и онда је настало стручно разгледање.

— Треба бити опрезан. О оружју знамо много мање него је мислио Ис-

раилан син из Београда и извукао револвер са метцима онда је сасвим комотно повучао за оров, да види „како шкљоца“.

Али у истом тренутку грмнуо је пуцањ и Израилан син из Смедерева дрхнуо је, да се затресао „Империјал“. Међак, последњи к је је био изостао у цени, пробушао је Албахарију коју извод колони.

Разуме се, да од трговине није могло бити више ништа, Албахари је пренео у болницу, Пардо одвео га у полицију, а револвер гости „Империјала“ и маса света који се на пуцањ, сручио са пуцањ, ста и су да наговарају о ајарској несрећној трговини.

“Politika” 11. decembar 1913. godine, tekst u kome se spominje Jakov Albahari

Jakov Albahari, slika sa nadgrobnog spomenika na Jevrejskom groblju u Beogradu

Jakov i Rozalija imali su petoro dece:

1. LUNA (LUJZA) rođena 27. aprila 1901. godine u Beogradu, udala se za Solomona Altaraca iz Sarajeva 20. juna 1926. godine u Beogradu. U matičnoj knjizi rođenih, sefardske veroispovedne opštine Beograd, pronašao sam da je rodila sina Avrama (Alfreda) 15. marta 1927. godine. Podataka o drugoj deci nema jer se verovatno odselila u Sarajevo. U bazi

podataka žrtava Holokausta Luna Altarac - Albahari navedeno je da je odvedena sa sinom Alfredom iz logora na ostrvu Rab u nacistički logor Aušvic (Osvjensčim) u Poljskoj, 1944. godine. Drugih podataka nemam.

Konzentracioni logor na ostrvu Rab - Hrvatska

Jevrejska deca u koncentracionom logoru na ostrvu Rab - Hrvatska

Логор Аушвиц

Аушвиц је био највећи нацистички концентрациони логор за масовно уништење становништва. Налазио се у јужној Полској, 50 km западно од Кракова и 286 km од Варшаве. Име је добио по оближњем граду Освенциму (Аушвиц на немачком). Након немачке евакуације Полске септембра 1939, Освенцим је прикључен Немачкој и име му је промењено у Аушвиц.

Државног музеја Аушвиц-Биркенау, основаног 1947, који има и функцију истраживачког центра за проучавање холокауста. УНЕСКО је овај логор 1979. прогласио делом Светске баштине под именом „Аушвиц-Биркенау - најмањи нацистички концентрациони логор смрти“.

A black and white photograph of the Auschwitz-Birkenau concentration camp. The image shows the main entrance to the camp, a large building with a central tower, and the railway tracks leading to the camp. The ground is covered in snow or ash.

Удружење Студенткиња
на Београдском Универзитету
одржало је јуче своју четврту
годишњу скупштину

Напојнички гост Станка Копаџић, председница (у средини), Бекимић Ми-
чићковић (десно) и Костић (лево)

Јуче три јуче одржала је Удружење Студенткиња на Београдском Универзитету своју четврту годишњу скупштину, која је била веома добро посећена.

Скупштину је отворила председница, Станка Копаџић.

Затим је секретар, г-ђица Ј. Албахари, изнела извештај о раду удружења у протеклој години. На повештају се види да је удружење деловало на одржању изложби и издавању Удружених Улога. Је уопштење које имао културног значаја. Председница је на предлог Станке Копаџић и других предложила да се у већи са зградом поверује. У току прошле године одржан је изложба предлога изложба радни Удружених Студенткиња. Предложена су два места: Катедра Биологије и М. Костић, Биоло-

ја Катедра и с. др. Јан Јанковић, др. Ивко, Вања Ђорђевић и Вања Јанковић.

На извештају Бекимић види се да је у току прошле године било много значајних студенских радних — студената. У извештају се види да је било много значајних радних студената. У извештају се види да је било много значајних радних студената. У извештају се види да је било много значајних радних студената.

За предлог изабрани је г-ђица Станка Копаџић. За чланове удружења су предложени Мила Миливојевић, Вера Попковић, Лујза Албахари и Нилка Салатићковић. Скупштина је закључила у 11 и 12 часова.

“Vreme” 23. novembar 1925.
godine - Luna (Lujza) Albahari

За предлог изабрани је г-ђица Станка Копаџић. За чланове удружења су предложени Мила Миливојевић, Вера Попковић, Лујза Албахари и Нилка Салатићковић. Скупштина је закључила у 11 и 12 часова.

2. AVRAM (ALFRED) JAKOVA ALBAHARI рођен је 17. маја 1903. године у Београду, свршени студент права, умро 16. децембра 1929. године и сахрањен на Јеврејском гробљу у Београду.

ЧИТУЉА
Са великим болом добијемо савице сродницима и пријатељима да је наш милак син и брат Алфред Албахари извршио правах промишљао 16. децембра у 16 год. свога живота после кратког боловања. Погреб краће са гробљанског капела данас у 11 часова.

“Vreme”- 17.12.1929. godina

3. MENAHEM JAKOVA ALBAHARI, trgovac, rođen je 17. decembra 1905. godine u Smederevu. Oženio se Sarom (Ninom) Saso 30. oktobra 1932. godine u Beogradu, sa kojom je imao ćerku Izabelu. Menahem je 1941. godine odveden u "Topovske šupe" odakle mu se gubi svaki trag, žena Sara i dete na Staro sajmište. Ugušeni su u kamionu zvanom "dušegupka" 1942. godine.

Ime: Nina

Ime oca: Miša

Devojačko prezime:

Godina rođenja / starost: 1911 / 30

Zanimanje: domaćica

Nacionalnost / veroispovest: Srpkinja /

Boravište / adresa: Beograd / Simina 15a

IZVORI:

IAB-42-K416-650

IAB-1-KŽ

Podnosilac prijave: Greta Albahari

NAPOMENA: Prema prijavi Grete Albahari, Ninin suprug Menahem - Mikloš Mika, trgovac, odveden je oktobra 1941. godine iz logora Topovske šupe (IAB-42-K416-649).

PORODICA:

Suprug: Menahem - Mika

Deca: Izabela

Istorijski arhiv Beograda - baza žrtava Holokausta

својствен буре
својствен буре
хотел
hотел

његов стан
njegov stan

ПРИЈАВА – PRIJAVA
ПРИЈАВЉУЈЕ СЕ – PRIJAVLJUJE SE

Име, презиме, отац – Име, презиме, отац
Име порекло и презиме. За ујак или дединац и рођак или сестра и рођака. За мајку и мајку и рођака или маћу и дединаца ујакотина или маћина

Занимање – Занимање
Држављанство – Држављанство
Дат. места и год. рођења – Дат. места и год. рођења
Место рођења, през. имена – Место рођења, през. имена
Занимљивости, през. имена – Занимљивости, през. имена
Бројни став – Бројни став
Зна – Зна
Година или год и месец, а месецем датумом рођења
Месец или год и месец, а месецем датумом рођења
Година или и месецем датумом рођења
Година или и месецем датумом рођења
Година или и месецем датумом рођења

Име, презиме, отац – Име, презиме, отац
Име порекло и презиме. За ујак или дединац и рођак или сестра и рођака. За мајку и мајку и рођака или маћу и дединаца ујакотина или маћина

Занимање – Занимање
Држављанство – Држављанство
Дат. места и год. рођења – Дат. места и год. рођења
Место рођења, през. имена – Место рођења, през. имена
Занимљивости, през. имена – Занимљивости, през. имена
Бројни став – Бројни став
Зна – Зна
Година или год и месец, а месецем датумом рођења
Месец или год и месец, а месецем датумом рођења
Година или и месецем датумом рођења
Година или и месецем датумом рођења
Година или и месецем датумом рођења

ЖЕНА И ДЕЦА ИСПОД 18 ГОДИНА – ŽENA I DECA ISPOD 18 GODINA

Име и презиме порекло или презиме или отац Име и презиме порекло или презиме или отац	ујакотина majka	сестра sestra	Дат. места и год. рођења Dat. mesta i godina rođenja	Место рођења Mesto rođenja

НАЦИОНАЛНА КАРДОНЕНА 11-101-939
Станар – Станар (датум) 11-101-939
Место (место) Београд

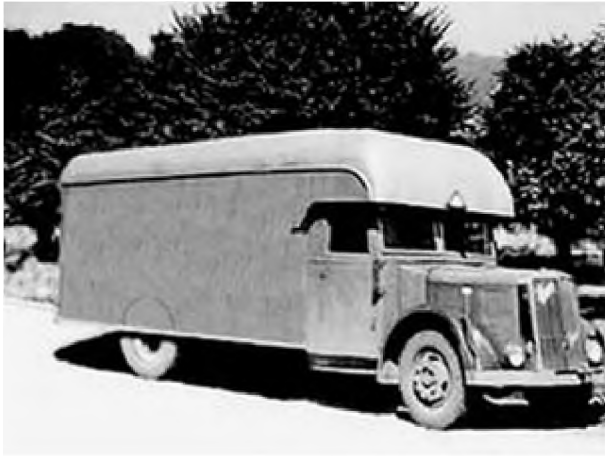
Високи инспектор-стариош
Visoki inspektor-stariostas

Полцијски картон Nine Albahari

Концентрациони логор
Semlin (Zemun) -
Staro sajmište

Žene i deca u logoru
Semlin - Staro sajmište

Kamion "dušegupka"

Sadašnji izgled jednog
dela sabirnog logora
"Topovske šupe" na
Autokomandi

4. HANA (ANA) JAKOVA ALBAHARI rođena je 10. oktobra 1908. godine u Smederevu. Udala se za trgovca iz Beograda Jakova Nahuma 23. novembra 1930. godine (razvela se 1939. godine). Imala je dvoje dece Benjamina (1931.) i Rozu (Ružicu). Hana i deca stradali su na Starom sajmištu 1942. godine.

5. ALEGRA (GRETA) JAKOVA ALBAHARI rođena 20. aprila 1911. godine u Smederevu. O Greti imam šture podatke. Preživela je Drugi svetski rat tako što je 1941. godine pobjegla u Split, u septembru 1943. godine u Italiju. Stupila je u Narodno - oslobodilačku vojsku 1944. godine. Radila je u partizanskoj štampariji na oslobođenoj teritoriji. Posle rata iselila se u Izrael (5. decembra 1951. godine). U Izraelu se udala i dobila decu, drugih podataka nemam.

составленъ бытъ
подписанъ бытъ
хотелъ
hotel

номеръ стан
поселъ стан

ПРИЈАВА — ПРИЈАВА
ПРИЈАВЉУЈЕ СЕ — ПРИЈАВЉУЈЕ СЕ

Година, мјесец и дан
1943. 10. 27

Место рођења и презиме, да ли је уједињено и презиме
или презиме и презиме. Да ли је уједињено и презиме или презиме и презиме. Да ли је уједињено и презиме или презиме и презиме.

Презиме — Презиме
Држављанство — Држављанство
Дат. рођења и мј. рођења — Дан, мјесец и год. рођења
Место рођења, през. имена — Место рођења, през. имена
Законито одобрење, през. имена — Законито одобрење, през. имена
Презиме оца — Презиме оца
Врста — Врста
Пол — Пол
Полна или оца и мајка, и нарочито нарочито презиме
Место или мј. и датум, и датум одобрења држављанства
Датум или у државној служби и презиме, или у неке државне
служби или, презиме, презиме
Брат или сестра или брат или сестра, или у неке државне
служби или, презиме, презиме

Београдска 3
Албахари Грета
Кировичи
Грета
27-10-1911
Смедерско
Мужјина
Јак. Поја проф. др. проф.

ЖЕНА И ДЕЦА ИСПОД 18 ГОДИНА — ЖЕНА I DECA ISPOD 18 GODINA

Полно име и државно државно или презиме или презиме и државно државно или презиме	врсно презиме	католичко католичко	Дат. рођења и мј. рођења Дат. рођења и мј. рођења	Место рођења Место рођења

НАПОМЕНА
НАПОМЕНА

Својеручно — Својеручно (потпис)
Иницијали (потпис)
Број (потпис)
Број (потпис)

Врховни инспектор полиције — Главни инспектор
Врховни инспектор полиције — Главни инспектор

Полцијски картон
- пријава стана
Grete Albahari

ЛИСТНИ ОУЧЕ СТРАЖИ ДРЖАВЉАНИНА
УЧЕНИЦИ СТРАЖИ ДРЖАВЉАНИНА

Име	Дат. рођења	Место рођења	Држављанство	Дат. држављанства	Дат. држављанства
Албахари Грета	27-10-1911	Смедерско	Југословенско	1943. 10. 27	
Албахари Јак	1911	Смедерско	Југословенско	1943. 10. 27	
Албахари Милош	1943	Смедерско	Југословенско	1943. 10. 27	
Албахари Милош	1943	Смедерско	Југословенско	1943. 10. 27	
Албахари Милош	1943	Смедерско	Југословенско	1943. 10. 27	
Албахари Милош	1943	Смедерско	Југословенско	1943. 10. 27	
Албахари Милош	1943	Смедерско	Југословенско	1943. 10. 27	
Албахари Милош	1943	Смедерско	Југословенско	1943. 10. 27	
Албахари Милош	1943	Смедерско	Југословенско	1943. 10. 27	
Албахари Милош	1943	Смедерско	Југословенско	1943. 10. 27	

Врховни инспектор полиције — Главни инспектор
Врховни инспектор полиције — Главни инспектор

Полцијски картон
- пријава стана
Grete Albahari -
poledina

Albahari Greta, službenik iz Beograda. Rađena 1911. u Smederevu. Po okupaciji Jugoslavije prebegla u Split, a od septembra 1943. u Italiju. U NOV je stupila juna 1944. Na radu u partizanskoj štampariji na oslobođenoj teritoriji.

J. Romano -
borci učesnici
NOR (Narodno
oslobodilački rat)

Izraelski brod
"Negba" u kojem je
iz luke Rijeka, Greta
otišla u Izrael

6. **MOŠE JAKOVA ALBAHARI**, trgovac, rođen je 26. jula 1912. godine u Smederevu. Osim podatka da je pobegao u Italiju za vreme Drugog svetskog rata, drugih podataka nemam.

HAJIM ALBAHARI, sin Solomona i Lune (Esklave) Albahari rođen je 9. decembra 1876. godine u Beogradu. Venčao se Hanom Karijo iz Niša 7. decembra 1907. godine u Beogradu.

Hajim (Mika) Solomona Albahari

Spomenik Haima - Mike Albaharija na
Jevrejskom groblju u Beogradu

Haim je bio trgovac u Smederevu. Umro je 18. maja 1919. godine i sahranjen na Jevrejskom groblju u Beogradu. Imam podatke samo za troje dece, Oru (Olgu) Albahari rođenu 23. aprila 1909. godine u Beogradu, Kaju (pravo ime ne znam), rođenu 29. maja 1912. godine u Smederevu i Bežanku rođenu 23. novembra 1919. godine u Nišu.

Sve tri su preživele Drugi svetski rat i iselile se u Izrael (tada Palestina) 15. decembra 1948. godine.

Албахари Олга, манипулант
Дир. п. т. и т., Жоржа Кле-
мансов бр. 10 **22-091**

Iz telefonskog imenika
za 1941. godinu

Iz telefonskog imenika za
1947. godinu, prijavljena na
adresu Mage Radlinski

Албахари Олга, До-
брачина 56/1 **23-045**

Olga Albahari na
svadbi sina Isaka
1977. godine, Izrael

Brod "Radnik" koji je
prevezio iseljenike iz
Riječke luke za Izrael

Iseljenici na brodu
"Radnik"

ЛИЧНИ ОПИС СТРАНОГ ДРЖАВЉАНИНА
LIČNI OPIS STRANOG DRŽAVLJANINA

стаос stas	коса kosa	брлобу brlovi
лице lice	нос nos	брла brada
очи oci	уста usta	варошти znansi narod. znansi

Датум пријаве Datum prijava	Улица Ulica	Број куће Broj kuće	ИМЕ СТАНОДАВЦА ИМЕ СТАНОДАВЦА	Датум одлазе Datum odlaze	Где одлази Gde odlazi
19.8.39	Трипутар Бенд 39	16	Виланови Том		
5.9.39	Београдски мост	27	Милошевић Јулијана		
6.9.39	Београдски мост	27	Милошевић Јулијана		
3.8.39	Београдски мост	10	Милошевић Јулијана		
1-2-46					
1.1.46	Добрача	56	Милошевић Јулијана	15	Ташева

Policijski karton
- prijava stana
Olge Albahari

51034

MINISTARSTVO POŠTA

PRISPELI TELEGRAM

SAVEZ JEVRJEJSKIH OPŠTINA ULICA

6 JULA BEOGRAD

NAZIV POLAZNE POSTE - TELEGRAFA	dugi tele- grama	vredn. vredn.	Broj reči	Vreme predaje			Službeni podaci	Vreme prijema			Primio
				dan	čas	min		dan	čas	min	
+112 S/S RADNIK 77 40 27 09 10=											

SALJEMO VAM SRDACNE POZDRAVE HILJADU DVADESET SEDAM PUTNIKA STOP
4 PUTNIKA SISLA U DUBROVNIKU TRAZITE OBAVJESTENJE OD DRUGA KATANA
JOSE STOP RASPOLOZENJE NA BRODU ODLICNO VRIJEME LIJEPO STOP JAVITE
- NASIH OPŠTINAMA = CESAR LEVI -

Obr. 2003

Telegram poslat Savezu Jevrejskih opština u Beogradu sa broda "Radnik" 1948. godine

Собственик куће
Собственик куће
Хотел
Новац

Народни стан
Новог стана

ПРИЈАВА — PRIJAVA
ПРИЈАВЉУЈЕ СЕ: — ПРИЈАВЉУЈЕ СЕ:

Улица број, зграда — Улица, број, зграда
Име породице и рођења. За узраст или узраст
у рођењу или узраст и датум породице
има. — Име породице и година. За узраст
у рођењу и година или датум породице
има.

Занимање — Занимање
Држављанство — Држављанство
Дат. месец и година рођења
Дат. месец и година рођења
Место рођења, зград, земља
Место рођења, зград, земља
Занимање породице, зград, земља
Занимање породице, зград, земља
Првак зграда — Бројча зграда
Браћа — Браћа
Рођ, или браћа и сестре, и година датума
рођења. — Број, датум рођења и година
рођења.

Година стан у Новог зграда и број, или у
другом месту, зград, земља. — Број
стан и година, или у Новог, III и или
другом месту, зград, земља.

Жена и деца испод 18 година — Жена и деца испод 18 година:

Родно име и датум рођења или датум рођења или датум рођења или датум рођења или датум рођења или датум рођења	Име Име	Женско Женско	Дат. месец и год. рођења	Место рођења Место рођења

ПолICIјски картон
Бежанке Албахари -
прва страна, уписана
је погрешна година
рођења

ЛИЧНИ БИЛТ СТРАНОГ ДРЖАЊАНИНА
ЛИЧНИ БИЛТ СТРАНОГ ДРЖАЊАНИНА

Име	Име	Име	Име	Име	Име

Датум рођења	Име	Име	Име	Име	Име

Име породице и година рођења
Име породице и година рођења

ПолICIјски картон
Бежанке Албахари -
погодина

Град Хаифа као крајње
одредиште Јеврејских
иселјеника у Израелу

MOŠA ALBAHARI, sin Solomona i Lune (Esklave) Albahari je rođen 12. aprila 1881. godine u Beogradu. Trgovac u Smederevu, čija se radnja nalazila u kući Dimitrija Davidovića (tvorca Sretenjskog ustava -1835. godine i osnivača lista "Novine serbske" - 1816. godine). Iz priloženog teksta o

Smederevo: Adanja I. Lovi 177, Josel Levi 110, Moga Nachman 86, Jakov Avramović 60, Jakov Ozmo 34, Smederovska sinagoga 32, Beti Mandl 29, Beti Pinto 30, Leon Farchi 25.50, dr. I. M. Farchi 25.50, Josip Azreli 21, Moša Albahari 20, Markus Krizel 12.50, Moša Levi 10.50, Marfo Pilade 7

sakupljanu dobrovoljnih priloga za grad Smederevo objavljenog u sarajevskom listu Židov 9. jula 1926.

godine vidi se da još živi i radi u ovom gradu.

Kasnije otvara radnju za prodaju tekstilne robe u Beogradu, u Višnjičevoj ulici br. 7. Stradao je u Holokaustu. O njemu i porodici nemam više nikakvih podataka.

Oru (Zlata) Solomona Albahari udata Almuzlino

ORU (ZLATA), moja prababa, ćerka je Solomona i Lune (Esklave) Albahari. Rođena je 1. marta 1879. godine u Beogradu. Venčala se sa Samuilom - Ćamilom Josifa Almuzlinom 26. novembra 1900. godine u Beogradu. U braku sa Samuilom rodila je tri ćerke: Rahelu, Lunu (moju babu) i Ester.

O mojoj prababi ne znam gotovo ništa osim osnovnih podataka.

O ćerkama Raheli, Luni i Ester pisao sam u tekstu o porodici Almuzlino.

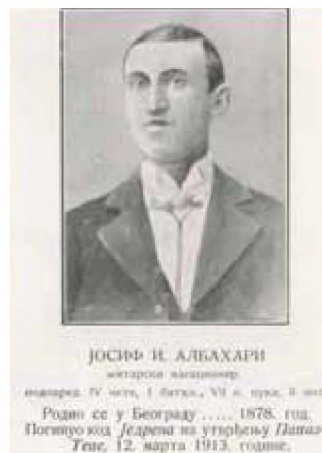
Članovi familije Albahari, bili su lojalni građani države Srbije koju su voleli i poštovali. Bili su učesnici Balkanskih ratova kao i Velikog rata.

Јеврејски војници II позива српске краљевске војске 1909. године у Београду: Јаков Данић, Леон Кабиљо, Јаков Давичо, Аврам Ешкенази, Јаков Алфандари, Марко Албахари, Леон Пинто, Бењамин Б. Рафајловић, Гавра Коен, Соломон Леви, Мика Леви, Аврам Анђело и Хајим Леви.

Marko Albahari - dalji rođak, stoji treći sa leve strane

Borci u Balkanskim i Velikom ratu iz familije koji su dali svoje živote za Otadžbinu - Srbiju:

Za vreme Drugog svetskog rata stradao je veći deo ove familije, a oni koji su uspeali da se spasu, posle rata uglavnom su se iselili u Izrael. Kao i ostalim Jevrejima i njima su Nemci konfiskovali celokupnu pokretnu i nepokretnu imovinu.

Spisak žrtava iz familije Albahari u logoru "Zemlin" na Starom sajmištu sa brojkom od 73 ubijena lica nije konačan, mnogi su stradali na stratištima u okolini Beograda ili u narodno-oslobodilačkoj borbi.

Streljalje u Jajincima,
Beograd

Spisak stradalih članova porodice Albahari u logoru “Zemlin” Staro sajmište:

Prezime	Ime	Ime majke	Godina rođenja	Ulogovanje	Ubi
Albahari	Alan	Hilma	1915	trajanje nepoznato	189
Albahari	Alisa		1917	trajanje nepoznato	188
Albahari	Ornela	K.	1889	domaćica	227
Albahari	Arman	Hilma	1909		152
Albahari	Arman	Hilma	1891	trajanje	155
Albahari	Adnan Esmir	Hilma	1887	trajanje	158
Albahari	Alan	Janja	1908	trajanje	154
Albahari	Alan	Hilma	1909		155
Albahari	Ermina		1900	domaćica	156
Albahari	Ermina	Hilma	1919		157
Albahari	Ermina	Hilma	1919		158
Albahari	Ermina	Hilma	1911	trajanje	158
Albahari	Erma	Arman	1904	trajanje	160
Albahari	Erma	Radmila	1907	domaćica	161
Albahari	Erma	Radmila	1918	trajanje	162
Albahari	Emiraga	Hilma	1929	trajanje	163
Albahari	Erma	Arman	1921	trajanje	164
Albahari	Erma	Arman	1923	trajanje	165
Albahari	Erma	Arman	1900	domaćica	166
Albahari	Erma	Hilma	1925	trajanje nepoznato	167
Albahari	Erma	Arman	1934		168
Albahari	Erma	Arman	1881	trajanje	168
Albahari	Erma	Hilma	1915		170
Albahari	Erma	Hilma	1927	trajanje	171
Albahari	Erma	Arman	1920	trajanje	172
Albahari	Erma Isakova	Janja	1901	domaćica	171
Albahari	Erma	Hilma	1921	trajanje	174
Albahari	Ermina	Hilma	1935		175
Albahari	Hilma	Janja	1891	trajanje u trajanje	176
Albahari	Hilma	Hilma	1932		177
Albahari	Hilma	Hilma	1895	trajanje	178
Albahari	Hilma	Arman	1929	trajanje	179
Albahari	Hilma	Arman	1891	trajanje nepoznato	182
Albahari	Hilma	Hilma	1877	trajanje nepoznato	183
Albahari	Hilma	Hilma	1883		184
Albahari	Hilma	Arman	1895	trajanje	187
Albahari	Hilma	Hilma	1911	trajanje	187
Albahari	Hilma	Hilma	1891	trajanje	190
Albahari	Hilma	Hilma	1923	trajanje	191
Albahari	Hilma	Hilma	1870	domaćica	192
Albahari	Hilma	Hilma	1923	trajanje nepoznato	193
Albahari	Hilma	Hilma	1908	trajanje	194
Albahari	Hilma	Hilma	1926	trajanje	195
Albahari	Hilma	Arman	1884	trajanje	196
Albahari	Hilma	Arman	1880	trajanje	197
Albahari	Hilma	Hilma	1879	trajanje nepoznato	198
Albahari	Hilma	Hilma	1901	domaćica	200
Albahari	Hilma	Hilma	1913	trajanje	201
Albahari	Hilma	Hilma	1915		202
Albahari	Hilma	Arman	1897	trajanje	204
Albahari	Hilma	Arman	1881	domaćica	204
Albahari	Hilma	Hilma	1911	domaćica	205
Albahari	Hilma	Arman	1901	domaćica	206
Albahari	Hilma	Hilma	1915	trajanje	207
Albahari	Hilma	Hilma	1903	domaćica	208

• Albahari	Penna	Нана	1880	девојка	200
• Albahari	Pera		1870	девојка	210
• Albahari	Pera	Иван	1896	девојка	211
• Albahari	Pera	Нена	1881	девојка	212
• Albahari	Pera	Иван	1921	девојка	213
• Albahari	Сара	Иван	1901	девојка, умире од туберкулозе	214
• Albahari	Сара	Иван	1889	девојка	215
• Albahari	Сара	Иван	1818	девојка	217
• Albahari	Сара	Андреј	1921	девојка	218
• Albahari	Сара	Иван	1896	девојка	219
• Albahari	Сара	Сара	1911	девојка	220
• Albahari	Сара	Андреј	1904	девојка, умире од туберкулозе	221
• Albahari	Сара		1885	девојка	222
• Albahari	Сара	Нена	1902	девојка	223
• Albahari	Сара		1924	девојка	224
• Albahari	Сара	Иван	1908	девојка	225
• Albahari	Хана	Иван	1883	девојка	226

Spisak umrlih i sahranjenih članova familije Albahari na Jevrejskom sefardskom groblju u Beogradu:

Albahari		Albert	1922	2012XV	2	12
Albahari	J	Alfred	1903	1929XIII	3	81
Albahari	L	Avram	1870	1900III	3	131
Albahari	Moje	Avram	1891	1906IV	7	156
Albahari	J	Avram	1870	1898VII	3	81
Albahari		Berta		1914V	3	94
Albahari		Berta	1917	1918XV	7	
Albahari		Blanka		1939II	3	90
Albahari		Blanka	1882	1932Rondele	devo	2
Albahari	H	Bohor		1917		
Albahari		Ceca	1919	1920XCV	7	21
Albahari		Danilo		1939VII	9	211
Albahari	M	Debora	1874	1916V	3	70
Albahari	Danila	De Isak	27.6.1904	9.9.1981XCV	4	98
Albahari	Moje	Dženila	1833	1901III	6	128
Albahari	Hajam	Etika		XVI	4	114
Albahari	Mika	Hajam		1918VI	5	102
Albahari	M	Hajam		XIII	2	
Albahari	A	Dija	1856	1934Pack	1	8
Albahari	H	Isak	1811	1877Pack	1	2
Albahari		Jakov		1931IX	8	132
Albahari	J	Janf		1911Rondele pack		
Albahari	Hajam	Josef		1923XVI	8	24
Albahari		Klara		I	8	143
Albahari	N	Klara	1864	1880		
Albahari	M	Laura	1876	1889XIII	8	208
Albahari	L	Levi	1865	1934VIII	1	7
Albahari		Leon	1910	1911XCV	7	
Albahari	S	Lena	1844	1889	7	122
Albahari		Mara	1912	1992XV	4	38
Albahari	Isid	Mazal	1874	1934IX	4	38
Albahari		Mazal	1858	1939Rondele devo	devo	37
Albahari		Merkola	1843	1928VIII	7	134
Albahari	S	Mihajlo	1842	1901III	3	83
Albahari	S	Miriam	1893	1893II	2	90
Albahari		Miriam	1883	1936IX	3	47
Albahari	Solomon	Miroso		1920VI	4	84
Albahari	J	Moric	1854	1939Rondele devo	devo	13
Albahari		Moric-Moia	1869	1915V	3	83
Albahari	R	Moia		1942Glasna aleja	devo	7
Albahari	S	Moia	1856	1934IX	4	37
Albahari		Moia		1941VI	3	102
Albahari	Isak	Moia		1925VII	6	122
Albahari		Moia	1925	1936XV	4	90
Albahari	S	Nahama		IV	1	7

Albshari	M	Nisim		1916	Kajmak/Alan		
Albshari	Isaka	Rakila	1843	1923	Glarva aleja	levo	55
Albshari		Rakila		1906	V		148
Albshari	M	Rejna	1844	1912	V		139
Albshari		Relica		1942	Glarva aleja	levo	7
Albshari		Ritka		1899			4
Albshari	A	Ritka		1924	V1		48
Albshari	Reljaska	Ritka	1903	1928	VIII		4
Albshari	H	Rozza	1893	1939	VIII		76
Albshari	N	Sammil	1836	1923	Park		5
Albshari	I	Sara		1896			79
Albshari	F. Isaka	Sara	1835	1903			82
Albshari	N	Sara	1869	1936	Park		8
Albshari		Sara	1883	1923	VII		137
Albshari	Kalom	Siraha	1908	2.12.1983			
Albshari	Edoka	Sofija	1892	1914	V		98
Albshari	D	Soljaka	1908	1946	X		157
Albshari	I	Solomon		1916	V		28
Albshari	A	Solomon	1844	1913	V		125
Albshari	M	Streja		1942	Glarva aleja	levo	7
Albshari	M	Vitacija	1863	1903	V		160
Albshari	A	Zambela	1867	1931	VIII		34

Zoran Pantelić
Porodica Almuzlino

Recenzija
Svetlana Pantelić

Tehnička priprema
Bojana Nešić

Lektor
Ljera Desimirović

Štampa
Čugura Print
www.cugura.rs

